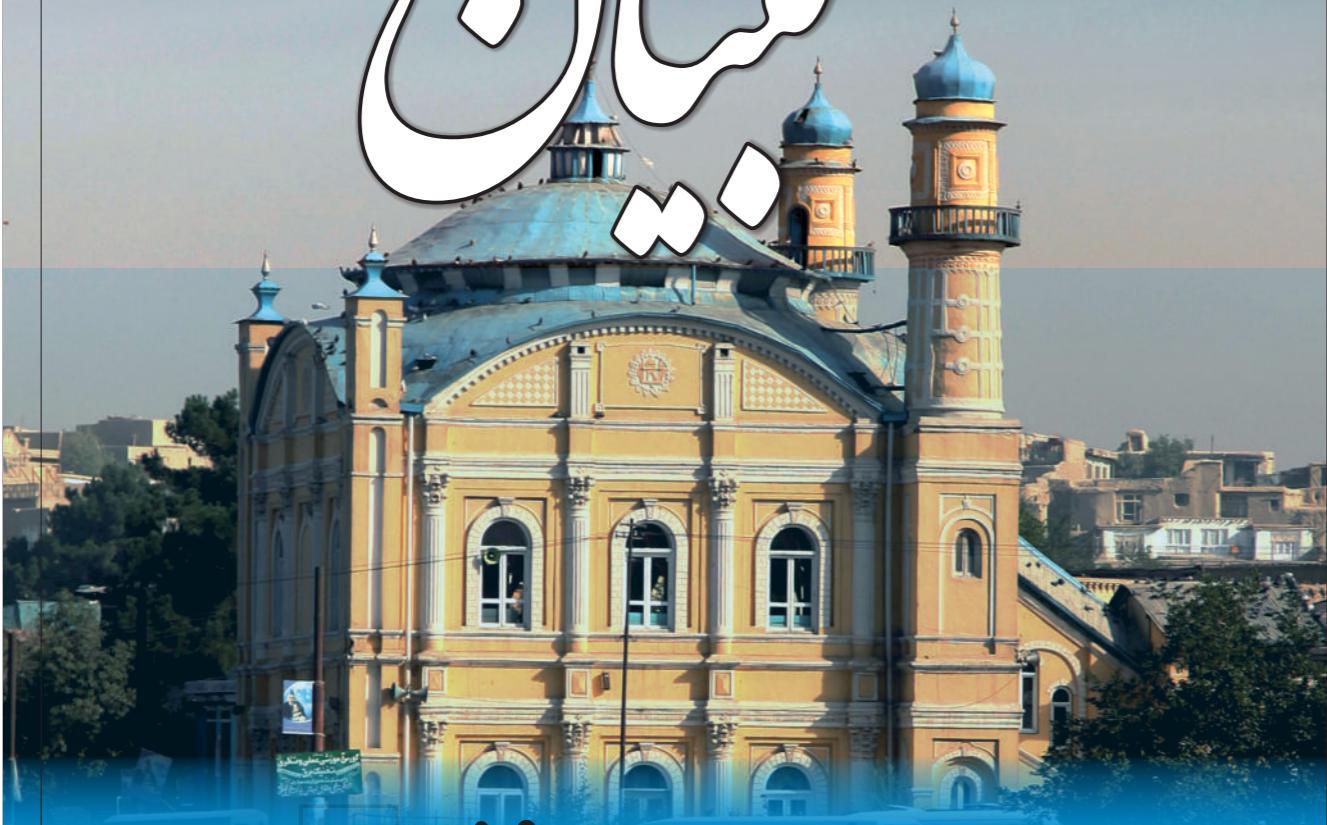

وَنَزَّلَنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً وَرُشْرِي لِلْمُسَلِّمِينَ

تبیان

په دې ګنه کې:

- دوره سوم
  - ربع: دوم
  - شماره مسلسل: ۸۲
  - سال ۱۴۰۳ هـ. ش.
  - سال تأسیس: ۱۳۷۹ هـ. ش.
  - کابل - افغانستان
- تطبیق قصاص و نقش آن در تأمین امنیت.
  - د قرآن کریم او نبوی سنتو په ریا کې د کار اخلاق او آداب.
  - امام خطابی رحمه الله محدث پر آوازه بست افغانستان.
  - د ویښتano ړمنځولو خرنګوالي او حکم د ...
  - اندیشه های اقتصادی درسنن امام ترمذی (رحمه الله).

شماره ۸۲

مجله علمی - تحقیقی

تبیان

TEBYAN

Quarterly Journal

Establishment : 2024

Research and Scientific Publication of
Afghanistan Science Academy

Serial No: 82

Address:
Afghanistan Science Academy
Torabaz Khan, Shahbobo Jan Str.
Shahr-e-Now, Kabul, Afghanistan.
Tel: 0202201279

د افغانستان اسلامي امارت
د علومو اکادومي
معاونیت بخش علوم اسلامی

تبیان

مجله علمی- تحقیقی
عقیده، تفسیر و علوم القرآن، حدیث و علوم حدیث، سیرت، فقه،
اصول فقه، تاریخ اسلام و ثقافت اسلامی

سال تأسیس ۱۳۷۹ هـ.ش
شماره سلسل ۸۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ.

یادداشت:

- مقاله رسماً از آدرس مشخص با ذکر نام، تخلص، رتبه علمی، نمبر تیلفون، و ایمیل آدرس نویسنده به اداره اکادمی علوم فرستاده شود.
- مقاله ارسالی باید علمی - تحقیقی، بکر و مطابق معیارهای پذیرفته شده علمی باشد.
- مقاله باید قبلاً در جای دیگری چاپ نشده باشد.
- عنوان مقاله مختصر و با محتوا مطابقت داشته باشد.
- مقاله باید دارای خلاصه حداقل حاوی ۸۰ کلمه بوده، و گویای پرسشی اصلی باشد که مقاله در پی پاسخ دهی به آن است. همچنان خلاصه باید به یکی از زبان‌های یونسکو ترجمه شده باشد.
- مقاله باید دارای مقدمه، مبرمیت، هدف، سؤال تحقیق، روش تحقیق، نتایج به دست آمده و فهرست منابع بوده و در متن به منبع اشاره شده باشد.
- مقاله باید بدون اغلاط تایپی با رعایت تمام نکات دستور زبان، تسلیسل منطقی موضوعات در صفحه یک رویه کاغذ A4 در برنامه word تنظیم شده باشد.
- حجم مقاله حداقل ۷ و حد اکثر ۱۵ صفحه معياري بوده، با فونت ۱۳ تایپ شود، فاصله بین سطرها واحد (Single) باشد و به شکل هارد و سافت کاپی فرستاده شود.
- هیأت تحریر مجله صلاحیت رد، قبول و اصلاح مقالات را با در نظر داشت لایحه نشراتی اکادمی علوم دارد.
- تحلیل‌ها و اندیشه‌های ارائه شده بیانگر نظریات محقق و نویسنده بوده، الزاماً ربطی به موقف اداره ندارد.
- حق کاپی مقالات و مضامین منتشره محفوظ بوده، فقط در صورت ذکر مأخذ از آن استفاده نشراتی شده می‌تواند.
- مقاله واردہ دوباره مسترد نمی‌گردد.

ناشر: ریاست اطلاعات و ارتباط عامه اکادمی علوم افغانستان

مدیر مسؤول: سرمحقق عبدالروف هجرت

مهتمم: خپرنيار عصمت الله رحمتزي

هيأت تحرير:

سرمحقق عبدالولي بصيرت

سرمحقق سید حبیب شاکر

سرمحقق عبدالرحمن حکیمزاد

احمدالله صابري

مفتي محمد نبي الميداني

دیزاین: عبدالروف هجرت

محل چاپ: مطبعه ستاره همت

تیراز: ۱۵۰ جلد

آدرس: اکادمی علوم افغانستان، طره باز خان وات،

کوچه شاه بوبوجان، شهرنو، کابل

شماره تماس ریاست اطلاعات و ارتباط عامه: ۰۰۹۳(۰۲۰۲۲۰۱۲۷۹)

ایمیل ریاست اطلاعات و ارتباط عامه: info@asa.gav.af

ایمیل مدیریت مجله: tabiyan.af@gmail.com

اشتراک سالانه:

کابل: ۳۲۰ افغانی

ولايات: ۴۸۰ افغانی

کشورهای خارجی: ۲۰ دالر امریکایی

قیمت یک شماره در کابل:

برای استادان و دانشمندان اکادمی علوم: ۷۰ افغانی

برای محصلین و شاگردان مکاتب: ۴ افغانی، برای سایر ادارات: ۸۰ افغانی

ارشاد الهی

﴿بَيِّنَاتٍ وَالْزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْذِكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ النحل ٤٤.

ترجمه: [زیرا آنان را] با دلایل آشکار و نوشته‌ها [فرستادیم] و این قرآن را به سوی تو فرود آوردیم تا برای مردم آنچه را به سوی ایشان نازل شده است توضیح دهی و امید که آنان بیندیشند.

فهرست نسخه

شماره	عنوان	نوسنده	صفحه
۱	۱. تطبیق قصاص و نقش آن در تأمین امنیت .	معاون محقق کمال نوری	۱
۲	۲. د قرآن کریم او نبوي سنتو په رنا کې د کار اخلاق او آداب.	معاون محقق عصمت الله رحمتی	۲۳
۳	۳. امام خطابی <small>بِحَمْلِ اللَّهِ</small> محدث پرآوازه بست افغانستان.	معاون سرمحقق عبدالحمید وفا	۴۵
۴	۴. د ویښتانو ړمنځولو خرنگوالی او حکم د نبوي احادیثو په رنا کې.	پوهنمل محمدخالد جمالزی	۶۶
۵	۵. اندیشه های اقتصادی درسنن امام ترمذی (رحمه الله).	سرمحقق عبدالالمعبد ضریری	۹۰
۶	۶. د حرابې حد پلي کېدل او د هغې اغېزې.	مسلک فهم عنایت الله هلال	۱۱۳
۷	۷. شناخت انواع خشونت عليه اطفال از دیدگاه شریعت اسلامی.	معاون سرمحقق یارمحمد صمدی	۱۳۰
۸	۸. امام ابو یوسف رحمه الله لومړنی قاضي القضاط.	څېړندوی اسدالله میاخیل	۱۵۸

معاون محقق کمال نوری

تطبيق قصاص و نقش آن در تأمين امنیت

ملخص البحث: من وجهة نظر الاسلام أن القصاص عقوبة شرع لبعض الجرائم مثل القتل والقطع والجرح و اختلف العلماء حول كيفية استيفاء القصاص و وسائله، جاء في مذهب الأحناف و في روایت صحيح عن الحنابلة، يجب أى يكون القصاص بالسيف و جاء في مذهب الشافعية و المالكية و في إحدى روایة الإمام أحمد رحمهم الله يقتل القاتل بنفس الآلة التي ارتكب القتل.

يفاد تنفيذ القصاص دوراً مهمّاً في توفير الأمن: من الأمور التي يحصلو في نتيجة التنفيذ القصاص هم: وقاية من المحظورات، يرغب برعاية القانون، يجد اعتماد العام، تعليم العام و الوقاية من انتقام التلقائي.

خلاصه: قصاص از نظر اسلام عقوبتي است که برای برخی از جرایم مانند: قتل، قطع و جرح تشریع شده است و در مورد کیفیت و آله ای که قصاص با آن تطبیق شود علمای اهل ایند، مذهب احناف و در روایت صحیح از حنابلہ آمده که قصاص باید با شمشیر گرفته شود و در مذهب شافعی و مالک و در یک روایت از امام احمد رحمهم الله آمده که قاتل توسط همان آله که قتل را انجام داده کشته شود.

تطبيق قصاص در تأمين امنیت نقش مهمی دارد و از جمله اموری که در نتیجه تطبیق قصاص به دست می آید عبارت از: پیشگیری از ارتکاب ممنوعات، ترغیب به رعایت قانون، ایجاد اعتماد عمومی، تربیت عمومی و جلوگیری از انتقام جویی خودسرانه میباشد.

تبیان ————— تطبیق قصاص و نقش آن...

مقدمه: إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّورِ أَنفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا. مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضْلِلٌ لَّهُ، وَمَنْ يُضْلِلُ فَلَا هَادِيٌ لَّهُ. وَأَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَبَعْدَ!

حیات انسان مهمترین چیز برای انسان است، در شریعت اسلامی ارزش حیات انسان با هیچ چیزی دیگر مقایسه نمی شود، جرم قتل عمد و آدم کشی در ردیف گناهان کبیره مثل شرک بیان شده و کشنن یک انسان بی گناه را به منزله کشنن تمام انسانها و نجات یک انسان را به منزله نجات تمام بشریت تلقی نموده است. چنانچه الله متعال‌می فرماید: ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِعَيْرٍ نَفْسٍ أُوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَانَمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَانَمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا...﴾.^۱

هرکس انسانی را بدون ارتکاب قتل، یا فساد در زمین بکشد، چنان است که گوئی همه انسانها را کشته است و هرکس انسانی را از مرگ رهائی بخشد، چنان است که گوئی همه مردم را زنده کرده است؛ (زیرا فرد نماینده جمع و عضوی از اعضاء جامعه است) و پیغمبران ما همراه با معجزات آشکار و آیات روشن به پیش ایشان آمدند و امّا بسیاری از آنان (احکام خدا را نادیده گرفتند و) پس از آن در روی زمین راه اسراف (در قتل و جنایت) پیش گرفتند.

لذا شریعت اسلامی با توجه به اهمیت اجتماع و حفظ امنیت و استقرار آن، دساتیری را بیان نموده یکی از این دساتیر قصاص است که با تشریع و اجرای آن، حیات را برای انسان به ارمغان آورده است؛ چنانچه الله متعال می‌فرماید: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَةٌ يَأْوِي إِلَّا لَبِطِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾.^۲

تبیان ————— تطبیق قصاص و نقش آن...

«ای صاحبان خرد! برای شما در قصاص، حیات و زندگی است (بنابر مصلحت و حکمتی که در آن، و دقائق و نکاتی که در همه احکام است. این است که قانون قصاص را برای شما وضع کردیم تا از تجاوز و خونریزی بپرهیزید. باشد که تقوا پیشه کنید».

مبرمیت موضوع: از انجا که موضوع وجود هستی اسنان در قصاص تضمین شده است، همچنان بسا از افراد و اشخاص از روی جهل و نادانی به تطبیق قصاص بالای قاتل عمد، اعتراض میگیرند، در حالی که یکی از حکمت های قصاص تامین امنیت بوده و پیشرفت و ترقی هر کشور وابسته به امنیت جامعه است. بنابر آن تحقیق پیرامون تطبیق قصاص و نقش آن در امنیت بسیار مهم و ضروری می باشد.

اول: سوال اصلی: قصاص چیست و تطبیق آن چی نقشی در تأمین امنیت دارد؟

دوم: سوال های فرعی: صلاحیت تطبیق قصاص از آن کیست؟

کیفیت تطبیق قصاص چگونه است؟

هدف تحقیق: هدف از تحقیق حاضر شناخت قصاص و همچنان آشکار ساختن نقش قصاص در تأمین امنیت میباشد.

روش تحقیق: در این تحقیق از روش توصیفی و تحلیلی استفاده شده، آیات و احادیث محور بحث قرار گرفته و دیدگاه فقهاء و دانشمندان اسلامی توضیح داده شده است.

معنای لغوی قصاص

قصاص در لغت: اسم مصدر از ریشه «قصّ يقصّ» به معنای پیروی کردن اثر و همچنان به معنای مماثلت نیز آمده است. چنانچه عربها میگویند: «قصَّت

تبیان ————— تطبیق قصاص و نقش آن...

الشیءِ إذا تتبعَتْ أثره شيئاً بعد شيءٍ». ^۳ قصاص نمودن چیزی، یعنی به تدریج دنبال اثر آن رفتن و «قادسی» شخصی را گویند که در جستجوی اخبار و رد بای اشخاص باشد پس قصاص از این ناحیه به معنی مساوات میباشد طوریکه خداوند متعال میفرماید «فَأَرْتَدَ عَلَىٰ عَاثَارِهِمَا قَصَاصًا»^۴

یعنی «جستجوی کنان رد پای خود را گرفتند و برگشتند».

و در جای دیگر میفرماید: «وَقَالَتْ لِأَخْيَهِ فُصِّيهُ»^۵ و به خواهر موسی عليه السلام گفت: «از پی او برو». پس قصاص به مفهوم عام آن، کشتن در برابر کشتن است. عده ای از عمال لغت، قصاص را به معنای قطع نموده گفته اند طوریکه گفته می شود: «قصصتُ ما بینهما ای قطعتُ» یعنی میان شان جدائی آردم.^۶

پس قصاص در لغت به معنی دنبال کردن و متابعت کردن اثر چیزی به کار رفته است.

قصاص در اصطلاح: عبارت از سزای معین، بالمثل و حق العبدی است که بر جانی لازم میشود.^۷

شرح مفردات تعریف اصطلاحی:

سزا: جزای عام است که شامل تمام کسانی میشود، که از امر شارع سرکشی مینمایند و قصاص، حدود، کفارات و تعزیرات در آن داخل اند.

معین: یعنی جزای معلوم دار الهی که زیادت و نقصان را نمی پذیرد، با این قید، تعزیرات خارج میشود؛ زیرا عقوبت تعزیرات نا معین بوده شریعت اندازه آنرا بدوش قاضی گذاشته تا با در نظرداشت مصلحت رعیت و جانی، جزائی را که لازم بیند، مجرم را به واسطه آن تأدیب نماید.

تبیان ————— تطبیق قصاص و نقش آن...

بالمثل: یعنی همانند و مساوی مجñی علیه بر جانی سزا داده میشود اگر مجñی علیه را زخمی نموده بود، زخمی میشود و اگر کشته بود، کشته میشود. با قید «بالمثل» کفارات خارج میشود، زیرا کفارات اگرچه از یکطرف جزای معین است ولی از طرف دیگر، همانند جنایت نیست زیرا کفارات بشکل رهائی غلام، روزه گرفتن و یا طعام دادن به فقرا به اجرا در میاید.

حق العبدی: این قید حدود را خارج میسازد زیرا حدود تنها حق الله متعال می باشند و بنده را در آن دخلی نیست بناءً در حدود عفو پذیرفته نمیشود؛ اما در قصاص عفو از جانب مجñی علیه و یا اولیای مقتول پذیرفته میشود.^۸

دلایل مشروعیت قصاص: قسمیکه میدانیم مبنای استنباط احکام شرعی چهار چیز است: قرآن، سنت، اجماع و قیاس، بناءً مواردی که اساس تشریع و قانونگذاری این عقوبت را تشکیل میدهد مختصراً بیان میگردد:

الف. قرآنکریم: خداوند جل جلاله میفرماید: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامُوا كُتُبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ إِلَّا لِلْحُرُّ وَالْعَبْدُ وَالْأُنْثَى بِالْأَنَثَى فَمَنْ غُفِيَ لَهُ وَمِنْ أَخْيَهُ شَيْءٌ فَاقْتَبَاعَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءَ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَعْنَدَهُ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿WA﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَّةٌ يَأْوِي إِلَّا لَبِبٍ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾.^۹

«ای کسانی که ایمان آوردهاید! درباره کشتگان، قصاص بر شما فرض شده است (و باید در آن کسی را به گناه دیگری نگرفت، و بلکه): آزاد در برابر آزاد، و بردۀ در برابر بردۀ، وزن در برابر زن است. پس اگر کسی (از جنایتش) از ناحیه برادر (دینی) خود، گذشتی نمود (و یکی از صاحبان خون بها کشندۀ را بخشید، و یا حکم قصاص تبدیل به خون بها گردید، از سوی عفو کننده) باید نیک رفتاری شود و (سختگیری و بدرفتاری نشود و از سوی قاتل نیز به

تبیان ————— تطبیق قصاص و نقش آن...

ولی مقتول) پرداخت (دیه) با نیکی انجام گیرد (و در آن کم و کاست و سهل انگاری نباشد). این (گذشت از قاتل و اکتفاء به دیه مناسب) تخفیف و رحمتی است از سوی پروردگارستان. پس اگر کسی بعد از آن (گذشت و خوشنودی از دیه) تجاوز کند (و از قاتل انتقام بگیرد) او را عذاب دردناکی خواهد بود. ای صاحبان خرد! برای شما در قصاص، حیات و زندگی است، باشد که تقوا پیشه کنید».

و همچنان در جای دیگری میفرماید: «وَكَبَّتَا عَلَيْهِمْ فِيهَا آنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ
وَالْعَيْنُ بِالْعَيْنِ وَالْأَنفُ بِالْأَنفِ وَالْأَذْنُ بِالْأَذْنِ وَالسِّينُ بِالسِّينِ وَالجُرُوحَ قِصَاصٌ
فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ» ^{۱۰}.

«و در آن (کتاب آسمانی، تورات) بر آنان مقرر داشتیم که انسان در برابر انسان (کشته می شود) و چشم در برابر چشم (کور می شود) و بینی در برابر بینی (قطع می شود) و گوش در برابر گوش (بریده می شود) و دندان در برابر دندان (کشیده می شود) و جراحتها قصاص دارد (و جانی بدان اندازه و به همان منوال زخمی می گردد که جراحت وارد کرده است اگر مثل آن جراحات ممکن گردد و خوف جان در میان نباشد). و اگر کسی آن را ببخشد (و از قصاص صرف نظر کند)، این کار باعث بخشش (برخی از گناهان) او می گردد و کسی که بدانچه خداوند نازل کرده است حکم نکند (اعم از قصاص و غیره) او و امثال او ستمگر بشمارند».

از آیه فوق ثابت میشود که قصاص اختصاص به نفس نداشته بلکه حکم قصاص تمام اعضای بدن انسان را در صورتی که آسیب ببیند شامل است.

تبیان _____ تطبیق قصاص و نقش آن...

پس دانسته میشود که قصاص جانی و مجرم در سه صورت قابل اجرا است،
اول: قتل؛ در صورتیکه قتل به شکل عمد واقع شود جانی مستحق قتل است،
دوم: قطع، و سوم: جرح اعضا.

و همچنین در جای دیگر می فرماید: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلَاهِ سُلْطَنَاتَا فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ
كَانَ مَنْصُورًا﴾.^{۱۱}

«و کسی را نکشید که خداوند کشتن او را - جز به حق - حرام کرده است. هر کس که مظلومانه کشته شود، به صاحب خون او (که نزدیکترین خویشاوند بدو است، این) قدرت را داده ایم (که با مراجعه به قاضی، قصاص خود را درخواست و قاتل را به مجازات برساند) ولی نباید او هم در کشتن اسراف کند (و به جای یک نفر، دو نفر و بیشتر را بکشد، یا این که به عوض قاتل، دیگری را هلاک سازد). بی گمان صاحب خون یاری شونده (از سوی خدا) است (چرا که حق قصاص را بدو داده است).

ب. حدیث نبوی: پیامبر ﷺ میفرماید: «مَنْ اعْتَبَطَ مُؤْمِنًا قُتْلًا عَنْ بَيْتَةٍ، فَإِنَّهُ
قَوْدٌ إِلَّا أَنْ يَرْضَى أُولَيَاءُ الْمَقْتُولِ».^{۱۲}

«کسیکه مسلمانی را بدون موجبی بقتل برساند و بر قاتل، قتل مقتول ذریعه شهادت و یا اقرار خودش ثابت شد، پس حکم قصاص است تا قاتل قصاص شود مگر اینکه اولیای مقتول «از تطبیق قصاص آن بگذرد» و بر خونها «دیت» راشی شوند».

و همچنان پیامبر ﷺ میفرماید: «فَمَنْ قُتِلَ لَهُ قَتِيلٌ بَعْدَ الْيَوْمِ، فَأَهْلُهُ بَيْنَ
خِيرَتَيْنِ، إِمَّا أَنْ يَقْتُلُوا، أَوْ يَأْخُذُوا الْعَقْلَ».^{۱۳}

تبیان ————— تطبیق قصاص و نقش آن...

«کسیکه بعد از امروز (حجه الوداع) از وی کسی کشته میشود پس اهل او دو اختیار دارد، یا اینکه قاتل را قصاص نمایند، یا اینکه دیت را قبول کنند».

ج- اجماع: امت مسلمة نیز بر وجوب قصاص اتفاق کرده اند.^{۱۴}

د: قیاس: تقاضای عقل نیز اینست که بخاطر تأمین امنیت عموم مردم، جلوگیری از خونریزی و سرزنش مرتكبین، قصاص صورت گیرد. زیرا در قصاص با مجرم همان عملی صورت میگیرد که مرتكب آن گردیده است. و انگیزه ای که مجرم را به ارتکاب این جرمیه میکشاند، غالباً تنافع بقاء حب برتری جویی، تغلب شدن بر دیگران میباشد. اگر مجرم این امر را درک کند که بعد از ارتکاب قتل خود او نیز در این جهان نمی‌ماند، هیچ وقت بر زندگی دیگران اعتداء نخواهد کرد.^{۱۵}

تطبیق قصاص: دین مبین اسلام چون در جرایم حدود و تعزیرات حق تطبیق عقوبات را برای ولی الامر مسلمانان و یا نائب او داده است، به این معنی که کسی دیگری بدون آنها حق ندارد آن عقوبات را تنفيذ نماید ولی در جرایم قصاص برای مجنی عليه و یا وارث او حق تنفيذ عقوبات را با در نظرداشت شروط معینی داده است.

الف. استیفای قصاص توسط ولی مقتول باید به اجازه ولی الامر باشد، در غیر آن مورد مجازات تعزیری قرار خواهد گرفت. اگر وارث مقتول در غیاب ولی الامر و یا نائب او بدون اجازه عقوبت قصاص را نافذ ساخت، وی به این دلیل مواده میشود که بر سلطه عامه تجاوز کرده، و خود را در مقام مسئول قرار داده، و عملی را مرتكب شده است که ممنوع میباشد.

ب. قصاص باید در نفس باشد، اگر قصاص در اعضاء باشد، نظر فقهای مالکی، شافعی و برخی از فقهای حنبی این است که باید این کار از طرف

تبیان ————— تطبیق قصاص و نقش آن...

اشخاص وارد و آگاه صورت بگیرد و به مجنی عليه اگر چه توانایی و آگاهی کامل تطبیق آن را داشته باشد صلاحیت اجرای آن داده نشود، زیرا ممکن است تحت تأثیر انتقام جویی از حد تجاوز کرده و مرتكب کاری گردد که جبران آن ممکن نباشد اما در نزد احناف این صلاحیت به مجنی عليه داده میشود، به شرط آنکه وی طرز اجرای آن را به خوبی بداند.^{۱۶}

کیفیت استیفاء قصاص در قتل: در این زمینه دو رأی است.

الف: فقهاء حنفی و حنبلی میگویند: که ارتکاب جریمه قتل خواه با شمشیر شده باد یا با وسیله دیگری، قصاص جز با شمشیر صحیح نخواهد بود، چنانچه امام ابوحنیفه، امام ابویوسف، امام محمد و امام زفر در این زمینه میگویند: قتل به هر وسیله که انجام شده باشد، قصاص باید با شمشیر گرفته شود.^{۱۷} دلیل آنها این قول پیامبر صلی الله علیه وسلم است که فرموده اند: «**لَا قُوْدٌ إِلَّا بِالسِّيْفِ**». ^{۱۸} قصاص جز با شمشیر درست نخواهد بود.

این حدیث دلیل بر وجوب قصاص با سیف و نفی ماسوای آن است و مراد از سیف در حدیث سلاح میباشد.^{۱۹} زیرا صحابه از همین لفظ سلاح را فهمیده بودند.

چنانچه از سیدنا علی رضی الله عنه روایت است که گفته اند: «العمد السلاح». همچنان پیامبر صلی الله علیه وسلم میفرماید: «**لَا قُوْدٌ إِلَّا بِسِلَاحٍ**». ^{۲۰} قصاص جز با سلاح درست نیست.

ب: فقهاء مالکی و شافعی به این نظراند «که قصاص باید با وسیله ای باشد که جانی مجنی عليه را با همان وسیله به قتل رسانده است، و اگر قتل با وسایلی باش که معامله بالمثل در آنها شرعاً حرام باشد، مانند قتل به وسیله سحر، یا خمر، یا لواط، در این حالت قصاص باید با شمشیر صورت گیرد. و دلایل آنها قرار ذیل میباشد:

تبیان ————— تطبیق قصاص و نقش آن...

۱. قرآن کریم: خداوند متعال جل جلاله میفرماید: «وَإِنْ عَاقِبُتْمُ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا
عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَرِّثْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ»^{۲۱}

«اگر عقوبت کردید همان گونه که مورد عقوبت قرار گرفته اید (متجاوز را) به عقوبت رسانید و اگر صبر کنید البته آن برای شکیبایان بعتر است».

«فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَأَنْقُوا اللَّهُ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ»^{۲۲}

«پس هر کس بر شما تعدی کرد همان گونه که بر شما تعدی کرده است بر او تعدی کنید و از خدا پروا بدارید و بدانید که خدا با تقوا پیشگان است».

«وَجَزَّاُوا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَّا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ»^{۲۳}.

و جزای بدی مانند آن بدی است پس هر که در گذرد و نیکو کاری کند پاداش او بر (عهده) خدادست و به راستی او سمتکاران را دوست ندارد.

۲. سنت نبوی: پیامبر ﷺ میفرماید: «مَنْ حَرَقَ حَرَقَنَاهُ، وَمَنْ غَرَقَ
غَرَقَنَاهُ».^{۲۴}

کسی که سوزاند او را می سوزانیم، و کسی که غرق کند او را غرق می کنیم. و همچنان از پیامبر ﷺ روایت شده است: هنگامیکه یک مردی یهودی کنیزی را از انصار با دو سنگ به قتل رسانید، پیامبر ﷺ با همان دو سنگ سر یهودی را از بین برد.^{۲۵}

۳. منطق عقل: قصاص به معنای مماثلت آمده است، و مماثلت همگامی تحقق پیدا خواهد کرد که قاتل را باید با وسیله ای از بین برد که وی مجني عليه را با همان وسیله به قتل رسانده است.^{۲۶}

تبيان ————— تطبيق قصاص و نقش آن...

کیفیت استیفاء قصاص در اعضاء: قصاص اعضاء عبارت است از اینکه اگر کسی بر یکی در از اعضای کسی دیگری جنایت کند، همان عضو جانی قصاص کرده میشود.

شروط قصاص بر اعضاء: برای تبیق قصاص اعضاء فقهاء علاوه بر تحقق شروط قصاص در نفس تحقیق یک رشته شروط دیگر را نیز ضروری میدانند، این شروط عبارتند از:

الف. تماثل در فعل: تمثال در فعل عبارت از اینکه جانی یک یا ز اعضای مجنبی علیه را به نحوی از بین برده باشد که در قصاص همان عضو جانی ظلم و ستم غیر قابل تصور می باشد. اطمینان از ظلم و جور متحثث نمی شود مگر آنکه اعضاء از مفاصل قطع کرده شود، مانند مفصل بند دست، مفصل آرنج و... پس اگر قطع اعضاء از مفاصل یا از حد نهایی آنها صورت نگیرد، مانند قطع کردن از قصبه بینی، یا از نصف ساعد و... از نظر فقهاء حنفی و حنبلی قصاص لازم نیست، بلکه دیت دست و یا پا لازم است.^{۲۷} و فقهاء مالکی میگویند که حتی الامکان کوشش شود که قصاص شود، زیرا قصاص با وجود ممکن بودن آن حق الله است و ترك حق الله جائز نیست.^{۲۸}

ولی از نظر فقهای شافعی از نزدیک ترین مفصل محل جنایت قصاص صورت میگردد، و برای مجنبی علیه تعویض باقی آن عضو پرداخته میشود.^{۲۹} به طور مثال اگر کسی دست شخص دیگری را از ساعد قطع کرد، مجنبی علیه دست جانی را از ساعد قطع نمی کند، بلکه از رسم یعنی بند دست وی قطع میکند، و از باقیمانده آن تعویض مالی میگیرد.

ب. تماثل در محل: اگر کسی دست کسی را قطعه میکند، باید دست جانی قطع کرده شود و اگر پای کسی را قطع میکند، باید پایش قطع کرده شود،

تبيان _____ تطبيق قصاص و نقش آن...

بنابر اين دست در برابر پا و يا پا در برابر دست قطع کرده نميشود، زира در آن صورت تماثل در محل بين اعضاء تحقق پيدا نمي کند.^{۳۰}

ج. تماثل در منفعت(صحت و کمال): اگر کسيکه سالم الاعضاء است دست يا پاي کسي را قطع ميکند، دست يا پاي وی قطع کرده ميشود ولی مشروط بر اينکه دست و يا پاي مجني عليه نيز سالم باشد، پس دست سالم در برابر دست فلچ و يا پاي سالم در برابر پاي فلچ يا دست و پاي كامل در برابر دست و پاي ناقص قصاص کرده نمي شود.^{۳۱}

نقش قصاص در تأمین امنیت: امنیت يکی از مسائل مهم در زندگی اجتماعی بوده و اصلی ترین نیاز يک جامعه به شمار ميرود، حتی گفته میتوانیم که ترقی و پیشرفت يک جامعه بر امنیت آن استوار است؛ زира زمانیکه محیط کار، محیط تحصیل و ... نا امن باشد و با فکر آرام به کار روزمره به وجه احسن ادامه داده نشود، افراد جامعه نمی توانند از عهده مسئولیت های خود برآیند در آن صورت کشور به پیشرفت و ترقی نخواهد رسید.

پس تطبيق عقوبات مقرره بر مجرمینی که امنیت جامعه را اخلال ميکند، يکی از اموری است که تحقق امنیت در جامعه را تضمین ميکند و قصاص يکی از این عقوبات که از طرف شريعت اسلامی مقرر شده است.

مفیدیت تطبيق قصاص در تأمین امنیت عبارتند از

۱- پيشگيري از ارتکاب جرم: يکی از حکمتهاي فرض شدن قصاص پيشگيري از جرائم است؛ زира زمانیکه از جرم پيشگيري شود و اجتماع خالي از قتل و قتال باشد و مردم در امن و امنیت زندگی ميکنند پس وجود مجازات و تنبیهات سنگین و قاطع مانند قصاص، به عنوان يک عامل مؤثر برای پيشگيري از ارتکاب جرائم می تواند عمل کند، چنانچه الله متعال در اين

تبیان ————— تطبیق قصاص و نقش آن...

مورد میفرماید: «وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَّةٌ يَأْوِي إِلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ»^{۳۲}.

«ای صاحبان خرد! برای شما در قصاص، حیات و زندگی است (بنابر مصلحت و حکمتی که در آن، و دقائق و نکاتی که در همه احکام است. این است که قانون قصاص را برای شما وضع کردیم تا از تجاوز و خونریزی بپرهیزید. باشد که تقوا پیشه کنید».

شریعت اسلامی در تعیین عقوباتی که شامل تهدید، وعید و زواجر میباشد، علاج کجروی طبیعت انسان را در نظر گرفته است؛ زیرا زمانیکه انسان مصلحت خود را در موارد غیر شرعی مشاهده میکند تحت تأثیر غریزه ها رفته و به سوی آن میلان نشان میدهد ولی زمانیکه نتایج آنرا می سنجد و عقوبات مرتب بر آن را بخاطر میآورد از ارتکاب آن دوری می گزیند؛ زیرا مفسدة که از آن بر میخیزد بر مصلحت احتمالی آن ترجیح پیدا میکند. بنابر همین مقصد الله متعال تطبیق قصاص را در آیت مذکور حیات انسانیت شمرده است.^{۳۳}

به همین ترتیب زمانی که مسئولیت ها و وجایب خود را مشاهده کرده و مشقتها را که در ایفای آنهاست میبینند، میخواهد که آنرا ترک گوید و لی زمانیکه عقوبات و مجازاتی را که در ترک کردن آن وجایب مرتب میگردد با خود محاسبه میکند، ناگزیر بر مشقات آن صبر می کند.

پس عقوبات و جزا ها به این هدف مقدر و تشرع گردیده است تا انسان را به انجام کارهایی وا می دارد که به مصلحت فرد و جامعه است ولی نفس انسان از آن گریزان بوده و او را به کاری وا می دارد که مطابق خواهشات اوست ولی فساد فرد و جامعه را در پی دارد.^{۳۴}

تبیان ————— تطبیق قصاص و نقش آن...

بنابرآن دانشمندان مسلمان به تأسی از آیات قرآنی: «وَلِيَشْهَدُ عَذَابَهُمَا طَالِبِهُمْ^{۱۶} مَنِ الْمُؤْمِنِينَ» (و باید گروهی از مؤمنان بر (اجرا حکم ناظر و به هنگام زدن تازیانه‌ها و) شکنجه ایشان حاضر باشند).

تطبیق حدود و قصاص را در حضور مردم توصیه نموده اند چنانچه امام ماوردی رحمة الله میفرماید: خداوند حدود را برای منع از ارتکاب آن و ترس از صحنه ای فضیحت بار، مشروع گردانیده است تا نادانان با دیدن صحنه ای مذکور و احساس درد عقوبت، از نزدیکی به آن خود داری نمایند که با این شیوه محظورات الهی ممنوع قرار گرفته، اوامرش تطبیق شده، مصلحت تأمین یافته و مکلفیت تکمیل میگردد.^{۳۶}

بنابراین تطبیق مجازات در ملأ عام ارعاب عمومی را به بار می آورد؛ زیرا زمانیکه مجرم در ملأ عام مجازات شود و مردم این صحنه را با چشمان و گوشهای شان ببینند و بشنوند یقین میکنند که اگر آنها نیز راه نادرست را در پیش گیرند به همین سزا خواهند رسید. و زمانیکه عموم مردم از ارتکاب جرایم اجتناب کنند امن و امنیت در جامعه به وجود می آید. و همچنان در قصاص اعضاء نیز رعب و ترس در دل مجرم وارد می شود چون زمانیکه مجرم با تحمل سختی، مشقت و رنج مجازات و محرومیت از نعمات از عمل خود نادم و پشیمان شود، از اعمال جرمی دست برミدارد و در آینده مرتکب جرم نمیشود.

۲- ترغیب به رعایت شریعت: وجود مجازات قصاص می تواند افراد را به رعایت قوانین و مقررات ترغیب کند. چون این ترس همیشه در اذهان مجرمین موجود باشد که در صورت ارتکاب عمل خلاف قانون عواقب سنگین دارد از خلاف رفتاری دست.

تبیان ————— تطبیق قصاص و نقش آن...

برداشته مطابق قانون رفتار می کند پس قصاص به عنوان یک عامل ترغیب کننده برای رعایت قوانین می تواند عمل کند.

دکتور یوسف قرضاوی در این مورد می نویسد: شریعت اسلامی در جهت پاکسازی جامعه از ابزار های بزهکاری، و پرورش افراد بر اساس زندگی عاری از انحراف، با تمام توان به فعالیت و تلاش پرداخته است؛ اما در عین حال به عامل بازدارنده اخلاقی اکتفا نکرده است، هر چند که به شدت بر آن پای می فشارد؛ و به تربیت تنها بسنده نکرده است، هر چند آنرا یک فرضیه و ضرورت دینی و اجتماعی به حساب می آورد؛ زیرا در میان مردم همواره افرادی وجود دارند که فقط با تنبیه مؤثر و مجازات بازدارنده دست بردار خواهند شد، و موعظه حسنة و پند و اندرز راهگشا، برای آنان کفايت نمی کند، بنابر این از وجود سوط «شلاق» سلطان در کنار صوت قرآن چاره ای نیست، حتی از سیدنا عثمان بن عفان رض چنین نقل شده است: «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْعُ بِالسُّلْطَانِ مَا لَا يَرْعُ بِالْقُرْآنِ». ^{۳۷}

خداآوند چیزهایی را بوسیله قدرت از میان برمیدارد که با قرآن از میان بر نمی دارد. به همین اساس است که شریعت اسلامی بر وضع کیفرهایی چون، قصاص و تعزیرات اقدام نموده است». ^{۳۸}

۳- ایجاد اعتماد عمومی: تطبیق قصاص و اعمال عدالت در مقابل جرایم سنگین می تواند باعث ایجاد اعتماد عمومی در جامعه شود. افراد با داشتن اطمینان از اینکه مجرمین مجازات خواهند شد، احساس امنیت بیشتری خواهند داشت. چون قصاص به عنوان یک روش تأمین امنیت، به صاحبان حق توسط دولت کمک میکند تا حق خود را دریافت کنند، مردم بالای دولت اعتماد می کنند، در صورتی که یک مجرم جرمی را مرتکب شود، قصاص به آنها اجازه می دهد تا به عنوان جبران، انتقام یا تأمین امنیت خود مجرم را

تبیان ————— تطبیق قصاص و نقش آن...

مورد محاسبه قرار داده و در صورت ثبوت جرم مورد مجازات قرار دهنده.

۴ - تربیت عمومی: یکی دیگر از اموری که در نتیجه تطبیق قصاص متصور است تربیت عمومی جامعه است؛ زیرا از جمله مهمترین اهدافی که برای مجازات تصور شده است یکی هم ایجاد رعب و هراس در مردم است، منظورش این است که به وسیله اعمال مجازات نسبت به مجرمین، دیگران و خود مجرم از ارتکاب جرم جدید در آینده صرف نظر نماید، به عقیده بنتام فیلسوف انگلیسی اگر مجازات بنحوی شدید ولی با اندیشه کامل بر ضرورت آن انتخاب شده باشد، مجرمین از انجام جرم خود داری میکنند همچنان بنتام استدلال مینماید، چنانچه رنج تحمل مجازات از لذت حاصله احتمالی منافع جرم خاص بیشتر باشد، مجرمین بالقوه از ارتکاب جرم خودداری خواهند کرد و مجازات باعث تنبیه مجرم و سبب عبرت دیگران میشود.^{۳۹}

۵- جلوگیری از انتقام جویی خودسر: انتقام گیری خود سرانه باعث میشود تا امنیت یک جامعه در خطر بیفتد؛ زیرا اگر مجرم مجازات فعلی را که انجام داده نبیند در این صورت مجذبی علیه دست به انتقام میزنند و این کار سبب هرج و مرج در جامعه شده راه فساد را هموار و امنیت را مختل میکند چون زمانیکه مجرمین به جزائی که قانون پیشیبینی نموده محکوم نشوند آنها به این قتل اکتفاء ننموده بلکه عقب انسانهای دیگری نیز میروند تا با ریختاندن خون ایشان عقده ای که در دل دارند آنرا دور کنند در این وقت تردیدی نیست که عداوت و کینه توزی در درون اولیاً و وابستگان مقتول بر علیه قاتل پنهان می‌ماند و تا انتقام خون مقتول را از او نگیرند آرام نمی‌نشینند و تسکین خاطر و آرامش قلبی نمی‌یابند، پس در چنین وضع و موقعیت است که میان بازماندگان مقتول و وابستگان قاتل کینه و دشنی می‌شدت میابد و تعدی و تجاوز به همدیگر پیدا میکنند، چه بسا این نزاع و

تبیان ————— تطبیق قصاص و نقش آن...

دشمنی به عشیره‌ها و اقوام طرفین منتقل می‌شود و به آنان نیز سرایت می‌کند.^{۴۰} در قبایل عرب اگر فردی از یک قبیله به قتل میرسید آن قبیله شروع به کشتن افراد قبیله قاتل می‌کرد. این انتقام گیری‌ها حد و مرز مشخص نداشت، بسا رویدادهای بود که سال‌ها میان دو قبیله جنگ و خونریزی جریان داشت و حس انتقام گیری هر روز تشدید می‌یافت. چنانچه در دور جاهلیت علت اکثریت عداوت‌ها و جنگ‌ها میان دو قبایل بزرگ اوس و خزرج به خاطر قتلی بود که از طرف شخصی به نام سمیر اتفاق افتاده بود و قبیله اوس از تسليم کردن قاتل به قبیله خزرج ابا ورزیدند، همین کار شان سبب شد تا قبیله خزرج به خاطر انتقام از شخص مذکور وارد جنگ شدند.^{۴۱} و جنگ‌های خونین زیادی میان شان صورت گرفت، که امن و امنیت هر دو قبیله را از بین برده بود.

بناءً گفته می‌توانیم که با عملی کردن حکم قصاص مجني‌علیه و وارثینش احساس رضامندی نموده و از انتقام دست بردار می‌شوند و با این کار عدالت تطبیق شده و آتش بعض و عداوت که در روح و روان مجني‌علیه ایجاد شده فروکش می‌کند.

نتیجه: نتیجه‌ای که از تحقیق فوق به دست می‌آید قرار ذیل است:

۱. حیات انسان مهم ترین ارزش اسلامی تلقی می‌گردد.
۲. تطبیق قصاص باعث کاهش جرائم و اصلاح افراد جامعه می‌گردد.
۳. تطبیق قصاص در جامعه نظم و امنیت می‌آورد.
۴. تطبیق قصاص باعث اعتماد مردم بالای نظام اسلامی و باعث تقویت نظام اسلامی می‌گردد.

تطبیق قصاص باعث جلوگیری از انتقام جویی‌های خود سرانه افراد می‌گردد.

تبيان ————— تطبيق قصاص و نقش آن...

۵. تطبيق قصاص گراف تعدی و تجاوز بر افراد را پائین می آورد.

پیشنهادات

۱- به امارات اسلامی افغانستان پیشنهاد میگردد که جهت عبرت مجرمین و به وجود آمدن امنیت حدود و قصاص را در ملاً عام و در انتظار مردم تطبیق نماید.

۲- برای امامان مساجد پیشنهاد میگردد تا از فراز منابر و تدویر حلقات درسی، ایجابات و مزایای تطبیق قصاص را برای مسلمانان تشریح و توضیح دهند تا اذهان مردم بر معقولیت مؤثثیت قصاص قاتل روشن گردد.

۳- برای وزارت تحصیلات عالی پیشنهاد میگردد که در نصاب تحصیلی، فواید و ویژگی های تطبیق قصاص و سایر مؤیدات اسلامی را برای دانش آموزان عرضه دارد تا نسل جوان با افکار ناب اسلامی مسلح گردیده خواهان تطبیق احکام گرددند.

مآخذ

۱. المائدۃ: ۳۲.

۲. البقرۃ: ۱۷۹.

۳. ابن منظور، محمد بن مکرم الأفريقي المصرى. لسان العرب، ج: ۷، چاپ اول، الناشر: دار صادر - بيروت، قاهره، (ب-ت)، ص: ۷۳.

۴. (الكهف: ۶۴).

۵. (لاقصص: ۱۱).

۶. اصفهانی، راغب، المفردات فی غریب القرآن، ناشر: دار الحیا التراث، سال: ۱۴۲۳هـ-ق، ص: ۴۲۱.

۷. مصطفی زرقا، المدخل الفقهی العام، ناشر: دار القلم، چاپ دوم، بيروت دمشق، سال: ۱۴۲۵هـ-ق ۲۰۰۴م، ص: ۴۰۴.

تبیان ————— تطبيق قصاص و نقش آن...

٨. حکیمزاد، عبدالرحمن. نقش قصاص در کاہش جرایم، چاپ اول، ناشر: مرکز فقه و قانون- معاونیت بخش علوم اکادمی اسلامی، سال ۱۳۸۶ هـ، ص: ۱۵.
٩. (البقرة: ۱۷۸ و ۱۷۹).
١٠. (المایدہ: ۴۵)
١١. (الأسراء: ۳۳).
١٢. النسائی، أبو عبد الرحمن أحمد بن شعیب بن علي الخراسانی. السنن الصغری للنسائی، تحقیق: عبد الفتاح أبو غدة، ج: ٨، چاپ دوم، ناشر: مکتب المطبوعات الإسلامية - حلب، ۱۴۰٦ هـ - ق ۱۹۸۶، ص: ۵٧.
١٣. الترمذی، محمد بن عیسیٰ بن سُوْرۃ بن موسی بن الضحاک أبو عیسیٰ. سنن الترمذی، ج: ٤، چاپ دوم، ناشر: شرکة مکتبة ومطبعة مصطفی البابی الحلبی - مصر، سال: ۱۳۹۵ هـ - ق ۱۹۷۵ م، ص: ۲۱.
١٤. الزحیلی، وهبة بن مصطفی. الفقه الاسلامی و ادلته، ج: ٧، چاپ چهارم، ناشر: المکتبة الحبیتیة، سال ۱۴۱۸ هـ / ۱۹۹۷ م، ص: ۵۶۶۲.
١٥. همانجا.
١٦. همان، ص: ۵۶۸۷ و نذریر، داد محمد. اساسات حقوق اسلام، چاپ سوم، ناشر: انتشارات نعمانی - کابل - افغانستان، سال: ۱۳۸۹، ص: ۴۷۸.
١٧. الجصاص الحنفی، أحمد بن علي أبو بکر الرازی ، أحكام القرآن، المحقق: محمد صادق القمحاوی - عضو لجنة مراجعة المصاحف بالأزهر الشريف، ج: ٨، ناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت، سال: ۱۴۰۵ هـ - ق، ص: ۱۹۸.
١٨. ابن ماجه، محمد بن یزید أبو عبدالله القرزوینی، سنن ابن ماجه، تحقیق : محمد فؤاد عبد الباقي، ناشر: دار الفكر - بيروت، ج: ٢، حدیث: ۲۶۶۷، ص: ۸۸۹.

تبیان ————— تطبيق قصاص و نقش آن...

١٩. السرخسي، محمد بن أحمد بن أبي سهل شمس الأئمة، المبسوط، ج: ٢٦، ناشر: دار المعرفة - بيروت، سال: ١٤١٤ هـ - ق ١٩٩٣ م، ص: ١٢٢.
٢٠. الدارقطني البغدادي، علي بن عمر أبو الحسن، سنن الدارقطني، تحقيق: السيد عبد الله هاشم يمانى المدنى، ج: ٣، ناشر : دار المعرفة - بيروت، سال: ١٣٨٦ هـ - ق ١٩٦٦، ص: ٨٨.
٢١. (النحل: ١٢٦).
٢٢. (البقرة: ١٩٤).
٢٣. (الشورى: ٤٠).
٢٤. البيهقي، أحمد بن الحسين بن علي بن موسى الخسروجردي الخراساني، السنن الكبرى، المحقق: محمد عبد القادر عطا، ج: ٨، چاپ سوم، ناشر: دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، سال: ١٤٢٤ هـ - ق ٢٠٠٣ م، حديث: ١٥٩٩٣، ص: ٧٩.
٢٥. الزحيلي، وهبة بن مصطفى. الفقه الاسلامى و ادلته، ج: ٧، چاپ چهارم، ناشر: المكتبة الحبيبية، سال ١٤١٨ هـ - ق ١٩٩٧ م، ص: ٥٩٩.
٢٦. همانجا.
٢٧. علاء الدين، أبو بكر بن مسعود بن أحمد الكاساني الحنفي، بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع، ج: ٧، چاپ دوم، ناشر: دار الكتب العلمية، سال: ١٤٠٦ هـ - ق ١٩٨٦ م، ص: ٢٩٨.
٢٨. العدوبي، أبو البركات أحمد بن محمد ، الشرح الكبير بالدردير، ج: ٤، ناشر: مكتبة الشاملة، اصدار ٣، ص: ٢٥٥.

تبیان ————— تطبيق قصاص و نقش آن...

٢٩. الشربینی، محمد الخطیب ، مغایي المحتاج إلى معرفة معانی الفاظ المنهاج، ج: ٤، ناشر: دار الفكر- بیروت، ص: ٢٩.
٣٠. علاء الدین، أبو بکر بن مسعود بن أحمد الكاسانی الحنفی، بدائع الصنائع فی ترتیب الشرائع، ج: ٧، چاپ دوم، ناشر: دار الكتب العلمية، سال: ٦١٤٠هـ - ١٩٨٦م، ص: ٢٩٨.
٣١. الزحیلی، وهبة بن مصطفی. الفقه الاسلامی و ادلته، ج: ٧، چاپ چهارم، ناشر: المکتبة الحبیتیة، سال ١٤١٨هـ / ١٩٩٧م، ص: ٦٤٩.
٣٢. (البقرة: ١٧٩).
٣٣. حوى، سعید. اسلام دین فطرت، مترجم: مؤمن حکیمی، ج: ٢، چاپ دوم، ناشر: جمعیت اصلاح و انکشاف اجتماعی- کابل- افغانستان، سال: ١٣٨٧، ص: ٢٨٧.
٣٤. همانجا.
٣٥. (النور: ٢).
٣٦. الماوردي على بن حبيب، الأحكام السلطانية، ناشر: المکتبة الشاملة، اصدار ٣، ص: ٢٦.
٣٧. الصلاجی، على محمد ، عثمان بن عفان شخصیته وعصره، چاپ اول، ناشر: مکتبة الشاملة، سال: ١٤٢٧هـ - ٢٠٠٦م، ص: ١٠٠.
٣٨. قراضوی، دکتور یوسف. ویژگیهای کلی اسلام، مترجم: جلیل بهرامی نیا، چاپ دوم، ناشر: نشر احسان، تهران- ایران، سال: ١٣٨٦، ص: ٢٧٦.
٣٩. رضا نور بها. زمینه حقوق جزای عمومی، چاپ سوم، ناشر: نظر میزان، سال ١٤٠١، ص: ١٠٦.

تبیان ————— تطبیق قصاص و نقش آن...

٤٠. حکیمزاد، عبدالرحمن. نقش قصاص در کاهش جرایم، چاپ اول، ناشر: مرکز فقه و قانون- معاونیت بخش علوم اسلامی اکادمی اسلامی، سال ۱۳۸۶، ص: ۵۵.
- ٤١ جواد علی. المفصل فی تاریخ العرب قبل الإسلام، ج: ٧، چاپ چهارم، ناشر: دار الساقی، ١٤٢٢ھ/ ٢٠٠١م، ص: ١٣٨.

څېړنيار عصمت الله رحمتزي

د قرآن کريم او نبوي سنتو په رنا کې د کار اخلاق او آداب

ملخص البحث

يبحث في هذا المقال بعنوان: (اخلاق و آداب العمل في ضوء القرآن الكريم والسنّة النبوية)، تم ذكر آيات من القرآن الكريم و قسماً من الأحاديث النبوية الشريفة حول آداب وأخلاق العمل، وذلك لكي يتعرف المؤمنون على أخلاق وآداب العمل ويلتزموا بها أثناء أداء أعمالهم. قد اهتم الشريعة الإسلامية اهتماماً خاصاً لأخلاق وآداب العمل، بهدف توعية القارئين بقيمة هذه الأخلاق والأداب، ليكون كل مؤمن على دراية بها. ومن هذه الآداب والأخلاق: حسن النية، عدم التأخر في العمل، الاستيقاظ المبكر صباحاً، الالتزام في العمل، أداء العمل بإتقان، التحلی بالتواضع أثناء العمل، النياهة وعدم الغفلة عن عبادة الله أثناء العمل، اجتناب المحرمات، والتحلی بالأمانة في العمل. حيث أن مراعاة هذه الأخلاق والأداب أثناء العمل واحب على كل مؤمن من جهة، ومن جهة أخرى فإنها تزيد الأجر والثواب.

فقد تناول هذا المقال أخلاق وآداب العمل بالتحليل، ويشمل مقدمة، قيمة و أهمية الموضوع، هدف، منهجة البحث، بالإضافة إلى العناوين الجانبية الصغيرة و النتائج والتوصيات والمصادر.

لنديز

په دي مقاله کې د کار د آدابو او اخلاقو په اړه د قرآن کريم آياتونه او ځینې نبوي حدیثونه راوړل شوي دي، تر خو مؤمنان د کار اخلاق او آداب وپېژني او د کار د سرته رسولو په وخت کې یې رعایت وکړي. د کار د اخلاقو او آدابو په

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په...

اړه د اسلامي شريعت خانګري پاملننه او لوستونکي د کار د آدابو په ارزښت پوهول ترڅو دغه اخلاقو او آدابو خڅه هر مؤمن خبر شي. لکه د صحيح نيت درلودل، په کار کې وروسته والي نه کول، سهار کې وخته پورته کېدل، په پابندۍ سره کار کول، په سمه توګه کار تر سره کول، د کار په وخت کې عاجزي کول، د کار په وخت کې د الله تعالی له عبادت خڅه نه غافله کېدل، له حرامو نه خان ساتل او په کار کې امانت داري د کار له اخلاقو او آدابو خڅه دي. د دي آدابو او اخلاقو مراعات کول د کار په وخت کې له یوې خوا د هر مؤمن مسؤوليت دی له بلې خوا زيات اجر او ثواب هم لري. په دي مقاله کې د کار اخلاق او آداب په تحليلي توګه تر بحث لاندي نیوں شوي دي، چې په سريزه، د موضوع ارزښت او اهمیت، موخه، د خپړنې تګلاره، د وړو فرعی سرليکونو ترڅنګ، پایلې، سپارښتنې او سرچینې پکې شامل دي.

اساسي تکي

۱- کار

۲- آداب

۳- اخلاق

سریزه

الحمد لله رب العالمين الذي نزل الكتاب المبين، والعاقبة للمتقين، والصلوة والسلام على خير خلقه محمدٌ، وعلى آله و أصحابه أجمعين، وبعد!

د حلال کار کول عبادت دی او په هر عبادت کې لازم دی چې اخلاق او آداب مراعات شي، د عبادت په تر سره کولو کې باید آداب په نظر کې ونيوں شي،

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په ...

ئىكە كوم عبادت چې بغير له آدابو تر سره شي كېدای شي چې الله تعالى تە د قبوليت ور نه وي، الله تعالى چې كوم عبادت پە بندگانو فرض كرى وي د هغە عبادت لپاره يې ورتە آداب ھم بىيان كېرى دى، چې د هغە عباداتو له جىلى خخە د حلال كار پە ذريعە د نفقي لاسته راولە دى، لکە چې پە حدىث مبارڪ كې راخي: «عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ أَتَى النَّبِيَّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَسْأَلُهُ فَقَالَ «أَمَا فِي بَيْتِكَ شَيْءٌ» قَالَ بَلَى حِلْسُنُ نَلْبِسٍ بَعْضَهُ وَبَسْطُهُ بَعْضَهُ وَقَعْبُهُ نَشْرُبُ فِيهِ مِنَ الْمَاءِ». قَالَ «إِنْتَ بِهِمَا فَاحْدُهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسِدُهُ وَقَالَ «مَنْ يَشْتَرِي هَذَيْنِ». قَالَ رَجُلٌ أَنَا آخْدُهُمَا بِدِرْهَمٍ. قَالَ «مَنْ يَرِيدُ عَلَى دِرْهَمٍ». مَرْتَبَيْنِ أَوْ ثَلَاثَيْنِ قَالَ رَجُلٌ أَنَا آخْدُهُمَا بِدِرْهَمَيْنِ. فَاعْطَاهُمَا إِيَّاهُ وَأَخَذَ الدِّرْهَمَيْنِ وَأَعْطَاهُمَا الْأَنْصَارِيَّ وَقَالَ «اشْتَرِ بِأَحْدِهِمَا طَعَامًا فَائِدَةً إِلَى أَهْلِكَ وَاشْتَرِ بِالْآخَرِ قَدْوَمًا فَأَتَيْنِي بِهِ». فَاتَّاهُ بِهِ فَشَدَّ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عُودًا يَسِدِهِ ثُمَّ قَالَ لَهُ «اذْهَبْ فَاحْتَطِبْ وَبِعْ وَلَا أَرِينَكَ خَمْسَةَ عَشَرَ يَوْمًا». فَذَهَبَ الرَّجُلُ يَحْتَطِبْ وَيَبِيغُ فَجَاءَ وَقَدْ أَصَابَ عَشَرَةَ دَرَاهِمَ فَاسْتَرَى بِعَضِّهَا تَوْنَا وَبِعَضِّهَا طَعَامًا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «هَذَا حَيْرَ لَكَ مِنْ أَنْ تَجِيءَ الْمَسَالَةُ نُكْنَةً فِي وَجْهِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ الْمَسَالَةَ لَا تَصْلُحُ إِلَّا لِكَلَّاتِ لِنِي فَقْرٌ مُدْقِعٌ أَوْ لِنِي غُرْمٌ مُفْطِعٌ أَوْ لِنِي ذَمٌ مُوجِعٌ»^(۱).

(انس بن مالك رضي الله عنه نه روایت دى چې يوه ورئ يو کس له انصارو نه رسول الله صلى الله عليه وسلم تە راغى او له رسول الله صلى الله عليه وسلم نه يې د يوخە غوبىتنە وکە رسول الله صلى الله عليه وسلم ورتە وفرمايىل پە كور كې خە لرى؟ هغە كس ووپىل يوشپى لرو خە اغوندو او خە اواروو او يو لوپسى دى چې پە هغە كې او به خىبو، رسول الله صلى الله عليه وسلم ووپىل هغە دواپە

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په...

ماته راوړه هغه کس هغه دواړه راوړل رسول الله صلی الله علیه وسلم په لاس کې واخیستل وي ویل چې دا لوښي خوک اخلي یو کس وویل زه یې په یو درهم اخلم، رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل خوک یې له ده خخه په زیات قیمت یعنې په دوه یا درې درهم اخلي یو کس وویل چې زه یې په دوه درهمه اخلم رسول الله صلی الله علیه وسلم دغه کس ته ورکړل او دا دوه درهمه یې انصاری ته وسپارل او ورته یې وویل چې په یو درهم دې خپلې کورنۍ ته د خوراک اسباب یوسه او په بل درهم تبر واخله او زما خواته راشه کله چې راغی رسول الله صلی الله علیه وسلم له یو خه نه ورته رسی جوړه کړه او ورته یې وویل چې غره ته خه او لرگې ماتوه او په بیار کې یې پلوره تر پنځلس ورڅو دې ونه وینم هغه کس لار او لرگې به یې مانول او بیا به یې پلورل تر خو چې لس دراهم یې جمع کړل په ځینو دراهمو سره یې کالي واخیستل او په ځینو سره یې طعام واخیست؛ نو رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل؛ دا ستا لپاره له دې غوره ده چې د قیامت په ورخ راشې او په مخ دې د خیرات غوبښونکو نښې وي، بېشکه سوال کول جائز نه دی مګر د دریو کسانو لپاره؛ یو کس چې ډېر له فقر سره مخ شوی وي، یو کس چې ډېر قرضدار وي او یو کس چې دیت پري وي).

ډېر د الله تعالى بندګان د کار د آدابو په نه مراعات کولو سره جهنم ته خې، د خسران او بدېختي سبب یې کېږي؛ نو په دې اساس الله تبارک وتعالى او د هغه رسول محمد صلی الله علیه وسلم د کار اخلاق او آداب د قرآن کريم او نبوی سنتو په رنا کې بیان کړي دی چې لاندې به په شماره وار ډول بیان شي.

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په ...

د خپړنې ارزښت

د دې موضوع ارزښت او اهمیت په دې کې دی چې مؤمنان د کار آداب او اخلاق و پېژنۍ او د کار د سرته رسولو په وخت کې دغه آداب او اخلاق مراعات کېږي چې هم د خلکو حق ادا شي او هم د الله جل جلاله له طرفه د زیات اجر خاوندان شي.

د خپړنې مبرمیت

خرنګه چې په ټولنه کې ځینې خلک د کار اخلاقو او آدابو ارزښت ته په کمه سترګه گوري او یا هم ځینې خلک د کار آداب نه مراعات کوي نو دوی باید پوه شي چې د دغه آدابو او اخلاقو مراعات کول شرعی امر دی، دا د نورو شرعی امورو په خبر یو با ارزښته او له حکمت خخه ډک حکم دی.

د خپړنې موخي

الف. اصلی موخي:

- ۱.- د کار د آدابو او اخلاقو په اړه د اسلامي شريعت ځانګړې پاملنې بيانوں.
- ۲.- لوستونکي د کار د آدابو په ارزښت پوهول.
- ۳.- د کار د آدابو او اخلاقو په اړه د اسلامي شريعت دریئ خرگندوں.

ب. فرعی موخي:

- ۱.- په خلکو کې د کار آداب او اخلاق راژوندي کول.
- ۲.- په دې اړخ کې تقصیر کوونکي خپلو تېروتنو ته متوجه کول.

څېړندوډ

په دې علمي مقاله کې له تحليلي توصيفي منهج خخه استفاده شوي ده.

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په ...

لومړۍ به دلته د کار، اخلاق او آداب تعریفونه راولم چې لوستونکو ته آسان شي.

العمل يعني کار: په لغت کې مسلک (پېشه) او کونې ته ويل کېږي، او جمع بي "أعمال" ده.

العامل: هغه خوک دی چې د یو سړي د مال، ملکیت، او کار چاري پر مخ وړي^(۲).

کار په اصطلاح کې: هر هغه بدنې يا ذهنې فعالیت دی چې انسان یې د تولید لپاره ترسره کوي، که په یوه حکومتی اداره کې وي يا خصوصي اداره کې او په کوم کسب يا مسلک کې^(۳).

اخلاق: اخلاق جمع د خلق د خلق د خرابو صفاتو لري کول او په بنه صفتونو باندي ځان بنائسته کول دي او يا د خائسته کارونو کول او د بدوكارونو پري بنوبل او يا صبر، نرمي او خو کارونو طرفته میلان ته اخلاق وايې^(۴).

د آداب تعریف: آداب جمع د ادب ده په لغت کې تهذیب ، زړه سوی (عاطفه)، شفقت، مهرباني او داسي نورو معناګانو سره راخي، او په اصطلاح کې هغه پوهه ده چې انسان پخپله وپنا او بيان کې له تېروتنو څخه ساتي، ځکه ادبی علوم هماغه علوم بلل کېږي چې د وینا بنه والي او بدوالۍ، غلط او صحیح، خوبوالۍ او پیکه توب نښي او په منشور او منظوم کلام کې د فصاحت او بلاغت له خوا بحث کوي. او یا په بله معنی ادب د بنو الفاظو په

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په ...

وسيله د خپلو احساساتو او ادراکاتو يا د زره خبرو بنکاره کول او د اوريدونکو
په ذهن کې يې کېنول دي.^(۵)

د کار په اړه ځینې آياتونه او حدیثونه

د اسلام دين د کار او کوشش دين دی، دغه کار او کوشش د دنيا او اختر
دواړو لپاره دی. لکه څنګه چې الله تعالى فرمایلي دي: ﴿وَأَبْيَغْ فِيمَا عَاقَنَاكَ
أُللَّهُ أَلَّذَّارُ الْآخِرَةُ وَلَا تَنَسَّ نَصِيبَكَ مِنَ الْدُّنْيَا﴾^(۶)

(او کومه شتمني چې الله درکړي ده په هغې سره اختر خپل کړه او د دنيوي
ژوند برخه هم مه هيره وه).

په بل ئاي کې الله تعالى په حمکه کې د کار تلاش او د حلال رزق په خورلو
امر کړي دی لکه چې فرمایي: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي
مَنَاكِبِهَا وَلَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَلَا يَهُوَ أَنْشُورٌ﴾^(۷).

(الله جل جلاله هغه ذات دی چې: حمکه يې ستاسي په واک کې درکړي، نو
په کونجونو او اړخونو کې يې وګرځئ او د الله تعالى روزي وخورئ. بېرته همغه
ته ورتګ دی).

همدارنګه رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایلي: «إِنَّ كَانَ خَرْجَ يَسْعَى عَلَى
وَلَدَه صَفَارًا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَإِنْ خَرْجَ يَسْعَى عَلَى أَبْوَيْنِ شِيخِيْنِ كَبِيرِيْنِ فَهُوَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَإِنْ كَانَ يَسْعَى عَلَى نَفْسِهِ يَعْفُهَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَإِنْ كَانَ خَرْجَ رِبَاءً وَتَفَاخِرًا فَهُوَ
فِي سَبِيلِ الشَّيْطَانِ»^(۸).

(که یو کس له کوره ووځي او د خپلو وړو بچو لپاره د حلال رزق په لټه کې وي
دا کس د الله په لاره کې دی، که یو خوک د خپل دېر عمره پلار او مور لپاره

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په...

کوبنبن کوي دا د الله په لاره کې دی، که یو خوک د خپل عفت لپاره کوبنبن
کوي دا هم د الله په لاره کې دی او که یو خوک د ریا کاري او ئان بسودنی
لپاره ووئي دا کس د شیطان په لاره کې دی).

د یو بل حدیث په یوه برخه کې راخی: «اعْمَلُوا فَكُلُّ مُیَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ»^(۹)

(کار وکړئ چې د کوم هدف لپاره پیداشوی یاست هغه به تاسې ته آسان شي).
د کار اخلاق او آداب:

په صحیح نیت، په خپل وخت، په د قیق ډول، په صحیح توګه، تواضع او
امانتداری سره د کار سرته رسول د کار له آدابو او اخلاقو خخه دي چې په
لاندې توګه به بیان شي.

۱- د صحیح نیت درلودل. نیت نه یواخې په کار بلکې په تولو عباداتو کې
مهمن امر دی الله جل جلاله فرمایلی دي: ﴿وَمَا أُمِرْوًا إِلَّا لِيَعْبُدُوا أَللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الَّذِينَ حُنَفَاءُ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَرُؤُثُوا الْرَّكُونَةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾^(۱۰).

(حال دا چې امر (حکم) نه وو ورکړۍ شوی دوى ته په تورات او انجیل کې
مګر ورکړۍ شوی وو چې عبادت کوي دوى د الله په داسې حال کې چې
خالص کونکي وي الله لره دین له شرک او نفاقه په داسې حال کې چې
راګرځیدونکي وي له باطله حق ته (په لاره د ابراهیم پس خرنګه کافر کېږي
په محمد صلی الله علیه وسلم باندي؟) او بل دوى مامور دي په دې چې
قایموي سم اداء کوي (سره له تولو حقوقو) لمونځ او ورکوي زکات او دا (مامور
به شیان) دین دی محکم (مستقیم چې هیڅ کوبروالی په کې نشته).

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په ...

په تفسير المنير کې راغلي: اخلاص دي ته ويل کيږي چې کار يوازي د یوې داعيې لپاره تر سره شي او د نورو غونبتنو اغيز پکي نه وي. د "مخلصين" تکي د دي خبرداري ورکولو لپاره دي چې کار باید له پيله تر پايه په اخلاص سره وي او مخلص هغه خوک دي چې نېک کار د دي لپاره کوي چې په هغه کې نېټګنه ده او واجب کار خکه کوي چې پري واجب دي، په دي ډول هر کار يوازي د خپل الله تعالى لپاره تر سره کوي، نه پکي د ريا اراده لري نه د سمعت او نه د کوم بل شي، بلکې علماء خولا دا هم وايې چې د نيك کار له ترسره کولو بي مقصد جنت او له دوزخ خخه د ئخان ڙغورل هم نه وي، که خه هم له هغه خخه چاره نشته⁽¹¹⁾.

په صحيح نيت سره عمل لوبيږي او ډيرېږي. ابوسعيد خدری او ابوهريره رضي الله عنهمما روایت کوي چې: «لَا تَسْبُوا أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي پِيَدِه لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أَحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيقَهُ»⁽¹²⁾.

(رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمایلی دي، چې زما اصحابو ته بسکنځل مه کوي، زما دي په هغه ذات قسم وي چې زما روح د ده په واک کې دي، که له تاسو خخه یو خوک د احد د غره په اندازه مال صدقه وکړي بیا به هم د دوى یوې یا نيمې پیمانې ته ونه رسېږي). مراد بي دا دي چې لړه صدقه د دوى د اخلاص او صحيح نيت په وجهه دومره غته ده چې تاسود احد د غره په اندازه صدقه وکړئ بیا هم د دوى د ثواب اندازې ته نه رسېږي).

امام غزالی رحمه الله فرمایلی: په سلفو صالحینو کې له ځینو روایت دي، چې ډېر وخت یو وړوکۍ عمل وي، خود بنې نيت په وجهه ډېر لوی شي، همدارنګه

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په ...

يو ڊېر لوی عمل وي خود نیت د خرابي په وجهه وروکی عمل تري جور
شي^(۱۳).

۲- په کار کي وروسته والي نه کول. مسلمانان باید خپل کارونه په خپل
وخت سره سرته ورسوي حکه چي الله تعالى د وخت زيات اهمیت بیان کړي
دی او په زمانه یې بار بار قسمونه ياد کړي لکه: ﴿وَالْعَصْر﴾^(۱۴). (قسم مې دي وي
په ماژديگر) چې مراد تري مهم وخت او زمانه ده^(۱۵). د بنده په حق کې خود
وخت خیال ساتل بیا ډېر مهم دي چې یو چا سره کار سرته رسولو نو باید د وخت
خيال وساتو چې د بې غوري په صورت کې گناه ګاريږو او هغه اجوره مونږ ته
حرامه ګرځي.

۳- سحار کي وخته پورته کېدل. سحار کي وخته پورته کېدل او خپل
مسئليت ته خان رسول د خير او برکت سبب کيري او د غفلت په صورت کې
الله جل جلاله نا راضه کيري او د مؤمن مسلمان د بد بختي سبب کيري لکه
د وخته پوره کېدو په اړه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «اللَّهُمَّ بَارِكْ
لِأُمَّةِ فِي بُكُورِهَا»^(۱۶)

(يا الله جل جلاله! زما د اُمت په سهار کې برکت وکړه).
او راوي د همدي حديث په بله برخه کې فرمایلي: «وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا بَعَثَ سَرِيَّةً بَعَثَهَا مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ»^(۱۷).
(رسول الله صلی الله علیه وسلم چې به کله سريه ليږله نو په اول د ورځي کې
به یې استوله).

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په...

دا چې حلال رزق گټل پس له فرضونه فرض ده نو په کار ده چې مؤمنان له سحار لمانځه نه وروسته د خپل حلال رزق د لاسته راولو کوبنښن وکړي او تر لمانځه وروسته بیا ویده نشي.

۴- پابندی سره کار کول. مؤمنان باید په کار کې غیر حاضري ونه کړي تر دې چې د چا کار د ده د نه شتون له وجهې خراب نشي کار باید په پابندی سره تر سره کړي چې هم ئان او هم نورو ته صحیح ګته ورسوی او خپل وخت عبث تیر نکړي.

لکه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایی دی: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلاً أَنْ يُتَقِّنَهُ»^(۱۸).

(بېشکه الله جل جلاله خوبنوي چې کله ستاسو خخه یو خوک یو کار وکړي؛ نو هغه په بنه توګه سرته ورسوی).

۵- د کار په وخت کې صحیح کار کول. یعنې د کار په وخت کې خپل ئان په عبتو شيانيو نه مصروفول ترڅو د اجوري په مقابل کې پوره او صحیح کار تر سره شي او د الله تعالى په وړاندې مو خپل مسؤوليت ادا کړي او هم مو حلال رزق لاسته راولې وي، کېدای شي دغه صحیح کار کول د ده د ژوند د پراخى سبب شي. په یو حدیث مبارک کې راغلي: «عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلاً أَنْ يُتَقِّنَهُ»^(۱۹).

(کله چې یو له تاسونه یو کار ترسره کوي؛ نو الله تعالى دا خوبنې ګني چې هغه (کار دې) په بنه توګه ترسره کړي په دې حدیث کې د (اتقان) کلمه راغلى ده؛ او اتقان په عربي ژبه کې د یو کار په خورا بنه توګه تر سره کولو ته

تبیان د قرآن کریم او نبوی سنتو په ...

ویل کیبی. یعنی په کارونو کې له خورا دقت او لور مهارت خخه کار اخستل؛ او د یو مُتخصّص انسان په خبر د یو کار تر سره کولو ته اتقان ویل کیبی).

٦- د کار په وخت کې عاجزی کول. د کار په وخت کې عاجزی کولو سره دغه مسلمان الله تعالی او بندگانو ته محبوب کیبی، نور خلک هم کوبنبن کوي چې دغه متواضع کس ته خپل کار ورکړي، په کوم کار کې چې نرمي او عاجزی وي دغه کار ته بنکلا بنسي او په کوم کار کې چې عاجزی نه وي هغه کار نیمګړي او عیبجن وي. لکه چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایلی:

«مَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ رَفَعَهُ اللَّهُ، وَمَنْ تَكَبَّرَ وَضَعَهُ اللَّهُ»^(٢٠).

(څوک چې د الله تعالی لپاره عاجزی وکړي الله جل جلاله يې رتبه پورته کوي او څوک چې تکبر کوي الله تعالی به يې ذليله کړي).

په یو روایت کې راغلي: «عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَهُوَ يَقُولُ عَلَى الْمِنْبَرِ يَا أَيُّهَا النَّاسُ تَوَاضَعُوا إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ رَفَعَهُ اللَّهُ فَهُوَ فِي نَفْسِهِ صَغِيرٌ وَمَنْ تَكَبَّرَ وَضَعَهُ اللَّهُ فَهُوَ فِي نَفْسِهِ كَبِيرٌ وَفِي أَعْيُنِ النَّاسِ صَغِيرٌ حَتَّى لَهُ أَهَوْنُ فِي أَعْيُنِهِمْ مِنْ كَلِبٍ أَوْ حِنْزِيرٍ»^(٢١).

(عمر رضي الله عنه په منبر باندې خلکو ته وویل چې اې خلکو! عاجزی او خاکساري کوي، ما د رسول الله صلی الله عليه وسلم خخه اوربدلي دي چې فرمایل به يې، چا چې د الله تعالی لپاره عاجزی وکړه الله تعالی به يې مرتبه اوچته کړي، ده ته به ئان کم بنکاري ليکن د خلکو په نظر کې به ډېر لوی بنکاري او چا چې تکبر وکړ الله تعالی به يې مرتبه را بنکته کړي، ده ته به

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په ...

خان ڊېر غټه بنسکاري خو د خلکو په نظر کې به وروکى بنسکاري، تر دي چې د خلکو په نظر کې به د سپي او خنزير خخه هم سپك وي). العياذ بالله. نو د ژوند په ټولو برخو کې عاجزی پکار ده که هغه عبادات، معاملات، ورخني ژوند او کار وي.

٧- د کار په وخت کې د الله تعالى له عبادت خخه نه غافله ڪٻدل. هر خوک د خپلي کورنۍ لپاره د حلال رزق د لاسته راولو کوبنښن کوي. چې د دغه رزق لاسته راول پس له فرضونه فرض دي، کله چې د عبادت وخت راوريسيري نو باید خپل عبادت ته وخت وركړي او بیا کار وکړي؛ نو په دي اساس الله تعالى فرمایلي دي: ﴿فَإِذَا أَطْمَأْنَتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُوقًا﴾^(۲۲).

(او کله چې ډاډه شي، نو پوره لمونځ ادا کړئ. لمونځ په حقیقت کې يو داسي فرض دي چې د وخت له پابندی سره پر مؤمنانو لازم کړاي شوي دي). او همدارنګه له عبادت نه وروسته د کار په اړه الله تعالى فرمایلي دي: ﴿فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَلَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ الْنُّشُورُ﴾^(۲۳).

(نو د ځمکې په کونجونو او اړخونو کې وګرځئ او د الله روزي وخورئ بيرته همغه الله تعالى ته ورتگ دي).

يعني د کار کول او حلال رزق ترلاسه کول فرض دي مګر د الله تعالى عبادت په لوړۍ درجه کې قرار لري.

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په ...

۸- له حرامو نه ئان ساتل. حلال او خپل مال خورل له حرامو او پرديو

مالونو نه ئان ساتل. لکه چې الله تعالى فرمایلي دي: ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ

اللَّهُ حَلَّالًا طَيْبًا وَأَتَقْوِا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾^(۲۴).

(او هغه روزي چې الله پاک درکړي ده حلاله او پاکه وخوري او له هغه الله نه

ودار شئ چې تاسي پري ايمان لري).

د پرديي مال خورل حرام دي لکه چې رسول الله صلی الله عليه وسلم په يو

حديث مبارک کې ذکر کوي. «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، إِنَّ الْعَبْدَ لَيَقْدِيرُ اللُّقْمَةَ

الْحَرَامَ فِي جَوْفِهِ مَا يُتَقَبَّلُ مِنْهُ عَمَلٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا»^(۲۵).

(قسم په الله چې د محمد صلی الله عليه وسلم روح د هغه په لاس کې ۵۵، کوم

بنده چې په خيتې کې يوه مړي حرام واچوي الله تعالى يې خلوښت ورځې اعمال

نه قبلوي؛ نو پکار ده چې له پرديي مال خخه ئانونه وساتو حلال او خپل مال

وخورو).

۹- په کار کې امانت داري. په اسلام کې امانتداري يو بنستېز اخلاقې اصل

دی چې به قرآن کريم او نبوی احاديثو کې ئانګړي خای لري. نو کوم کس

چې مونږ ته خه سپارلي وي او یا یې په کوم کار مکلف کړي يو باید په کې

خيانت ونه کړو، څکه چې خيانت کول د منافق کار دی. امانت داري د انبياوو

خاصه ده په اوس وخت کې د نیکانو بندګانو خاصه ده هر مؤمن ته پکار ده

چې په کار کې امانتدار ووسې.

لکه چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایلي دي: «آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا

حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَحْلَافَ وَإِذَا أُوتِمَنَ حَانَ»^(۲۶).

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په ...

(د منافق نښې درې دي: کله چې خبرې کوي دروغ وایي، کله چې وعده وکړي وعده خلافې کوي او کله چې په امانت باندي باور پري وشي خيانت کوي)

۱- هر کسب ګر او کاريګر باید د اړوند کسب ضروري مسائل او احکام زده کړي. حکه په اسلام کې د هر کار او کسب لپاره صداقت، مهارت او د شريعت مطابق عمل کولو تینګار شوی دي. د یو کسب ګر لپاره اړينه ده چې هغه خپل کار په داسي ډول ترسره کړي چې د خلکو لپاره گته ورسوی، ضرر ونه رسوی او له شرعی احکامو سره په تکر کې نه وي. د دي په وضاحت کې درې خبرو ته اشاره کوم.

الف. علم د کسب او کار لپاره ضروري دي. په اسلام کې علم یوازې د ديني احکامو لپاره نه، بلکې د ژوند تول اړخونه پوبني. یو کاريګر باید د خپل کسب اړوند مسلکي پوهه ولري او د هغو اسلامي اصولو نه خبر وي چې د هغه په کار کې ضروري وي. لکه د صداقت، امانت او انصاف پلي کول.

ب. د کار کيفيت او صداقت. هر کسب ګر باید هڅه وکړي چې خپل کار په ماهرانه او غوره ډول ترسره کړي. د نيمګري کار ترسره کول يا د بې ئایه گټې اخيستل د اسلامي اخلاقو خلاف دي.

ج. د شريعت مطابق عمل. هر کار باید د الله تعالى د رضا لپاره او د شريعت د احکامو په مطابق تر سره شي. د هغه کار کول چې حرامة گته پکې وي يا خلکو ته په کې ضرر رسېږي پدھ کول لازمي دي.

د پورته ذکر شوی متن په اړه الله تعالى فرمایلي دي: ﴿وَأَخْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۲۷)

(د نښګنې لاره غره کړئ چې الله نښګنې کونکي خوبنوی).

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په ...

په بل ئاخاي کي الله تعالى فرمایلی دي: ﴿وَلَا تَبْخَسُوا أَنَّ النَّاسَ أَشْيَاءٌ هُمْ﴾^(۲۸)

(خلکو ته د هغوي په شيانيو کي تاوان مه اروئ).^(۲۹)

او په یوه حدیث مبارک کي هم راغلي دي: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلاً أَنْ يُتَقْنَعَ»^(۳۰)

(بېشکە الله جل جلالە خوبنوي چې کله ستاسو خخە يو خوک يو کار وکړي؛

نو هغه په بنه توګه سرتە ورسوی).

په یوه اسلامي اداره کي د کار اخلاق او آداب: هر مسلمان چې په اسلامي
اداره کي خدمت کوي مسؤوليت يې کم وي او که زيات بايد لاندي اخلاق او
آداب په نظر کي و نيسى، چې په نتيجه کي به ادارې او مؤظفینو ته ډېره
فائده ورسپري.

۱- تحقیق کول. کله چې يو قضیه پینې شي بايد ده گې پوره تحقیق او
څېرنه وشي او د پوره تحقیق نه مخکې اقدام و نشي. لکه چې الله تعالى
فرمایلی دي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبِيٍّ فَتَبَيَّنُوا أَنَّ ثُصِيبُوا
قَوْمًا بِجَهَلَةٍ فَنُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَذِيرٌ﴾^(۳۱)

(ای مؤمنانو! که کوم فاسق تاسې ته له کوم خبر سره راشي، نو تاسې د هغه
د خبر په اړه پلتنه او تحقیق وکړي، هسي نه چې کومې دلي ته په ناپوهی
سره ضرر ورسوی او بیا پخپلو کړو پښیمانه شئ).

۲- نیک گمان کول او له بد گمان خخە خان ساتل. په مسلمان به دخیر
گمان کوي چې ترڅو دي ترې بنکاره شر نوي ليدلې. لکه چې رسول الله
صلی الله عليه وسلم فرمایلی دي: «إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په ...

الْحَدِيثِ»^(۳۱). (ناسی خان له بد گمانی خخه و ساتئ خکه چې بد گمانی ډبره درو غجنه خبره ده).

۳- د مؤظفینو په مینځ کي صلح کول. د اختلاف او نزع په صورت کي باید

د دوي ترمينځ صلح وشي او د اختلاف د لمنځه وړلو کوبښن وشي. لکه چې

الله تعالى فرمایلي دي: ﴿فَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾^(۳۲)

(نو ناسی له الله تعالى و ویریږئ او خپل منځي اړیکې سمې کړئ).

۴- د مؤظفینو په مینځ کي عدل کول. په مؤظفینو کي عدل کول د ادارې

په پرمختګ او موثریت کي ډبره مهمه ونده لري. عدل د دې مانا لري چې

تول مؤظفين په یو ډول او د برابری پر اساس چلنډ ورسره وشي او د هفوی

حقوق، مکلفیتونه او فرصتونه باید د انصاف پر اصولو ولاړ وي. لکه چې الله

تعالى فرمایلي دي: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَإِلَيْهِ الْحُسْنَى﴾^(۳۳)

(الله تعالى د عدل، بشیگنې او خپلوي پالني حکم کوي).

په اداره کي عدل کول نه یوازې د مؤظفینو لپاره مهم دي، بلکې د ادارې

اوړدهاله بريا لپاره هم کلیدي ارزښت لري.

۵- مشوره کول. د کارمندانو ترمنځ مشوره کول یوه مهمه پروسه ده چې د

یوې ادارې د پرمختګ، د کارمندانو د بشیگنې او د متقابل باور په رامنځته

کولو کي خانګړي ارزښت لري. مشوره کول د دې معنا لري چې د کارمندانو

نظرونه واوربدل شي، د هفوی وړاندیزونه په پام کې ونیول شي او پربکړې د

ګډ فکر پر بنسته وشي. لکه چې الله تعالى په قرآن کريم کي رسول الله صلي

الله عليه وسلم ته خطاب کړي دي: ﴿وَشَاوِرُهُمْ فِي أَلْأَمْرِ﴾^(۳۴)

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په ...

(او د دين په چارو کې هغوي ته هم په مشوره کې برخه ورکړه). په پايله کې، د کارمندانو ترمنځ مشوره کول نه يوازي د اداري په اغېزمنتيا کې مرسته کوي، بلکې د کارمندانو رضایت او وفاداري ته هم وده ورکوي.

۶- بنه تعامل او سلوک کول. کار کوونکي باید یو بل سره بنه تعامل وکړي. لکه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دي: «لَيْسَ مِنَ الْمُرْحَمِ صَغِيرًا وَيُؤْفَرُ كَبِيرًا»^(۳۵)

(هغه خوک له مور خخه نه دي چې زموږ پر کوچنيانو رحم ونه کړي او زموږ د مشرانو درناوی ونه کړي).

۷- پخپل مینځ کي تعاون کول. د یوې اداري کارمندان باید په خپل مینځ کې یو بل سره د خير په کارونو کې تعاون وکړي، ترڅو د یو حکومت کارونه په صحیح ډول مخته لار شي. لکه چې الله تعالى فرمایلی دي: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالثَّقَوْيٍ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِلَامِ وَالْعُدُوَّانِ﴾^(۳۶)

(کوم کارونه چې د نیکۍ او خدای پالني دي، په هغو کې له تولو سره مرسته وکړئ او کوم کارونه چې د ګناه او تیري وي، په هغو کې د هیچا ملاتر مه کوي).

۸- په وينا او عمل کي صداقت. کارمندان باید په وينا او عمل کي صداقت ولري. لکه چې الله تعالى فرمایلی دي: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَتَقْوَأُ اللَّهَ وَقُولُوا قُوَّلًا سَدِيدًا ● يُصْلِحُ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ﴾^(۳۷)

(ای مؤمنانو! د الله جل جلاله خخه و ویربرئ او سمه خبره کوي. الله تعالى به ستاسي عملونه سم کړي).

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په ...

۹- مكافات او بنه تقدير. بنه عمل کونکي ته باید چې بدله ورکړي شي.

لکه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دي: «وَمَنْ صَنَعَ إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا

فَكَافِئُوهُ»^(۳۸)

(چاچې درسره نیکي وکړه د هغې بدله او عوض ورکړي). پدي سره مربوطه

شخص او نور خلک بنه تشویقېږي.

پایلې

۱. په اسلامي تولنه کې ځکه د کار اخلاق او آداب خوک په نظر کې نه نيسني

چې له قرآن کريم او سنت نبوی سره د مؤمنانو فاصله رامنځته شوي او علماءوو

استاذانو ورته دغه اخلاق او آداب په صحيح توګه ندي بيان کړي.

۲. د کار اخلاق او آداب په خلص ډول دا دي: د صحيح نيت درلودل، په کار

کې وروسته والي نه کول، سحار کې وخته پورته کېدل، په پابندی سره کار

کول، د کار په وخت کې صحيح کار کول، د کار په وخت کې عاجزي کول، د

کار په وخت کې د الله تعالى له عبادت خخه نه غافله کېدل، له حرامو نه ځان

ساتل او په کار کې امانت داري د کار له اخلاقو او آدابو خخه دي.

۳.- د کار د اخلاقو او آدابو په اړه نبوی لارښوونې دا دي چې کار باید په

داسي توګه ترسره شي چې د الله تعالى او د بندگانو حقوق په کې په کامل

ډول ادا شي.

۴. د کار اخلاق او آداب هغه وخت په تولنه کې ژوندي کېدای شي چې د

علماءوو د تبلیغ، چاپي اثارو او رسنیو له لاري د هر چا غورو ته ورسیبې او نفعه

بي عامه شي.

تبيان د قرآن کريم او نبوی سنتو په ...

ورانديزونه

د موضوع په اړه اړوندو ادارو او مسؤولينو ته دغه سپارښتنې وړاندې کېږي:

۱. د کار امور اجتماعي وزارت ته وړاندېز کېږي چې د کار د اخلاقو او آدابو په اړه مختلف کانفرنسونه او سمینارونه ونيسي ترڅو هر څوک د کار اخلاق او آداب وپېژني او په خپل ژوند کې عملی کړي.

۲. پوهنې وزارت او نورو تعليمي ادارو ته وړاندېز کېږي چې په خپلو نصابونو کې داسي موضوعاتو ته ځای ورکړي ترڅو تعليمي څوان قشر د کار د اخلاقو او آدابو اهمیت وپېژني او دغه اخلاق او آداب په خپلو ځانونو کې راولي ترڅو ټولنه له بدختی څخه خلاصه او مخلصانه کارونه مخته لړ شي.

۳.- ارشاد حج او اوقافو وزارت ته مې وړاندېز دا دی چې ترڅو امامان او خطيبان وهخوي په خپلو خطبو، عظونو، مدرسو او مسجدونو کې چې د کار آداب او اخلاق عامو مؤمنانو ته واضح کړي ترڅو عام مؤمنان یې له اهمیت څخه خبر شي.

ک- د افغانستان علومو اکادمي ته وړاندېز کېږي چې د کار د آدابو او اخلاقو په باره کې مکمل کتاب ولیکي او چاپ شي ترڅو ګته عامه او هر چاته ورسیږي.

مأخذونه

۱- السجستانی، أبو داود سليمان بن الأشعث، سنن أبي داود، ناشر: دار الكتاب العربي - بيروت عدد الأجزاء: ٤، دوهم توک، ٤٠ مخ.

۲- ابن منظور: لسان العرب، ناشر: دار احياء التراث العربي بيروت، الطبعة ١٤١٦ق، ٩ توک، ٣٣ مخ.

۳- انظر، لرشيد عبدالحميد ومحمد الحياري، أخلاقيات المهنة، - ط ٢ - عمان - الأردن: دار الفكر، ١٩٨٥م، ٩ مخ.

تبيان د قرآن کریم او نبوی سنتو په ...

- ٤- لسان العرب، ١٠ توك، ٨٦ مخ.
- ٥- فرهنگ ڈاکٹر محمد معین: ڈاکٹر محمد معین، ناشر: گودر کتاب خپرخندی. ٢٠ مخ.
- ٦- القصص: ٧٧ آیت.
- ٧- الملک: ١٥ آیت.
- ٨- الطبراني، أبو القاسم سليمان بن أحمد بن أبيوب بن مطیر اللخمي الشامي، المعجم الأوسط، ناشر: دار الحرمين - القاهرة ، ١٤١٥، عدد الأجزاء: ٧، ١٠ توك، ٥٦ مخ.
- ٩- البخاري، أبو عبد الله محمد بن إسماعيل بن إبراهيم الجعفري، الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله صلى الله عليه وسلم وسننه وأيامه، ناشر: دار طوق النجاة، الطبعة: الأولى ١٤٢٢ هـ، ١٢ نوک، ٣٣١ مخ.
- ١٠- البینہ: ٥ آیت.
- ١١- الزحيلي، وهبة بن مصطفى ، التفسير المنير، ناشر: دار الفكر المعاصر - دمشق، الطبعة: الثانية، ١٤١٨ هـ، عدد الأجزاء: ٣، ١ توك، ٣٣٢ مخ.
- ١٢- البيهقي، أبو بكر أحمد بن الحسين بن علي، السنن الكبرى ، ناشر: مجلس دائرة المعارف النظامية الكائنة في الهند ببلدة حيدر آباد، الطبعة : الأولى - ١٣٤٤ هـ، عدد الأجزاء: ١٠، ١٠ توك، ٢٠٩ مخ.
- ١٣- غزالی، ابی حامد محمد بن محمد (المتوفی: ٥٠٥ هـ)، احیاء علوم الدین، ناشر: دار الغد الجديد، ٤ توك ٣٦٤ مخ
- ١٤- العصر: ١ آیت.
- ١٥- جوهری، الشیخ طنطاوی، الجواہر فی تفسیر القرآن الکریم، ناشر: دار الفکر، طبع، مصطفی البابی و اولاده بمصر ١٣٥١ هـ، ١٣ توك، ٢٦٣ مخ.

تبيان د القرآن كريم او نبوي سنتو په ...

- ١٦- القزويني، محمد بن يزيد أبو عبدالله، سنن ابن ماجه، ناشر: دار الفكر - بيروت، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، عدد الأجزاء: ٢، ٢ توك، ٧٥٢ مخ.
- ١٧- السنن الكبرى للبيهقي وفي ذيله الجوهر النقي، ٩ توك، ١٥١ مخ.
- ١٨- الموصلي، أحمد بن علي بن المثنى أبو يعلى التميمي، مسنن أبي يعلى، ناشر: دار المأمون للتراث - دمشق، الطبعة الأولى، ١٤٠٤ - ١٩٨٤، تحقيق: حسين سليم أسد، عدد الأجزاء: ١٣، ٧ توك، ٣٤٩ مخ.
- ١٩- القضايعي، أبو عبد الله محمد بن سلامة بن جعفر بن علي المصري (المتوفى: ٤٥٤ هـ)، مسنن الشهاب، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت، الطبعة: الثانية، ١٤٠٧ - ١٩٨٦، عدد الأجزاء: ٢، لومړی توك، ٢١٩ مخ.
- ٢٠- المعجم الأوسط، ٥ توك، ١٣٩ مخ.
- ٢١- البغدادي، أحمد بن علي أبو بكر الخطيب، تاريخ بغداد، ناشر: دار الكتب العلمية - بيروت، عدد الأجزاء: ١٤، ٢ توك، ١٠٩ مخ.
- ٢٢- النساء: ١٠٣ آيت.
- ٢٣- الملك: ١٥ آيت.
- ٢٤- المائدة: ٨٨ آيت.
- ٢٥- المعجم الأوسط، ٦ توك، ٣١٠ مخ.
- ٢٦- صحيح البخاري: لومړی توك، ٥٨ مخ.
- ٢٧- البقرة: ١٩٥ آيت.
- ٢٨- الاعراف: ٨٥ آيت.
- ٢٩- مسنن أبي يعلى: ٧ توك، ٣٤٩ مخ.
- ٣٠- الحجرات: ٦ آيت .

تبيان د قرآن کریم او نبوی سنتو په ...

- ٣١- صحيح البخاري: ١٠٧ توك، ١٠٧ مخ.
- ٣٢- الانفال: ١ آيت.
- ٣٣- النحل: ٩٠ آيت.
- ٣٤-آل عمران: ١٥٩ آيت.
- ٣٥- الترمذی، محمد بن عیسیٰ أبو عیسیٰ السلمی، الجامع الصحیح سنن الترمذی، ناشر: دار إحياء التراث العربي - بیروت، تحقيق: أحمد محمد شاکر وآخرون، عدد الأجزاء: ٥، ٧ توك، ١٥٥ مخ.
- ٣٦- المائدة: ٢ آيت.
- ٣٧- الاحزاب: ٧١-٧٠ آيت.
- ٣٨- البُستی، محمد بن حبان بن أَحْمَد الدارمِي، (المتوفى: ٣٥٤ھ)، ناشر: مؤسسة الرسالة، بیروت، الطبعة: الأولى، ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨ م، عدد الأجزاء: ١٧ (جزء ومجلد فهارس)، ٨ توك، ١٩٩ مخ.

معاون سرمحقق عبدالحميد وفا

امام خطابی بِحَمْدِ اللَّهِ مَحَدُّث پر آوازہ بست افغانستان

ملخص البحث:

حمد بن محمد الخطابي البستي بِحَمْدِ اللَّهِ كان إماماً في الفقه والحديث واللغة، أخذ الحديث عن أبي سعيد بن الأعرابي وإسماعيل بن محمد الصفار، والفقه عن أبي بكر القفال الشاشي وأبي علي بن أبي هريرة، ومن تصانيفه: معالم السنن وهو شرح سنن أبي داود وله غريب الحديث وشرح الأسماء الحسني وكتاب العزلة وكتاب الغنية عن الكلام وأهله وغير ذلك، ولد في بست في سنة سابع عشر وثلاثمائة الهجري القمري وتوفي ببست في ربيع الآخر سنة ثمان وثمانين وثلاثمائة.

إن الأحاديث النبوية، المصدر الثاني للشريعة الإسلامية لم تسلم من مكائد الأعداء الإسلام اللذدين، و تعرضت للدمار والفساد، من أجل ذلك قام علماء الإسلام المستنيرين والمستيقظين واجهوا هجمة هؤلاء الأعداء الأشرار، واتخذوا طرقاً مختلفة لحماية حريم سنة رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فبعضهم جمعوا الأحاديث والفوا المؤلفات مثل صحيح البخاري، صحيح مسلم، صحيح ابن خزيمة، صحيح ابن حبان، سنن أبي داود و....، وتفرغ عدد كبير منهم لجمع الأحاديث الموضوعية والضعيفة وتجميعها من أعداء الإسلام والضعفاء، ومجموعة منهم تتعلق مؤلفاتهم بشروط روایة الحديث وتعديل الرواية وتصحيح الأخطاء الشائعة لعلماء الحديث مثل: كتاب حمد بن محمد بن إبراهيم بن

تبيان امام خطابی بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ محدث پر...

خطاب الخطابی البستی. حتی تکون الأحادیث الصحیحة من أحادیث أعداء الإسلام الماكرة الموضعۃ، طاهرة ومتمنیة ومصئونة.

خلاصه:

حمد فرزند محمد، خطابی بستی بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ در علم حدیث، فقه و لغت امام بوده حدیث را از ابی سعید فرزند الاعربی و اسماعیل فرزند محمد الصفار و فقه را از ابی بکر قفال شاشی و علی فرزند ابی هریره آموخته و از جمله تصنیفاتش می توان (معالم السنن) در شرح سنن ابوداود و (غريب الحديث) و کتاب (شرح اسماء الحسنی) و کتاب (العزلة) و کتاب (الغنية عن الكلام و اهله)، را نام برد، مرحوم در سال ۳۱۷ هجری قمری در وطن آبائیش بست چشم به جهان هستی گشوده و در ماه ربیع الآخر سال ۳۸۸ هجری قمری در زادگاهش شهر بست وفات نموده است.

احادیث نبوی مصدر دوم شریعت اسلامی از کید و مکر دشمنان قسم خورده اسلام در امان نمانده و در معرض نابودی و فاسد شدن قرار گرفت، همان است که علمای بیدار و دلسوز اسلام در مقابل هجوم چنین دشمنان مکار قرار گرفته و راه های متنوع و مختلف را برای حفاظت و صیانت از حریم سنن رسول الله صلی الله علیه وعلی آله واصحابه وسلم در پیش گرفتند.

برخی از علماء به تصنیف مصنفاتی مانند صحیح بخاری، صحیح مسلم، صحیح ابن خزیمه، صحیح ابن حبان، سنن ابی داود و... پرداختند، و تعداد زیادی به جمع آوری و تدوین احادیث موضوعی و ضعیف همت گماشتند، و

تبيان امام خطابی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ محدّث پر...

گروهی در ارتباط شروط روایت حدیث و جرح و تعدیل روات و اصلاح غلطی های عامه محدثین قلم فرسایی نمودند؛ مانند: حمد بن محمد بن ابراهیم بن خطاب خطاب بستی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ، تا احادیث صحیح از احادیث جعلی توسط دشمنان مکار اسلام تمیز، تشخیص و در امان بماند.^(۱).

مقدمه: الحمد لله رب العالمين و به نستعين وهو خير ناصر ومعين، والصلاه والسلام على رسوله الأمين وعلى آله وأصحابه أجمعين وعلى من تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وبعد: الله تعالى فرموده است: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الْأَذِيْنَ عَآمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾^(۲).

(خداؤند به کسانی از شما که ایمان آورده اند و بهره از علم دارند، درجات بزرگی می بخشد).

رسول الله صلی الله عليه وعلی آلہ واصحابه وسلم فرموده اند: {لو کان العلم بالثربا لناله رجال من أبناء فارس}.^(۳) (اگر علم در ثربا باشد خواه مخواه مردانی از فرزندان فارسی زمین به آن نائل خواهند آمد). طبق فرموده رسول الله صلی الله عليه وعلی آلہ واصحابه وسلم، امام خطابی از جمله فرزندان این سرزمین است که حدیث فوق در موردش صدق می کند و شرف این افتخار را از آن خود نموده است.

واژه گان کلیدی: امام، خطابی، تبار، افغان.

مبرمیت: شرف المکان بشرف المکین، افغانستان سرزمین مرد خیز و مرد پروری بوده که شخصیت های نامی جهان اسلام از قبیل: امام اعظم ابوحنیفه

تبيان امام خطابی بِحَمْدِ اللَّهِ محدث پر...

رحمه الله، امام قتبیه بغلانی، ابن حبان بستی، ابوداد سجستانی، ملاعلی قاری هروی، مولوی جلال الدین محمد بلخی، حمد بن محمد بن ابراهیم بن خطاب بستی، سید جمال الدین و ده ها شخصیت علمی دیگر را در دامان خود پرورش داده و تقدیم جامعه اسلامی نموده که خدمات ایشان جهانشمول و زبان زد خاص و عام است، ولی آنکونه که شایسته مقام آنها است به جامعه اسلامی درست به معرفی گرفته نشده اند، از این جهت می باشد در مورد معرفی این گونه اشخاص چون امام خطابی تحقیقاتی انجام شود و در اختیار جویندگان علم و معرفت قرار داده شود.

هدف تحقیق: هدف از تحقیق در مورد این شخصیت، از یک طرف معرفی ایشان، تحصیلات، رحمات، آثار علمی و خدمات قابل ارج وی در عرصه نشر و پخش دین و احادیث سرورکاینات است و از طرف دیگر معرفی نمودن این خطه (افغانستان) به حیث مهدی برای پرورش و نشو نمای شخصیتهای علمی مانند ایشان.

میتود تحقیق: چون مقاله در مورد شخصیت علمی و جهانی امام ابو سلیمان حمد بن محمد خطابی می باشد از همین لحاظ در این تحقیق بیشتر از میتود های توصیفی- تحلیلی استفاده شده است.

سؤال اصلی تحقیق: آیا ابو سلیمان حمد بن محمد خطابی بِحَمْدِ اللَّهِ از شهر بست مربوط ولایت هلمند افغانستان است؟

تبيان امام خطابی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مَحَدُّث پر...

سؤالات فرعی تحقیق:

۱- شهر بست از لحاظ موقعیت جغرافیایی فعلاً در کدام نقطه ای از نقشه جهان قرار دارد؟

۲- حمد بن محمد خطابی بستی چه خدماتی را در عرصه احادیث نبوی برای جامعه اسلامی و افغانی برجای گذاشته است؟

۳- خطابی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ برای تحصیل علم به کدام کشورهای جهان اسلام سفر نموده و نزد چه کسانی طلب علم نموده است؟

شناخت امام خطابی: حمد بن محمد بن ابراهیم بن خطاب الخطابی البستی مرد سخت کوش و برد باری که ذوالقرنین گونه شرق و غرب جهان را غرض کسب علم و آموختن احادیث نبوی سفر نموده و نزد استادان برازنده زانوی شاگردی خم و از ایشان احادیث ناجی بشریت محمد مصطفی صلی الله علیه وعلی آله واصحابه وسلم را آموخته و برای دیگران آموختانده و آثار گرانبهایی برای نسل بشر به ارمغان گذاشته است.

نسب امام خطابی: خطابی مقتدای جهان اسلام، عالم والا مقام، نافع جامعه اسلامی، محدث همیشه درسفر، ابو سلیمان حمد بدون حمزه و بعضی ها آن را به همزه نوشتند که با همزه درست نمی باشد،^(۴) او فرزند محمد فرزند ابراهیم فرزند خطابی بستی مشهور به خطابی است.^(۵) خطابی منسوب بسوی جدش خطاب پدر عمر بن خطاب خلیفه دوم اسلام، گفته شده که از ذریه زید بن خطاب برادر خلیفه دوم اسلام می باشد.^(۶)

تبيان امام خطابی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ محدّث پر...

تولد: موصوف در سنه ۳۱۷ هجری قمری در وطن آبائیش بست چشم به جهان هستی گشوده و در همانجا نشو و نمو نموده و مصدر خدمت به مسلمانان عالم گردیده است.^(۷)

محل تولد نظر به شهادت اسناد تاریخی محل تولد و پرورش امام خطابی خطه مرد خیز افغانستان (بست) به سین مهمله می باشد که به شهادت نویسنده‌گان در قلمرو افغانستان کنونی ولایت هلمند فعلی موقعیت دارد.^(۸)

معرفی بست زاد گاه امام خطابی: بست در لغت به ضم حرف اول و سکون حرف دوم (س، بدون نقطه) به معنای زمین سیز و خرم و پرگیاه، جایی که گل سرخ در آن به وفتر باشد، درختان دارای شگوفه سرخ، شگوفه درخت و گیاه، و هرگیاه خوشبو و زیبا می آید، همچنان به معنای جای معطری که از آن بوی خوش میوه های مختلف به مشام میرسد، از جانبی (بست) به معناهای مختلف از جمله: تپه ای که در بلندی به اندازه کوه نمی رسد، زمین سخت و محکم، زمین خوفناک و سخت و حایل میان دو منطقه هم می آید، این معناهای مختلف در مفهوم عام در ادوار تاریخ بر (بست) صدق می کند؛ زیرا قبل از اسلام (بست) در نزد ساکنین آن عصر، یک مکان مقدس و محل مبارک و پاکی که نذرها و قربانی ها به آنجا سرازیر میشده و به نیت تقرب به آلهه ذبح می شده است، محسوب می شده، بعد از آن در زمان های اسلامی در عرض این تقدس به باغچه ای از گل و ریحان تبدیل گردید و چمنی از چمن های عطر آگین، و جنتی از جنت های مشهور و دیدنی روی زمین، و باغی از باغهای خرما و انگور، در اطراف صحرای "لکان" (صحرای وسیعی که

تبيان امام خطابی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مَحَدُّث پر...

از نزدیک شهر (بست) تا نقاط دور و درازی را در بر می گیرد) قرار گرفته است، اما با تأسف فراوان به علت بی کفایتی زمامداران وقت، نسبت به این سرزمین، اکنون نام و نشانی از این شهر تاریخی باقی نمانده و در جغرافیای افغانستان فقط حیثیت یک دهکده کوچک را هم به خود ندارد.^(۹).

این شهر نظر به زیبایی و دلبری ای که داشته پایگاه امراء و فرمان روایان آن زمان بوده است و از همین خاطر وی را قلعه و چاه مشهور است که از قلعه مذکور فرماندهان و حاکمان استفاده نموده و در چاه آن اسراء و مجرمان را نگهداری می کردند که در قسمت فوقانی آن چاه تعمیری دارای سه طبقه برای عساکر مدافع و نگهبان آن چاه (زندان) بوده است که از اثر حوادث و مرور زمان تخریب گردیده و در زیر گل مدفون است، اما نام چاه بست در کتابهای تاریخ ثبت بوده و در زبان های مردم مشهور می باشد. خوشبختانه از اثر سعی و تلاش محققین باستانشناسی اکنون چاه مذکور کشف و مرمت کاری شده و به شکل یک اثر با ارزش تاریخی نگهداری می شود، عکس زیر نمونه چاه مشهور بست در لشکرگاه مرکز ولایت هلمند فعلی افغانستان است:

تبیان

امام خطابی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مَحَدُّث پر...

(توسط تلیفون دستی در ماه ثور ۱۴۰۳ از صحنه عکس برداری شده است).

زاد گاه این محدث و عالم جرح و تعديل از جهت مساعد بودنش برای کشاورزی انواع مختلف حبوبات، و با داشتن باغهای خرما و انگور و سایر میوه‌ها از جهت داشتن آبهای زیاد، و مساعد بودن زمینش برای کشت و زراعت، جایگاه ممتاز و ویژه‌ای را از آن خود ساخته بوده، مگر وا حسرتا که حوادث زمان به سوی این شهر زیبا بخاطر به یغما بردن زیبائیش لشکر کشی نموده و دست تجاوز و خراب کارانه ابناء زمانه در آن به جولان درآمده است، که باغهای مملو از میوه‌های متنوع آن را سوختانده و به یک بیابان خشک و بی‌گیاه مبدل نموده است، و خرابی این شهر زمانی بوجود آمده که علاء الدین حسن جهان سوز غوری بر مملکت غزنویان یورش برد و همه هست و بود

تبيان امام خطابی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مَحَدُّث پر...

(بست) را که در آن زمان یکی از شهر های زیبای قلمرو غزنویان بوده تاراج و خودش را در سال (۵۴۵ هـ.ق) به آتش کشیده است^(۱۰).

تحصیل: حمد بن محمد بن ابراهیم خطابی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بعد از اینکه به سن رشد و درک رسید علوم متداول عصر از جمله: حدیث، فقه، لغت و سایر علوم مورد نیاز را در جریان سفرهای علمیش به شهرهای کلیدی و مشهور جهان اسلام از جمله: مکه مکرمه، بصره، بغداد و نیشاپور، نزد علمای مشهور آن شهرها فرا گرفته و طلب علم و زیادت تحصیل نموده و سلسله دروس خویش را به پایه اکمال رسانیده است^(۱۱).

شیوخ: در جریان درس و تحصیل حمد بن محمد بن ابراهیم خطابی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بعد از مسافرت های علمی زیاد از و استادان بی شماری طلب تحصیل نموده که مشهور ترین آنها را خدمت خوانندگاه طورنامونه به معرفی می گیریم:

- ۱- ابوسعید فرزند اعرابی در مکه مکرمه.
- ۲- ابوبکر فرزند داسه در شهر بصره.
- ۳- اسماعیل مشهور به صفار در بغداد.
- ۴- ابوالعباس مشهور به اصم در شهر نیشاپور.
- ۵- ابوعمرو فرزند سماک.
- ۶- مکرم مشهور به قاضی.
- ۷- ابوعمر مشهور به غلام ثعلب.
- ۸- حمزة فرزند محمد العقبی.
- ۹- ابوبکر نجاد.

تبيان امام خطابی بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ محدث پر...

۱۰- جعفر پسر محمد خلدی.

۱۱- ابوبکر قفال شاشی.

۱۲- ابی علی پسر ابی هریرة^(۱۲).

شاگردان: حمد بن محمد خطابی بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بعد از این همه سیر و سفرهای علمی نفس گیر، به اقصی نقاط جهان اسلام و سماع و شاگردی از استادان روزگار، در خاتمه می خواهد نتیجه این همه زحمات خود را برای جامعه به ارمغان باقی بگذارد، همان می شود که به باز پس دهی آموخته های خویش می پردازد و شاگردان زیادی را در اطراف خود جمع و برای آنها تعلیم و تدریس داشته های خود را شروع می کند که از جمله شاگران مشهور این علامه دهر را ذیلاً می توان نام برد:

۱- عالم مشهور، ابوعبدالله مشهور به حاکم.

۲- شیخ ابو حامد اسفراینی.

۳- ابونصر محمد پسر احمد پسر سلیمان بلخی غزنوی مشهور به مقری.

۴- علی پسر حسن فقیه سجزی.

۵- محمد فرزند علی فرزند عبدالملک فارسی فسوی.

۶- ابوعبید هروی مشهور به صاحب الفرسین.

۷- عبدالغافر پسر محمد فارسی.^(۱۳).

۸- ابوعمرو محمد پسر عبدالله رزجاوی.

۹- ابومسعود حسین پسر محمد کرابیسی.

۱۰- ابوذر عبد پسر احمد.

تبیان

امام خطابی بِحَمْدِ اللَّهِ محدث پر...

۱۱- جعفر پسر محمد فرزند علی مروذی مشهور به مجاور.

۱۲- ابوبکر محمد فرزند حسین غزنوی.

۱۳- علی فرزند حسن سجزی مشهور به فقیه.^(۱۴)

مذهب امام خطابی: امام خطابی رحمه الله در فقه پیرو مذهب امام شافعی بوده و فقه را در این مذهب از ابی بکر قفال شاشی و ابی علی بن ابی هریره و دیگران فراگرفته است.^(۱۵)

آثار علمی: امام خطابی بِحَمْدِ اللَّهِ عالم مفسرتوانا، محدث ورزیده، فقیه قوى و ادیب بلند دستی که شهره آفاق شده بود، در این راستا آثار مفیدی از خود برجای مانده که مهمترین آنها را قرار ذیلاً به معرفی مى گیریم:

۱. معالم السنن، در شرح سنن ابی داود بِحَمْدِ اللَّهِ، ناشر: مطبعة العلمية - حلب، طبع: أول: ۱۳۵۱ هـ = ۱۹۳۲ م.

۲. غریب الحديث، حافظ ذهبی در مورد این کتاب گفت: خطابی بِحَمْدِ اللَّهِ در این کتاب مواردی را ذکر کرده که ابوعیید در کتاب خود به آنها اشاره نکرده است، و آن یک کتاب مفید است. این کتاب را عبدالکریم إبراهیم الغرباوی تحقیق نموده و أحادیثش را عبد القیوم عبد رب النبی تحریج کرده و ناشر آن: دار الفکر - دمشق می باشد و در سال: ۱۴۰۲ هـ - ق ۱۹۸۲ م به نشر رسیده و تعداد مجلدات آن سه جلد می باشد.

۳. اعلام السنن، او اعلام الحديث، در شرح صحيح بخاری، تحقیق: د.محمد فرزند سعد فرزند عبدالرحمن آل سعود، ناشر: جامعه ام القری (مرکز بحوث

تبيان امام خطابی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مَحَدُّث پر...

العلمية واحياء التراث الاسلامی) طبع اول: ۱۴۰۰ هـ ۱۹۸۸م، تعداد مجلدات: ۴.

۴. شأن الدعاء، به تحقيق: احمد يوسف الدقاقي، ناشر: دار الثقافة العربية، چاپ اول: ۱۴۰۴ هـ.ق = ۱۹۸۵م، طبع سوم: ۱۴۱۲ هـ.ق = ۱۹۹۲م، تعداد صفحات: ۲۵۶.

۵. الغنية عن الكلام واهله، تعداد صفحات: ۷۹، مكتبه شامله، اصدار سوم.

۶. العزلة، ناشر: مطبعه سلفية، قاهره، چاپ دوم: ۱۳۹۹ هـ.ق ، تعداد صفحات: ۱۰۰.

۷. اصلاح الغلط المحدثین، تحقيق: د. حاتم الضامن، ناشر: مؤسسه الرسالة، چاپ دوم: ۱۴۰۵ هـ.ق = ۱۹۸۵م، تعداد صفحات: ۷۴.

۸. بيان إعجاز القرآن، مطبوع در سه رساله، تحقيق: محمد خلف الله، د. محمد زغلول سلام، ناشر: دار المعارف در مصر، چاپ سوم: ۱۹۷۶م، تعداد صفحات: ۷۲، طبع دوم در قاهره سنہ ۱۹۵۵م.^(۱۶).

نمونه اي از اقوال زرین امام خطابی: امام خطابی در بعضی موارد بیانات ویژه و منحصر به فرد را دارد که برخی نمونه های آن را ذیلاً یاد آور می شویم - امام خطابی در باره اسم مبارک الله متعال (الحلیم) می گوید: (الحلیم ذو الصفح والأنة الذي لا يستفزه غضب، ولا يستخفه جهل جاہل).^(۱۷) (حلیم صاحب گذشت، عفو و تحمل را گویند که غصب بر او چیره نشده، و اشتباه و گناه نادانی او را بر انگیخته نمی سازد).

تبيان امام خطابی بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ محدث پر...

- جای دیگری فرموده اند: (قد تكون الرحمة مع الكراهة ولا تقاد الرأفة تكون معها).^(۱۸) (گاهی رحمت همراه کراهیت شده می تواند ولی صفت رافت هیچ

گاه همراه کراهیت یکجا نمی باشد).

در مورد صفت (الولی) فرموده اند: **الْوَلِيُّ النَّاصِرُ يَنْصُرُ عِبَادَهُ الْمُؤْمِنِينَ.**^(۱۹)

(ولی مددگاری را گویند که بنده های مؤمن خود را نصرت می کند).

- در مورد (الرحمن) فرموده: **الرَّحْمَنُ ذُو الرَّحْمَةِ الشَّامِلُ لِكُلِّ الْخَلْقِ فِي أَرْزَاقِهِمْ وَمَصَالِحِهِمْ وَعَمَّتِ الْمُؤْمِنِ وَالْكَافِرِ، وَالرَّحِيمُ خَاصٌّ بِالْمُؤْمِنِ.**^(۲۰)

(رحمن به ذاتی اطلاق می شود که سایه رحمت عام و کاملش شامل حال مؤمن و کافر و تمام مخلوقات عالم بوده و رزق و تمام مصالح ایشان را در بر می گیرد ولی صفت (الرحيم) خاص بوده و فقط شامل حال مؤمنان است).

- در رابطه به (القهار) فرموده: **الْقَهَّارُ هُوَ الَّذِي قَهَّرَ الْجَبَابِرَةَ مِنْ خَلْقِهِ بِالْعَقُوبَةِ وَقَهَّرَ الْخَلْقَ كُلَّهُمْ بِالْمَوْتِ.**^(۲۱)

(قهار ذاتی است که مخلوقات ستم کارش را به عذاب و تمام مخلوقات عالم را به مرگ مغلوب خویش می سازد).

- در مورد "القدوس" فرموده اند: **الْقَدُوسُ الطَّاهِرُ مِنِ الْعَيُوبِ، المَنْزَهُ عَنِ الْأَنْدَادِ وَالْأُولَادِ.**^(۲۲)

(قدوس به ذاتی اطلاق می شود که از همه عیوب پاک بوده و از مانند و اولاد بری و منزه باشد).

تبيان امام خطابی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مَحَدُّث پر...

- در مورد اسم الله(المحيط) فرموده: والمحيط الذي أحاطت قدرته بجميع خلقه وأحاط علمه بالأشياء كلها.^(۲۳) (محيط به ذاتی اطلاق می شود که همه مخلوقات در حیطه قدرت او بوده وعلمش تمام اشیاء را در بر گرفته است).
- امام خطابی در مورد کلمه (**النَّصِيحَةُ**) می فرماید: **النَّصِيحَةُ** کلمة جامعه معناها **حِيَازَةُ الْحَظْ لِلْمَنْصُوحِ لَهُ.**^(۲۴)
(نصیحت یک کلمه جامع است که معنایش جمع آوردن تمام خوبیها در حصه (نصیحت شونده می باشد).
- امام خطابی می فرمایند: **الْغُنْيَ مَا أَغْنَاكَ لَا مَا عَنَاكَ.** (ثروت چیزی است که شما را بی نیاز کند، نه چیزی که به شما باردوش شود).
- همچنان فرموده اند: **عَشْ وَحْدَكَ حَتَّى تَزُورَ لَهُ.** (تا زمان فرا رسیدن مرگت با خودت زندگی کن).
- جای دیگری چنین بیان داشته اند: **احفظ أَسْرَارَكَ وَشَدِّ عَلَيْكَ ازْارَكَ.**^(۲۵)
(در رابطه به حفظ اسرارت کمرت را محکم بسته کن).

امام خطابی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ در شعر دست بالایی داشته که نمونه ای از اشعار دلنشینش را خدمت خوانندگان محترم ذیلاً ذکر می نماییم:

اَرْضُ لِلنَّاسِ جَمِيعًا ... مِثْلُ مَا تَرْضِي لَنَفْسِكَ^۱

آنچه برای خود می پسندی برای دیگران هم روا دار باش

إِنَّمَا النَّاسُ جَمِيعًا ..... كَلْهُمْ أَبْنَاءُ جَنْسِكَ^۲

تبيان امام خطابی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مَحَدُّث پر...

زیرا، انسانها در کل تمامشان از جنس خودت هستند

غیر عدل أَنْ تُوْخِي ..... وَحْشَةُ النَّاسِ بِأَنْسُكٍ^۳

این غیر عادلانه است که راحت خود را به رنج دیگران برابر حساب کنی

فَلَهُمْ نَفْسٌ كُنْفُسُكَ ... وَلَهُمْ حُسْنٌ كُحْسُكٌ.^(۲۶)

زیرا، ایشان را نفسی و احساسی مانند احساس تو می باشد.

وَمَا غَرَبَةُ الْإِنْسَانُ فِي شَقَّةِ النَّوْيِ ... وَلَكُنْهَا وَاللَّهُ فِي عَدْمِ الشَّكْل.^(۲۷)

فقر و کمبودی انسان در کمودی دانه و آذوقه نیست، لakin این فقر به الله

قسم که در سوء رفتار انسانها است.

وَإِنِّي غَرِيبٌ بَيْنَ بَشَّرٍ وَأَهْلِهَا ... وَإِنْ كَانَ فِيهَا أَسْرَتِي وَبِهَا أَهْلِي.^(۲۸)

(از اینکه اکثر ساکنین بست قدر علم و علماء را نمی دانستند، امام خطابی

شکوه کنان در شعر خود گفته): من در میان مردم بست و ساکنین آن خود را

بیگانه احساس می کنم، در حالی که اهل و فامیل من اهل آن دیارند.

فَسَامِحْ وَلَا تُسْتَوْفِ حَقَّكَ كُلَّهُ ..... وَأَبْقِ فَلَمْ يُسْتَوْفِ قَطْ كَرِيمٌ.^۱

در معامله با مردم از نرمی، کار بگیر و حق خود را کامل مطالبه نکن، و گذشت

داشته باش؛ زیرا انسان کریم حق خود را از محتاج پوره مطالبه نمی کند.

وَلَا تَغْلِ فِي شَيْءٍ مِنَ الْأَمْرِ وَاقْتَصِدْ ... كَلَا طَرْفِي قَصْدِ الْأُمُورِ ذَمِيمٌ.^۲

در هیچ چیزی از تشدد کار نگیر و میانه رو باش، زیرا یقیناً پشت سر تشدید و

کامل خواهی امور نکوهیده است.

تبيان امام خطابی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مَحَدُّث پر...

ما دمت حيًّا فدار الناس كلهم..... فإنما انت في دار المداراة.^۳

تا زمانی که زنده هستی در معامله ات با مردم از نرمش کار بگیر، زیرا که تو در دنیای امتحان و ابتلاء قرارداری.

ولا تعلق بغير الله في نوب..... إن المهيمن كافيك المهامات.^۴.

در مشکلات و مصیبتها به غيرالله متول مشو، به تحقیق که خداوند در رسیدن به مشکلاتت برای تو کافیست.

وفات: امام ابو سلیمان حمد پسر محمد فرزند ابراهیم پسر خطاب خطابی بستی ، فقیه شافعی، بعد از این همه سعی و تلاش در طلب علم و خدمت به خلق الله و نوشتن آثار ماندگار، با ارزش و وزین، و تربیه شاگران تا از طریق آنها علم را برای جامعه اسلامی رسانیده باشد، و بخاطر اینکه صدقه جاریه بعد از مرگش برایش حساب شود، بالآخره داعی اجل را لبیک گفته و به عمر^(۶۹) سالگی در ماه ربیع الآخر در سال ۳۸۸ هـ. ق در زاد گاهش بست چشم از این دنیای فانی فرومی بندد و به لقاء الله می شتابد.^(۳۰)

نتیجه: از بحث و تحقیق پیرامون موضوع فوق به این نتیجه می رسیم که حمد بن محمد خطابی رحمه الله از جمله شخصیت های این سرمهین بوده که از استعداد خداداش در علم تفسیر، حدیث، فقه، ادب، جرح و تعديل و شعر شهره آفاق گشته و اقوالش رونق افزای کتابهای نویسندهایان و می باشد.

تبیان

امام خطابی بِحَمْدِ اللّٰهِ مَحَدُّثٌ پر...

حمد بن محمد خطابی رحمه الله یکی از علمای برجسته این سرزمین بوده که در میدان صیانت از حریم سنت نبوی اکثر عمر خویش را صرف نموده و بانوشتن کتابهای در این راستا در حد توان حفاظت نمده است.

حمد بن محمد بن ابراهیم خطابی رحمه الله یکی از شخصیت های این خطه می باشد که با سعی و تلاش خستگی ناپذیرش زبان زد عام و خاص گردیده و آثار گران بهایش مورد مبارفات اهل این سرزمین می باشد.

پیشنهادها: از اینکه افغانستان سرزمین مرد خیز می باشد و در گذشته ها شخصیت های چون: ابوداد سجستانی، ابن حبان بستی، قتبیه بن سعید بغلانی، ملاعلی قاری هروی، سید جمال الدین افغانی، خطابی بستی و ده ها عالم را تقدیم جامعه بشریت نموده است از این سبب؛

۱.- به وزارت محترم اطلاعات و فرهنگ پیشنهاد می گردد تا جوانان کشور را در زمینه تحقیق و مطالعه زندگی نامه نیاکانشان تشویق و آنان را به الگو گیری از سیرت گذشتگان خویش ترغیب نمایند.

۲. به وزارت محترم ارشاد، حج و اوقاف امارت اسلامی افغانستان پیشنهاد می شود تا مدرسه ای را به نام این امام بزرگوار تأسیس و مسمی نمایند.

۳.- به معاونیت محترم بخش علوم اسلامی اکادمی علوم پیشنهاد می شود تا سیمینار ملی ای را در رابطه به (حمد بن محمد خطابی بستی رحمه الله، راه اندازی نمایند تا ابعاد مختلف زندگی این شخصیت پرآوزه کشور متبلور شده و به جامعه شناسانده شود.

تبيان امام خطابی بِحَمْدِ اللّٰهِ مُحَمَّدٌ بِرْ ...

ماخذ

١. الخطابي، حمد بن محمد بن ابراهيم بن خطاب، اصلاح غلط المحدثين، تحقيق و تعلیق: مجدى السيد ابراهيم، مكتبة القرآن، (بى تا)، ص ٧.
٢. المجادله: ١١.
٣. البوصيري، شهاب الدين أحمد بن أبي بكر بن إسماعيل، اتحاف الخيرة المهرة بزوائد المسانيد العشرة، (١٤٢٠ھ - ١٩٩٩م)، دار الوطن، ج ٧، ص ١١٩.
٤. القاري، علي بن (سلطان) محمد، أبو الحسن نور الدين الملا الهروي، مرقة المفاتيح شرح مشكاة المصاصيح، (١٤٢٢ھ - ٢٠٠٢م). دار الفكر، بيروت - لبنان، ج ٤، ص ١٤١٩.
- ٥- السحاوي، شمس الدين محمد بن عبد الرحمن، فتح المغيث شرح ألفية الحديث، (١٤٠٣ھ)، دار الكتب العلمية - لبنان، ج ١، ص ٨٦.
- ٦- الذهبي، شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز، تذكرة الحفاظ، (١٤١٩ھ-١٩٩٨م)، دار الكتب العلمية بيروت-لبنان، ج ٣، ص ١٤٩.
٧. الغامدي، أحمد بن عطية، الامام البيهقي و موقفه من الالهيات، (١٤٢٣ھ/٢٠٠٢م)، عمادة البحث العلمي بالجامعة الإسلامية، المدينة المنورة، المملكة العربية السعودية، ج ١، ص ٤٦.
٨. الجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة، مجلة الجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة، موقع الجامعة على الإنترنت، <http://www.iu.edu.sa/Magazine>.

تبيان——امام خطابی بِحَمْدِ اللّٰهِ مَحَدُّثٌ پر...۔

- بی تا، ملتقی اهل الحديث، ج ۱۲، ص ۲۴۰. عبد الحی بن احمد بن محمد ابن العماد العکری الحنبلي، أبو الفلاح، شذرات الذهب في أخبار من ذهب، (۱۴۰۶ھ - ۱۹۸۶م)، حققه: محمود الأرناؤوط، خرج أحادیثه: عبد القادر الأرناؤوط، دار ابن کثیر، دمشق - بيروت، ج ۴، ص ۴۷۱.
۹. صافی، محمد آمان، بست و سیستان و اهمیتهما التاریخیة والادبیة، (۱۳۷۰ھ ش - رمضان ۱۴۱۱ھ. ق - مارس ۱۹۹۱م)، دار اشرف للطباعة والتجلید، مصر، ص ۹.
۱۰. القرشی، اسماعیل بن عمر بن کثیر ، البداية والنهاية، (۱۴۲۸ھ.ق)، دار ابن کثیر للطباعة و النشر و التوزیع، دمشق- بيروت، ج ۱۲، ص ۷۹.
۱۱. الذهبی، شمس الدین محمد بن احمد بن عثمان، تاريخ الإسلام و وفيات المشاهير والأعلام، (۱۴۰۷ھ - ۱۹۸۷م)، دار الكتاب العربي، لبنان / بيروت، ج ۲۷، ص ۱۶۵.
۱۲. الذهبی، الامام شمس الدین محمد بن احمد بن عثمان، سیر اعلام النبلاء، (۱۴۱۳ھ - ۱۹۹۳م)، أشرف على تحقيق الكتاب وخرج أحادیثه: شعیب الاننوط، مؤسسة الرسالة بيروت - شارع سوريا، ج ۱۷، ص ۲۳-۲۴.
۱۳. همان.
۱۴. سیر اعلام النبلاء، ج ۳۳، ص ۱۴.
۱۵. سیر اعلام النبلاء، ج ۳۳، ص ۱۴.
۱۶. الخطابی، اصلاح غلط المحدثین، ص ۱۱.

تبيان———امام خطابي بِحَمْدِ اللَّهِ مَحَدُّثٌ بِرٍّ...

١٧. أبو الطيب محمد صديق خان بن حسن بن علي ابن لطف الله الحسيني البخاري القنوجي. فتح البيان في مقاصد القرآن، عني بطبعه وقدم له وراجعه: خادم العلم عبد الله بن إبراهيم الأنصاري، الناشر: المكتبة العصرية للطباعة والنشر، صيدا - بيروت، عام النشر: ١٤١٢ هـ - ١٩٩٢ م. ج ٣، ص ٤٨.
١٨. همان، ج ٦، ص ٤٥.
١٩. القرطبي، أبو عبد الله محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرح الأنصاري الخزرجي شمس الدين. الجامع لأحكام القرآن = تفسير القرطبي، تحقيق: أحمد البردوني وإبراهيم أطفيش، الناشر: دار الكتب المصرية - القاهرة، الطبعة: الثانية، ١٣٨٤ هـ - ١٩٦٤ م، ج ٣، ص ٢٨٣.
٢٠. الصابوني، محمد علي، صفوة التفاسير، الناشر: دار الصابوني للطباعة والنشر والتوزيع - القاهرة، الطبعة: الأولى، ١٤١٧ هـ - ١٩٩٧ م، ج ١، ص ١٩.
٢١. البغدادي، علاء الدين علي بن محمد بن إبراهيم، الشهير بالخازن. لباب التأويل في معاني التنزيل، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت، سنة الطبع: ١٤١٥ هـ، ج ٢، ص ٥٢٩.
٢٢. القماش، عبد الرحمن بن محمد، الحاوي في تفسير القرآن الكريم، ويسمى (جنة المشتاق في تفسير كلام الملك الخالق)، ج ٧٥٧، ص ١٦٤.
٢٣. الجوزي، عبد الرحمن بن علي بن محمد، زاد المسير في علم التفسير، الناشر: المكتب الإسلامي، النشر ٤، ١٤٠، مكان النشر: بيروت، ج ١، ص ٤٤٨.
٢٤. الفيروزآبادي، مجد الدين أبو طاهر محمد بن يعقوب، بصائر ذوي التمييز في لطائف الكتاب العزيز، المحقق: محمد علي النجار، الناشر: المجلس

تبيان———امام خطابي بِحَمْلِ اللَّهِ مَحَدُّث پر...

الأعلى للشئون الإسلامية - لجنة إحياء التراث الإسلامي، القاهرة، عام النشر:
١٤١٢ هـ - ١٩٩٢ م، ج ٥، ص ٦٤.

٢٥. المصري، ابن الملقن سراج الدين عمر بن علي بن أحمد الشافعي، العقد المذهب في طبقات حملة المذهب، (١٤١٧ هـ - ١٩٩٧ م)، المحقق: أيمن نصر الأزهري - سيد مهني، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، ج ١، ص ٥٨.

٢٦. البستى، الامام أبي سليمان حمد بن محمد الخطابي. مقدمه معالم السنن، وهو شرح سنن الامام أبي داود، الطبعة: الاولى - سنة ١٣٥٢ هجرية وسنة ١٩٣٣ ميلادية، طبعه وصححه: محمد راغب الطباخ، ج ١، ص ١٥.

٢٧. الخطابي، أبو سليمان، حمد بن محمد بن إبراهيم البستى، شأن الدعاء، المحقق: أحمد يوسف الدقاق، الناشر: دار الثقافة العربية، الطبعة: الأولى، ١٤٠٤ هـ - ١٩٨٤ م، الثالثة، ١٤١٢ هـ - ١٩٩٢ م، ص ٣٧.

٢٨. همان.

٢٩. الحنبلى، عبد الحي بن أحمد بن محمد العكري. شذرات الذهب في أخبار من ذهب، تحقيق عبد القادر الأرناؤوط، محمود الأرناؤوط، الناشر دار بن كثير، سنة النشر ١٤٠٦ هـ، مكان النشر دمشق، ج ٣، ص ١٢٨.

٣٠. سير أعلام النبلاء، ج ١٧، ص ٢٣.

پوهنمل محمد خالد جمالزی

د وینستانو ږمنځولو څرنګوالی او حکم د نبوی احادیثو په رنا کې

ملخص البحث:

إن تمشيط شَعْر رأس الإنسان و تمشيط اللحية للرجال في ضوء الأحاديث النبوية من الأمور المستحبة، إذا رعيت في تمشيط الشعر ارشادات الشريعة الإسلامية و عدم تمشيط الشعر عمل غير مرغوب فيه، وكذا ينافي الجمال المطلوب من المسلم ، وفي امتشاط الشعر يحصل النظافة التي اهتم بها الإسلام اهتماً بالغاً، يستحب تمشيط الشعر من مقدمة الرأس و تفريقه على اليمين واليسار للرجال والنساء على السواء ، يبتدأ في تمشيط الشعر من الجانب الأيمن، لا مانع في الشريعة الإسلامية من تمشيط الشعر في الليل، ويجوز الإستعانة من الغير في تمشيط الشَّعْر إذا كان حالياً من الشهوة الحرام، و ينبغي للمسلم أن يجتنب من تسريح شَعْر الرأس إلى أحد جانبيه حتى لا يقع في مشابهة الكفار.

الكلمات المفتاحية: الإِمْتَشَاط، الْمُسْتَحْبَ، الشَّعْرُ.

لندېیز: د نبوی احادیثو له نظره د انسان د سر وینستانو او د نارینه لپاره د ډیرې ږمنځول مستحب کار دی، کله چې په شرعی طریقې سره ترسره شي، د وینستانو گډوډ پرینښو دل صحيح نه دي؛ حکه د وینستانو په نه ږمنځولو سره هغه بنسکلا چې د مسلمان خخه غوبنتل شوې نه ترسره کېږي. همدارنګه د وینستانو په ږمنځولو سره پاكوالی هم رامېنځته کېږي چې اسلام پري تاکید

تبيان د ویبنتانو ږمنځولو خرنګوالی او...

کړی دی، د سر مخامخ ویبنتان بنې او چې اړخ ته د سر په مېنځ باندې ږمنځولو د نارینه او بسخینه لپاره یو ډول مستحب دي، د ویبنتانو ږمنځولو کې پېل له بنې اړخ خخه کېږي، د شپې پرمھال د ویبنتانو ږمنځولو خخه په شريعت کې خه منعه شتون نه لري، که یو شخص د بل ویبنته په داسې حال کې ډمنځ کړي چې د یو بل خخه ناروا شهوت اخیستل پکې نه وي، په دغه ږمنځولو کې گناه نشه، د سر یو طرف ته د ویبنتانو ږمنځول روا نه دي، بلکې په دي کې له کافرانو سره مشابهت دی چې مسلمان باید ترې ډډه وکړي.

کلیدي توري: ږمنځول، مستحب، ویبنتان.

سریزه:

الحمد لله رب العالمين، والعاقبة للمتقين، والصلوة والسلام على رسوله
الأمين، محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين، أما بعد:

خرنګه چې الله جل جلاله انسان په بنسکلي شکل کې پېدا کړي، چې په اړه
بې فرمائي: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَنَ فِي أَحْسَنِ شُكْرٍ﴾^(۱).

په تحقیق سره مور پیدا کړي دي انسان په بنایسته قواره او شکل کې.

الله جل جلاله په ویبنتانو باندې د انسان دغه بنایست او بنسکلا خو چنده زیاته کړي ده، همدارنګه ویبنتان د الله جل جلاله له نعمتونو خخه یو نعمت دی چې باید پاملننه ورته وشي؛ نو د ویبنتانو ږمنځول هم د دغې پاملنې یو ډول دي، دا چې شیطان د انسان هغه ازلي او لوی دبسمن دي؛ چې د انسان

تبيان د وينستانو ٻمنحولو خرنگوالی او...

د گمراهی او بي لاري کولو لپاره له ڏول ڏول لارو چارو خخه کار اخلي، کله انسان پر دي بي لاري کوي چي وينستان نه ٻمنحول لوبيه عاجزي ده، نو وينستان به بي داسي گدوڻ وي چي بنيسته قواره به بي ورته خرابه کري وي، کله هم مسلمان ته د دي امر کوي ترڅو وينستان په هغه ڏول ٻمنع کري په کومه بنه چي ڪافران وينستان ٻمنخوي، خبني داسي وايي چي د شپي پرمهاں د وينستانو ٻمنحول بنه کار نه دي، بل ارخ ته اسلام په پکوالۍ باندي امر کري تر دي چي پاكوالۍ بي د اسلام نيمائي برخه گرځولي لکه چي نبي صلى الله عليه وسلم فرمائي: **(الظُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ...)**^(۲) پکوالۍ نيم ايمان دي؛ نو هيله ده چي د دي خپنې سره به د وينستانو ٻمنحولو په ټراو سهوې او اشتباھات رفع شي.

د خپنې ارزښت: په اسلامي شريعت کې د انسان ظاهري بنې سمون خورا ڇېر ارزښت لري، همدارنگه زموږ او ستاسي ديي پاكوالۍ ته خانګري پاملننه کري؛ له همدي امله د انسان وينستانو ته د پاملنې په اړه اسلامي شريعت هر اړخيز حکمونه کري، دا چي وينستان د انسان د بدنه په بنکلا کې فعاله ونډه لري؛ نو تول هغه وګري چي په سر وينستان لري ٻمنحولو ته يې اړتيا لري، که هغه نارينه وي او که زنانه، وړوکي وي او که لوی، همدارنگه هغه وګري چي اللہ جل جلاله ورباندي د ډېره پېرزوونه کري هغو هم بايد د دغه لوی احسان عزت وکري چي دعـت يوه بېلگه هم د ډېري ٻمنحول دـي، په همدي اساس ويلاي شو چي د وينستانو ٻمنحولو موضوع بي ساري ارزښت درلودونکي ۵۵.

د خپنې موخي اصلي موخه: د نبوی احاديثو په رنا کې وينستانو او ډېري ٻمنحولو د خرنگوالی په اړه پوهاوی ورکول.

تبيان د وينستانو ړمنځولو خرنګوالی او...

فرعي موخي:

۱. دا چې د وينستانو ړمنځولو په اړه یو لر احاديث شتون لري، په هغو ټولو د عمل کولو تګلاره روبانه کول.
۲. د وينستانو په ړمنځولو خرنګوالی په اړه د خلکو اشتباها رفع کول.

د څېړني پونستني

اصلی پونستنه: د نبوی احاديثو له نظره د وينستانو او ډبرې ړمنځولو خرنګوالی او شرعی حکم څه دی؟

فرعي پونستني:

۱. آيا د نبوی احاديثو په ریا کې د وينستانو ړمنځولو د خرنګوالی په اړه کومې لارښوونې شته؟.

۲. د انسان د سر وينستان ړمنځول په کومه طريقه باید ترسره شي؟.
د څېړني مخينه: د انسان د وينستانو ړمنځولو احکامو په اړه چې ما خومره هڅه وکړه چې ځانګړې څېړنه پکې ترلاسه کرم یوازې یوه ليکنه مې په عربۍ ژبه کې تر ستړگو شوه د الترجل وصفته، خرنګه چې دا ليکنه په ابتدائي بنه ليکل شوي ده او د موضوع ټول اړخونه یې پکې نه دي څېړل شوي او په کمه کچه له احاديثو خخه پکې یادونه شوي، او د وينستانو ړمنځولو خرنګوالی او احکامو په اړه معلومات نه دي ذکر کړي^(۳).

همدارنګه د احاديثو په کتابونو کې د وينستانو ړمنځولو په اړه نبوی احاديث او احکام شتون لري چې په کتابونو کې خواره واره او په عربۍ ژبه دي، نو په

تبيان د وينستانو ٻمنجحولو خرنگوالی او...

همدي اساس مي وغوبنتل چي داسي هر ارخيزه خپريزه مقاله ولڪم چي د وينستانو ٻمنجحولو موضوع پوري ارونده ارخونه په کي خپرل شوي وي.

د خپري کونلاره: زما دا مقاله كتابتوني خپريه ده، چي د خپري د اجراء پر مهال مي د وينستانو ٻمنجحولو خرنگوالی او احکامو پوري ارونده شرعی نصوص او د علماء نظریات او دليلونه د امكان ترحده له باوري كتابونو خخه په خورا دقت رانقل کري او د خپري په منځانګه کي مي خاي پرخائي، ترڅو د علم زده کونکي او عام مسلمانان او په خانګري توګه د گران هيوا دينداره ولسونه د وينستانو ٻمنجحولو ضروري احکام د احاديثو په رنائکي گټور معلومات ترلاسه او خپله علمي تنه پري خروب کري.

د وينستانو پېژندنه: وينستان هجه نري تارونه دي چي د انسانانو او حيواناتو پر پوستکي راشنه کېږي.⁽⁴⁾

دلته موږ د انسان د وينستانو په اړه يادونه کوو، خرنګه چي وينستان د انسان دبدن په مختلف غرو پوستکي باندي راشنه کېږي؛ په همدي اساس زيات ډولونه لري، زمور موضوع د وينستانو ٻمنجحولو ارونده ده، نو هجه وينستان چي په عامه توګه لمنځه نه وړل کېږي بلکې غټ برینبودل کېږي، موږ به ده ماغه وينستانو خخه يادونه وکړو، همدا راز شرعی نصوص په عربۍ ژبه دي او په وينستانو ته په عربۍ ژبه کي شعر وايي (د شين توري په زور او عين توري په سکون سره) زبيدي رحمه الله وايي: شعر هجه خه ته ويل کېږي چي د انسان پر بدن د پوستکي خخه را برسيره شوي وي، خوصوف(ورئي) او وبر(وزغني) نه وي⁽⁵⁾.

تبيان د ویبستانو ٻمنُخولو خرنگوالی او...

د فقهاءو په اصطلاح کې: شَعْر هغه خه دي چې د انسان پوستکي پر سر را
ښکاره کېږي ، وړۍ او ټځنوا خخه بغیر وي ^(٦).

د ویبستانو ٻمنُخولو په اړه راغلي حدیثونه: د ویبستانو ٻمنُخولو په اړه ګن
حدیثونه شتون لري چې دلته د ځینو خخه په لنډه توګه یادونه کوم:

۱. ابو هريرة رضي الله عنه په روایت رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي
دي: «مَنْ كَانَ لَهُ شَعْرٌ فَلِيُّكُرْمَهُ». ^(٧)

د ویبستانو درلودونکي باید د ویبستانو عزت او اکرام وکړي.

په پورتنې حدیث شریف کې د ویبستانو درناوی په اړه امر راغلي چې د
ٻمنُخولو په مستحبوالی باندې دلالت کوي ^(٨).

دا چې د انسان بدنه عزتمند دي نو د بدنه هره برخه یې هم د خانګړي
درناوی حقداره ده، د ویبستانو له درناوی خخه دا هم ده چې د پاكوالی
ترڅنګ په سمه توګه ٻمنځ کړاي شي.

۲. عبدالله بن مغفل رضي الله عنه فرمائي: «نَهَىٰ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ عَنِ التَّرْجُلِ إِلَّا غَبَا» ^(٩).

رسول الله صلی الله علیه وسلم د ویبستانو ٻمنُخولو خخه منعه کړي ده، مګر
کله ناکله که ٻمنځ شي بیا پروا نه کوي.

مبارکفوري رحمه الله فرمائي: غباً لفظ معنى دا ده چې کله ناکله ویبستان
ٻمنځ کړاي شي ^(١٠).

د پورتنې حدیث شریف پر اساس فقهاءکرام فرمایي: ویبستانو ٻمنُخولو کې
زياته مبالغه نه ده پکار بلکې کله ناکله به ویبستان ٻمنځېږي ^(١١).

تبيان د ویښتانو ړمنځولو خرنګوالی او...

د اسلام مبارک دین له افراط او تفریط خخه خالي دی او د هر خه په اړه بې مناسبې لارښوونې کړي، خرنګه چې ډېرى خلک خپل قیمتی وخت د ویښتانو ړمنځولو کې ضائع کوي، په همدي اساس د پورتنۍ حدیث په لوړنۍ برخه کې د ویښتانو ړمنځولو خخه منعه ذکر شوې، خو د منعې موخه دا نه د چې ویښتان دې په بشپړه توګه د ړمنځولو خخه خالي وي، بلکې که ویښتان تل همداسې بې ړمنځولو پاتې شي، نو بیا هغه زینت او بنکلا چې الله جل جلاله بې خوبنېوي نه ترلاسه کېږي، په دې اساس پورتنۍ حدیث شریف کې غباءً لفظ راغلی دی.

۳. جابر بن عبد الله رضي الله عنه فرمائي: رسول الله صلي الله عليه وسلم زمود خواته راغي، يو سړي بې ولیده چې ویښتان بې گډوډ او بل اړخ ته کاړه شوي وو، نو رسول الله صلي الله عليه وسلم وفرمايل: «أَمَا كَانَ يَجْدُ هَذَا مَا يُسَكِّنُ بِهِ شَعْرَهُ، وَرَأَى رَجُلًا آخَرَ وَعَلَيْهِ ثِيَابٌ وَسِخَّةٌ، فَقَالَ أَمَا كَانَ هَذَا يَجْدُ مَاءً يَعْسِلُ بِهِ ثَوْبَهُ». (۱۲)

ڦېړه: آيا له ده سره به داسي څه نه وي چې خپل ویښتان پري برابر کړي؟ همدا راز بې یو بل سړي ولیده چې جامي بې ناپاکه وي، نو رسول الله صلي الله عليه وسلم وفرمايل: آيا دې سړي سره به او به نه وي چې خپلې جامي پري پرمېښخي؟ علامه مبارکفوري رحمه الله فرمائي: که ویښتان کله ناکله ړمنځ کړاي شي بنه به وي. (۱۳)

له پورتنۍ حدیث شریف خخه خرنګندېږي چې د ویښتانو ړمنځول مستحب کار دی، که د ویښتانو ړمنځول ناروا واي؛ نو رسول الله صلي الله عليه وسلم به دغه شخص ته د ویښتانو ړمنځولو لارښوونه نه وه کړي.

تبيان د وينستانو ږمنځولو خرنګوالی او...

٤. عطاءبن يسار رحمه الله فرمائي: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ، فَدَخَلَ رَجُلٌ ثَائِرُ الرَّأْسِ وَاللْحِيَةِ، فَأَشَارَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ اخْرُجْ، فَأَصْلَحْ رَأْسَكَ وَلْحِيَتَكَ فَفَعَلَ، ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَلَيْسَ هَذَا خَيْرًا مِنْ أَنْ يُلْقَى أَحَدُكُمْ ثَائِرَ الرَّأْسِ كَانَهُ شَيْطَانٌ؟»^(١٤).

رسول الله صلی الله عليه وسلم په جومات کې و، یو سپړی جومات ته راننوت چې د ږيرې او سر وینستان یې گډوډ وو، نو رسول الله صلی الله عليه وسلم ورته اشاره وکړه چې لار شه سر او ږيره دي برابره کړه، هغه لار دا کاري یې وکړ او بيرته راغۍ، رسول الله صلی الله عليه وسلم ورته وفرمايل: آيا داسي ځان برابرول له دي خخه بنه نه دي چې یو شخص د شیطان په خبر گډوډ وینستان ولري؟.

د پورتنې مبارک حديث خخه دا جو تیرې چې په بنه بنه باندي ځان برابرول ناروا نه بلکې هغه څه دي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم ورته موږ او تاسې هخولي یو، لکه خرنګه چې د شیطان کارونه گډوډ دي، نو شکل یې هم گډوډ دي، د ږيرې او سر وینستان د ږمنځولو په حکم کې یو شان دي^(١٥)

٥. بي بي عائشه رضي الله عنها فرمائي: «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ "يُعْجِبُهُ التَّيْمُونُ، فِي تَنَعُّلِهِ، وَتَرَجُّلِهِ، وَطُهُورِهِ، وَفِي شَأنِهِ كُلُّهُ»^(١٦)

نبي کريم صلی الله عليه وسلم به د پیزار په پښو کولو، وینستانو ږمنځولو، پاکوالی او تولو چارو کې دنبي اړخ لومړیتوب غوره ګاڼه.نبي کريم صلی الله عليه وسلم به د بنو کارونو په ترسره کولو کې په بنې اړخ باندي پېل کاوه چې

تبيان د ویبستانو ږمنځولو خرنګوالی او...

په پورتنی حديث کې په درې کارونو کې یو هم د ویبستانو ږمنځولو خخه یادونه شوي ده، دا په دې باندي دلالت کوي چې د ویبستانو ږمنځولو کې به له بنې اړخ خخه پېل کېږي^(۱۷)

پورتنی حديث شریف ته په کتنه فقهاءکرام وايسي: د بنې طرف ویبستانو ږمنځولو ته لومړیتوب ورکول له سنت زوائدو خخه دي^(۱۸)

٦. د سلمان فارسي رضي الله عنه په روایت نبی کريم صلی الله عليه وسلم فرمایي: «لَا يَغْتَسِلُ رَجُلٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَيَتَطَهَّرُ مَا اسْتَطَاعَ مِنْ طُهْرٍ، وَيَدْهُنُ مِنْ دُهْنِهِ، أَوْ يَمْسُّ مِنْ طِيبِ بَيْتِهِ، ثُمَّ يَخْرُجُ فَلَا يُفَرِّقُ بَيْنَ اثْنَيْنِ، ثُمَّ يُصَلِّي مَا كُتِبَ لَهُ، ثُمَّ يُنْصَتُ إِذَا تَكَلَّمَ الْإِمَامُ، إِلَّا غُفرَ لَهُ مَا بَيْنَ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى»^(۱۹)

يو شخص چې د جمعي په ورڅ غسل وکړي او تر خپلي وسې ځان پاک کړي، ویبستان ږمنځ او تيل پري ولګوي، خوشبوبي وکاروي او بیا مسجد ته د جمعي لمانځه له پاره لار شي او په صف کې دوه مسلمانان یو له بله خخه جلانه کړي، بیا نفلی لموټخونه وکړي، کله چې امام خطبه او نصیحت پېل کړي، غور ورته ونیسي، نو دغه انسان ته به تر بلې جمعي پوري ګناهونه معاف شي.

په پورتنی حديث شریف کې د جمعي د ورڅي له مستحب کارونو خخه یو هم د ویبستانو ږمنځول ذکر شوي دي، د نبی کريم صلی الله عليه وسلم عادت مبارک و چې پورته ذکر شوي کارونه به یې د جمعي په ورڅ ترسره کول^(۲۰)

تبيان د ویبستانو ٻمنځولو خرنگوالی او...

د ویبستانو نه ٻمنځولو په اړه راغلي حديثونه : په احاديثو کې د ویبستانو له ڏېر ٻمنځولو خخه هم منع راغلي چې د نموني په توګه د ځینو خخه یادونه کوو:

۱. حميد بن عبدالرحمن رحمه الله فرمائی زه له هغه چاسره مخامنځ شوم چې د ابو هريرة رضي الله عنه په شان يې دنبي کريم صلی الله عليه وسلم سره څلور کاله ملګرتوب کړي و، هغه صحابي فرمایي چې «نَهَا نَارَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَمْتَشِطَ أَحَدُنَا كُلَّ يَوْمٍ»^(۲۱)

رسول الله صلی الله عليه وسلم موږ له هره ورخ ویبستانو ٻمنځولو خخه منع کړي یو.
له پورتني مبارک حديث خخه معلومېږي چې د ویبستانو زیات ٻمنځول
مکروه کار دی، په همدي اساس ورڅخه منع شوي ده^(۲۲)

۲. عبدالله بن شقيق رحمه الله فرمائی دنبي کريم صلی الله عليه وسلم یو
ملګري صحابي چې د مصر مشر و، یو ملګري ورته په داسي حال کې راغي
چې د دغه مشر د سر ویبستان گډوډ وو، نو هغه ورته وویل ولې دې وېښته
گډوډ دي؟ تاسي زموږ مشر یاست، هغه مشر ورته وویل: «كَانَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَهْأَنَا عَنِ الْإِرْفَاهِ» قُلْنَا: وَمَا الْإِرْفَاهُ؟ قَالَ: «الْتَّرَجُّلُ كُلَّ يَوْمٍ»^(۲۳)

نبی کريم صلی الله عليه وسلم موږ له ارفاه خخه منعه کړي یو، موږ ورته وویل
(ارفاه) خه ته ویل کېږي؟ هغه فرمائي: هره ورخ د ویبستانو ٻمنځولو ته ارفاه
فرمائي.

د پورتني حديث شريف خخه خرگندېږي: چې د ویبستانو په ٻمنځولو کې
زیاتي نه دی په کار بلکې کله ناکله که ٻمنځ شي نو بهتره به وي.

تبيان د وينستانو ٻمنُخولو خرنگوالی او...

امام سيوطي رحمه الله فرمائي: مشاعن هجه چاته ويل ڪپري چي د سر
وينستان يي گدوڻ (ٻمنُخ شوي نه) وي^(٢٤)

د اسلامي نظام د مشرانو له ئانگپتياوو خخه دا هم ده چي دوى به په ٿوله
معني په شرعايت باندي سنبال وي، تر دي چي د هجي وينسته به هم د شرعى
سره برابر وي او خپل رعيت به سمى لاري ته رهبري کوي.

د وينستانو ٻمنُخولو حكم: کوم احاديث چي مخکي ذكر شوو، د لمڻيو خخه
دا جوٽپري چي وينستان باید ٻمنُخ کراي شي، د وروستيو دوه حديثونو خخه
خرگندپري چي د وينستانو ٻمنُخول نه دي پكار، د دغو احاديثو ترمنُخ جمع
ممکنه ده او هجه په داسي شکل چي کوم احاديثو چي د ٻمنُخولو په اوه
راغلي د هجي معني دا نه ده چي مسلمان دی همبشه خپل وينستان ٻمنُخ
کپري چي په ورخ کي خو واري يي ٻمنُخوي او د وينستانو په ٻمنُخول باندي
دي خپل ارزښتمند وخت تپر کپي.

بل اخ کوم احاديث چي د نه ٻمنُخولو په اوه راغلي د هجي معني دا نه ده
چي وينستان ٻمنُخول حرام او ناروا کار دي، بلکي په همدغه احاديثو خخه دا
جوٽپري چي د وينستانو په ٻمنُخولو کي زياته مبالغه نه ده پكار.

د پورتنى وضاحت خخه دا نتيجه په لاس رائي چي کله که وينستان واوه وي
نو بيا به همداسي پريبنودلى شي او ٻمنُخولو ته يي اپتيا نشته، خو کله چي
وينستان غٿ شول بيا د وينستانو ٻمنُخول مستحب کار دي چي ورخ تر مبنُخ
وينستان ٻمنُخ شي په دي سره به په ٿولو روایتونو عمل وشي.

تبيان د ویښتانو ٻمنځولو خرنګوالی او...

د ویښستانو ٻمنځولو طریقې او خرنګوالی په اړه هم د اسلامي شريعت لارښوونې شتون لري چې په لاندنه عنوان کې د دغې موضوع خخه يادونه کولای شو.

د ویښستانو ٻمنځولو خرنګوالی: مخکې مو د ویښستانو ٻمنځولو د جواز او منعې په اړه پر نبوی احادیثو ځغلنده کتنه وکړه، دا ورڅخه جوته شوه چې د ویښستانو ٻمنځول روا او ډبر زیات ٻمنځول یې ناروا دي، اوس به د ویښستانو د ٻمنځولو په خرنګوالی بحث وکړو.

د سر ویښستانو ٻمنځولو خرنګوالی په اړه هم گن حديثونه شتون لري چې د ځینو خخه یې په لنډه توګه يادونه کوو:

۱. عبد الله بن عباس رضي الله عنهمَا خخه روایت دی چې: «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ يَسْدُلُ شَعْرَهُ، وَكَانَ الْمُشْرِكُونَ يَفْرُّقُونَ رُءُوسَهُمْ، فَكَانَ أَهْلُ الْكِتَابِ يَسْدُلُونَ رُءُوسَهُمْ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحِبُّ مُوَافَقَةً أَهْلَ الْكِتَابِ فِيمَا لَمْ يُؤْمِرْ فِيهِ بِشَيْءٍ، ثُمَّ فَرَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأْسَهُ»^(۲۵)

رسول الله صلی الله عليه وسلم به ویښستان په خپل تندی باندې بنسکته(سدل) پرینبودل، ځکه مشرکانو به ویښستان د سر په مبنې کې بیلول او اهل کتابو به ویښستان بنسکته(سدل) پرینبودل، نو رسول الله صلی الله عليه وسلم ته دا خوبنې و چې په کومو کارونو کې ورته ځانګړی امر نه وي شوي نو دده کړنه

تبيان د ویبستانو ٻِمنْحُولو خرنگوالی او...

دی د اهل کتابو سره یو ڊول وي، بيا رسول الله صلی الله عليه وسلم ویبستان په مبنخ باندي وارول.

ابن حجر رحمه الله فرمائي: رسول الله صلی الله عليه وسلم په لومړني وختونو کي ویبستان د اهل کتابو په شان زورندول او د مشرکانو په خبر يې په منخ باندي نه ٻِمنْحُول خكه اهل کتاب د مشرکانو په نسبت بنه وو؛ خكه اهل کتاب یو اسماني دين ته منسوب وو، خو کله چې دغه مشرکانو ايمان راوريو او اهل کتاب په خپل کفر باندي پاتي شول نو رسول الله صلی الله عليه وسلم د ویبستانو په ٻِمنْحُولو کي د اهل کتابو مخالفت وکړ او په منخ باندي بې ٻِمنْحُول کړل^(۲۶)

سدل خمکي طرف ته د خه زورندولو ته وايي، نو که ویبستان په تندی باندي مخ طرف ته رابستکته کړاي شي دا د سدل یوه بېلګه ده^(۲۷)

د پورتنۍ حدیث شریف خخه دا هم جوتپري چې پخوانيو شریعتونو باندي مور هغه وخت عمل کولای شو، چې زمور په دين کي د هغې خلاف نه وي راغلي^(۲۸) د پورتنۍ حدیث په شرح کي داسي هم راغلي که دنبي کريم صلی الله عليه وسلم ویبستان مبارک به واړه وو؛ نو بيا به يې همداسي بستکته پريښودل، خو کله به چې غټه شول، بيا به يې مخامنځ ویبستان پورته اړول، چې همدغه دواړه طريقو ته سدل ويل کېږي، په وروستيو کي به رسول الله صلی الله عليه وسلم ویبستان نښي او چې اړخ ته د سر په مبنخ باندي ٻِمنْحُول، چې همدي ته فرق ويل کېږي^(۲۹)

تبيان د ویستانو ړمنځولو خرنګوالی او...

د سر ویستان په مېنځ باندې بنې او چپ اړخ ډمنځول د مسلمانانو نښه ۵،
له همدي امله عمر رضي الله عنه ذميانيو ته امر کړي وو چې هغوي دي
ویستان په مېنځ نه اروي ترڅو د ذميانيو مسلمانانو سره توپير رامېنځته شي^(۳۰)

۲. د ابو هربة رضي الله عنه په روایت رسول الله صلی الله عليه وسلم
فرمائي: «صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرْهُمَا، قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ
يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مُمْيَلَاتٌ مَائِلَاتٌ، رُءُوسُهُنَّ
كَأَسْنَمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلُنَ الْجَنَّةَ، وَلَا يَجِدُنَ رِيحَهَا، وَإِنَّ رِيحَهَا
لَيُوْجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا»^(۳۱)

دوه ډلي د جهنم اور والا دي چې ما تردي دمه نه دي ليدي: یوه ډله هغه
خلک دي چې د غوايانو لکيو په خبر قمچينې به ورسنه وي او خلک به پري
وهي، او بله ډله هغه بسحې دي چې جامي به یې اغوضتي وي خو بيا به هم
لوڅې وي، په تګ راتګ او ویستانو ړمنځولو کې خان نارينه ته مایله کوي او نوري
بسحې به خپل دغه ناوړه کارونو ته مایله کوي، سرونه به یې د بختي اوښانو د
کوپي په خبر وي، دوى به جنت ته داخل نه شي او نه به د جنت بوی حس
کړي، سره له دي چې د جنت بوی ډېري لري خاپوري حس کبداي شي.

د مائلات ممیلات یوه معنى دا هم ده چې دوى به خپل سرونه داسي ډمنځ
کوي لکه بدکاري بسحې چې خرنګه ویستان ډمنځ کوي^(۳۲)

د مائلات ممیلات معنى د پورتنۍ حدیث شریف ورسټي برخه هم کوي چې
سرونه به د دغه بسحې د بختي اوښانو کوپي په خبر وي چې ویستان ډمنځ
کړي او د سر په پورتنۍ برخه باندې یې را یوځای کړي^(۳۳)

تبيان د وینستانو ډمنځولو خرنګوالی او...

په اوس وخت کې چې بنځې وینستان ډمنځوي او په خټ يا د سر د پاسه يې راټولوي نو دا د بد کارو بنځو سره ئان مشابه کول دي^(۳۴)

۳. د عبدالله بن عباس رضي الله عنهمما غلام کريپ فرمائي: «أَنَّهُ رَأَى عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الْحَارِثَ، يُصَلِّي وَرَأْسُهُ مَعْقُوشٌ مِنْ وَرَائِهِ فَقَامَ فَجَعَلَ يَحْلُمُهُ، فَلَمَّا أَنْصَرَفَ أَقْبَلَ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، فَقَالَ: مَا لَكَ وَرَأْسِي؟ فَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِنَّمَا مَثَلُ هَذَا، مَثَلُ الَّذِي يُصَلِّي وَهُوَ مَكْتُوفٌ»^(۳۵)

کريپ رحمه الله فرمائي: ابن عباس رضي الله عنهمما عبدالله بن الحارت رضي الله عنه ولیده چې لمونځ يې کاوه او د سر وینستان يې خټ پوري تړلي ۹۹، عبدالله بن عباس رضي الله عنهمما پاخیده او په خټ پسي تړل شوي وینستان يې ورله را پرانيسټل، کله چې عبدالله بن الحارت رضي الله عنه له لمانځه خخه فارغ شو، نو ابن عباس رضي الله عنهمما ته يې ووبل: ستا زما له سر سره خه کار دي؟ ابن عباس رضي الله عنهمما ورته ووبل: ما له رسول الله صلي الله عليه وسلم خخه اوريديلي دي چې فرمایل يې: هر خوک چې لمونځ کوي او وینستان يې سر پوري کلك تړلي وي، دا داسي دي لکه د لمانځه پر مهال يې چې خپل دواړه لاسونه له بدن سره تړلي وي.

د فقهاء کرامو په اند د لمونځ کولو پر مهال د سر د پاسه وینستانو راجمع کولو

سره لمونځ مکروه کېږي^(۳۶)

تبيان د ویبستانو ٻمنُخولو خرنگوالی او...

پورتنی حدیثونو ته په کتنه د ویبستانو ٻمنُخولو سمه طریقه دا ده چې د سر په مبنخ باندې بنی او چپ اrix ته واپول شي، لومړی بنی اrix ٻمنځ او بیا چپ اrix ٻمنځ شي، چې همدغه مستحب کار دي.

همدارنگه اوسمهال چې نارینه د خپل سر ویبستان یو طرف ته ٻمنځ کوي دا کار هم د رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم سنت طریقې سره نه دی برابر، بلکې په دې کې د کافرانو سره مشابهت دي.

د بل شخص ویبستانو ٻمنُخولو حکم: د بل شخص ویبستانو ٻمنُخولو کې گناه نه شته؛ ئکه دا نیکی په کار کې د بل مسلمان سره همکاری ده؛ ترڅو کله چې د ناروه نیت ورسه نه وي ملګری شوي، که د مسلمان ویبستانو ٻمنُخولو کې هدف همکاري نه وي بیا به د همدغې هدف حکم ورته وکول کېږي، دلیل پري دا مبارک حدیث دي:

بی بی عائشة رضي الله عنها فرمایی: «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصْغِي إِلَيَّ رَأْسَهُ وَهُوَ مُجَاوِرٌ فِي الْمَسْجِدِ، فَأَرْجَلُهُ وَأَنَا حَائِضٌ». (۳۷)

نبي کريم صلی اللہ علیہ وسلم په مسجد کې معتکف و، زه به حائضه و م نو هغه صلی اللہ علیہ وسلم به ماته خپل سر مبارک له مسجد خخه زما کوتې ته رابهړ کړ ما به ورله ویبستان مبارک ٻمنُخول.

د معتکف لپاره د مسجد خخه بهر کېدل جائز نه دي، نو په همدي اساس به رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم له مسجد خخه نه بهر کېده، خو خرنگه چې د هغې بي او د مؤمنانو مور ورله ویبستان ٻمنُخول او دغه ٻمنُخول له شهوت

تبيان د وينستانو ٻمنحولو خرنگوالی او...

خخه خالي وو نو که يو شخص د بل وينستانه ٻمنجع کړي چې د ناروا شهوت
خخه خالي وي نو پورتنۍ حديث شريف ته په کتو په بل د مسلمان وينستانو
ٻمنحولو کې خه گناه نه شته.

د امام احمد بن حنبل رحمه الله خخه يوې بسجینه پونستانه وکړه چې زه
وينستان نورو ته ٻمنحوم او وينستانو پسې نور وينستان پيوسته کوم آيا له دغه
کسب خخه چې کوم مبلغ ترلاسه کرم حج پري آداء کولاي شم؟ هغه ورته
خواب ورکر، دغه مبلغ د مکروه کسب خخه ترلاسه شوي، حج باید په پاک
مال باندي وکړاي شي.^(۳۸)

دلته امام احمد بن حنبل رحمه الله د وينستانو ٻمنحولو او په وينستانو پسې
نورو وينستانو پيوسته کولو باندي پيسې اخيستل مکروه گنلي او دغه بسجنه يې
د بل وينستانو ٻمنحولو خخه نه ده منع کړي، نو پر دي دلالت کوي چې نورو ته
وينستان ٻمنحول باندي کومه گناه نه شته چې پورتنۍ حديث په دي موضوع
صریح دي.

د څېړني موندنې: د انسان وينستانو عزت او درناوى پکار دي، که وينستان
واړه وي نو بیا به ٻمنحولو پرته همداسې پريښبدلى شي، خو کله چې غت
شول، نو بیا به د سر مخامنځ وينستان بنسې او چپ اړخ ته د سر په مبنجع باندي
ٻمنځبرې، دغه حکم د ناريئه او بنسؤو ټولو لپاره يو شان دي، د وينستانو
ٻمنحولو کې به پېل د بنسې اړخ خخه کېږي.

تبيان د ویبستانو ٻِمنْحُولو خرنگوالي او...

د ویبستانو ٻِمنْحُولو په اړه دوه ډوله نبوی احاديثو شتون لري، چې ځينې يې ٻِمنْحُول تائيدي او ځينې نور يې د ٻِمنْحُولو رد کوي، د ویبستانو ٻِمنْحُول ناروا نه بلکي یو مستحب عمل دي .

خرنگه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د ویبستانو په ٻِمنْحُولو کې د مشرکانو او اهل كتابو له مشابهت خخه ځان ڙغورلي موږ هم بايد په کلکه ځان د کافرو له مشابهت خخه وڙغورو.

مناقشه: د انسان ویبستانو ٻِمنْحُول هغه کړنه ده چې د نظافت(پاکوالي) او بشکلا سره تینګ تراو لري، د دي سره بيا هم فقهاء کرامو په خپلو کتابونو کې د ویبستانو ٻِمنْحُولو په اړه ځانګړي بابونه يا فصلونه نه دي تعين کړي، بلکي په کمه پیمانه باندي د ویبستانو ٻِمنْحُولو خخه یادونه کړي ده.

خرنگه چې د ویبستانو ٻِمنْحُولو د تائید او رد په اړه صحیح احادیث شتون لري، نو د احاديثو ترمبنخ جمعه په لاندي توګه کېداي شي.

په کومو احاديثو کې چې د ویبستانو ٻِمنْحُولو تائید او اجازه راغلي معنى يې دا ده چې ویبستانو ٻِمنْحُول مستحب کار دي.

او په هغو احاديثو کې چې د ٻِمنْحُولو رد او منعه راغلي د هغې موخه دا ده، چې د ویبستانو په ٻِمنْحُولو کې له زياتي خخه کار وانه خستل شي، ترڅو د ویبستانو په ٻِمنْحُولو باندي زيات وخت مصرف نه شي.

همدارنگه هغه مبارک حدیث چې «رَبَّ أَشْعَثَ، مَدْفُوعٍ بِالْأَبْوَابِ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَأَبْرَهُ»^(۳۹)

تبيان د ویبستانو ٻِمنْحُولو خرنگوالي او...

ڏير ئله به د گڊوڊ ویبستانو والا چي خلکو به له دروازو خخه شرلي وي، که د یو کار په اړه قسم وخوري چي الله جل جلاله به داسي کوي؛ نو الله جل جلاله به ورته دغه قسم پوره او د حانت کېدلو خخه به ورته خلاصون ورکري.

د دي مبارڪ حديث معنى نه ده چي ویبان گڊوڊ پريښو دل بنه کار دي بکي د دي بنڪارندوي ده چي که يو شخص د ظاهري بنې پر اساس ستاسو په سترگو کي عزتمند نه بنڪاري؛ نو خرنگه چي دغه مسلمان او مومن دي هېڅکله ورته په بدھ سترگه مه گوري، ددي زيات امكان شته چي همدغه مسلمان د الله جل جلاله پر وړاندې لوی مرتبې درلودونکي وي.

پايلې

۱. په کومو احاديثو کي چي د ویبستانو د ٻِمنْحُولو تائيد او اجازه راغلي ده معنى بي دا ده چي د ویبستانو ٻِمنْحُول مستحب کار دي.

۲. په هغه احاديثو کي چي د ٻِمنْحُولو رد او منعه راغلي د هنې موخه دا ده، چي د ویبستانو په ٻِمنْحُولو کي له زياتي خخه کار وانه خيستل شي، ترڅو د ویبستانو په ٻِمنْحُولو باندې زيات وخت مصرف نه شي.

۳. د مسلمان د سر ویبستان او ږيره باید گڊوڊ او خرابه نه وي، بلکي د خپلو ویبستانو ٻِمنْحُولو ته باید خانگري پاملننه وکري، د سر ویبستانو ٻِمنْحُولو غوره طريقه داده چي ویبستان د سر په منځ باندې بنسي او چپ طرف ته ٻِمنْجَه کړاي شي، او په ٻِمنْحُولو کي بنسي طرف ته لومړي توب ورکړ شي، د سر یو طرف ته د

تبيان د وینستانو ٻمنحولو خرنگوالی او...

وینستانو ٻمنحول مشروع نه دي بلکي په دي کي د کافرانو سره مشابهت دي
باید مسلمان تري ڏڏه وکري.

وپانديزونه

۱- د امر بالمعروف نهي عن المنكر او سمع شکایاتو وزرات ته مي وپانديز
دي، چي د وینستانو اپوند احکامو عملی کولو خخه وپاندي عame پوهاوي لپاره
پلانونه ترتیب او تطبیق کري.

۲- درنو خطیبانو او علماء کرامو خخه مي په خورا درنښت غونښتنه ده، چي په
خپلو وعظونو کي هغه مسائلو ته هم خاي ورکري کوم چي لباس او بسکلا په
اړه په اسلامي شريعت کي شتون لري، تر خو په اړونده مسائلو کي د کافرانو
سره د مشابهت خخه مسلمان ملت وړغورل شي.

۳- د ټوانانو خخه مي هم دا هيله ده چي د وینستانو په ڇپرو ٻمنحولو باندي
خپل قيمتي وخت ضائع نه کري، بلکي د خپل ټول څواک په سمه توګه
استعمالولو سره د گران هېواد او شته اسلامي نظام په پياورتنيا کي فعاله ونده
واخلي.

مأخذونه

۱. التين: ۴.

۲ . النيسابوري، مسلم بن الحاج أبو الحسن القشيري.(١٣٣٤ھ). صحيح
مسلم، المحقق: مجموعة من المحققين. بيروت: دار الجليل، ج ۱ ص ۲۰۳.

تبيان د وينستانو ٻمنځولو خرنگوالی او...

٣. دبيان، محمد الدبيان، (١٤٣٣). الترجل وصفته، شبكة الأكولة. آفاق الشريعة. دراسات شرعية. فقه واصوله، ص ٣-١.
٤. عبدالقيوم زاهد مشوابي، زاهد پښتو- پښتو سيند، خپروندوی: دانش خپروندویه ټولنه، چاپ وار: خلورم، چاپ کال ١٣٩١ هـ ش ١٢/م، ص ٦٠.
٥. الزبيدي، محمد بن محمد بن عبد الرزاق الحسيني، أبو الفيض، الملقب بمرتضى. (١٤٢٤ هـ). تاج العروس من جواهر القاموس، المحقق: علي شيري . دار الفكر للطباعة والنشر والتوزيع ، ج ١٢ ص ١٨٣ .
٦. البركتي، محمد عميم الإحسان المجددي. (١٤٢٤ هـ). التعريفات الفقهية، دار الكتب العلمية، ص ١٢٣ .
٧. السجستاني، أبو داود سليمان بن الأشعث بن إسحاق بن بشير بن شداد بن عمرو الأزدي. (١٤٣٠ هـ). سنن أبي داود، تحقيق: شعيب الأرنؤوط - محمد كامل قره بللي. دار الرسالة العالمية، شعيب الأرنؤوط رحمه الله د حديث سند حسن گنلى، ج ٦ ص ٢٤٠ .
٨. العظيم آبادي، محمد أشرف بن أمير بن علي بن حيدر، أبو عبد الرحمن، شرف الحق، الصديقي. (١٤١٥ هـ). عون المعبود شرح سنن أبي داود، بيروت: دار الكتب العلمية، ج ١١ ص ١٤٧ .
٩. الترمذى، محمد بن عيسى بن سورة بن موسى بن الضحاك، أبو عيسى. (١٩٩٨ م). سنن الترمذى، المحقق: بشار عواد معروف. بيروت: دار الغرب الإسلامي، حديث حسن صحيح دى، ج ٣ ص ٢٨٦ .

تبيان د وينستانو رمنخولو خرنگوالی او...

١٠. المباركفوري، ابو العلاء محمد عبدالرحمن بن عبد الرحيم (١٤٣٢هـ). تحفة الاحوذى شرح جامع الترمذى، دمشق: دار الفيحاء، ج ٥، ص ٣٥٢.
١١. الحنفى، محمد بن محمد بن مصطفى بن عثمان، أبو سعيد الخادمى (١٣٤٨هـ ق). بريقة محمودية في شرح طريقة محمدية وشريعة نبوية في سيرة أحمدية، مطبعة الحلبي، ج ٤، ص ٢٠٢.
١٢. سنن أبي داود، ج ٦، ص ١٦٨.
- ١٣- تحفة الاحوذى شرح جامع الترمذى، ج ٥، ص ٤٤٥.
١٤. البيهقى، أحمد بن الحسين بن علي بن موسى الخُسْرَوْجُرْدِي الخراسانى، أبو بكر (١٤٢٣هـ). الجامع لشعب الإيمان، المحقق: عبد العلي عبد الحميد حامد. الرياض: مكتبة الرشد، ج ٨، ص ٤٢٨ حافظ ابن حجر رحمه الله فرمائى: د پورتنى حدیث سند راویان تول د صحیح البخاری راویان دی (ابن حجر، ١٣٧٩هـ)، فتح الباری شرح صحیح البخاری، بيروت: دار المعرفة، ج ١٠، ص ٣٦٧.
١٥. عون المعبد شرح سنن أبي داود، ج ٤، ص ١٢٤.
١٦. البخاري، محمد بن إسماعيل أبو عبدالله الجعفي (١٤٢٢هـ). صحيح البخاري، المحقق: محمد زهير بن ناصر الناصر. دار طوق النجاة، ج ١، ص ٤٥.
١٧. ابن حجر، أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني الشافعى (١٣٧٩هـ). فتح الباري شرح صحيح البخاري، بيروت: دار المعرفة، ج ١، ص ٢٧٠.
١٨. بريقة محمودية في شرح طريقة محمدية وشريعة نبوية في سيرة أحمدية، ج ١، ص ٩٦.

تبيان د وينستانو ڦمنخولو خرنگوالی او...

١٩. صحيح البخاري، ج ٢ ص ٣.
٢٠. فتح الباري شرح صحيح البخاري، ج ٨ ص ١١٣.
٢١. النسائي، أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب بن علي الخراساني (١٤٠٦هـ). السنن الصغرى للنسائي، تحقيق: عبد الفتاح أبو غدة. حلب: مكتب المطبوعات الإسلامية، ج ٨ ص ١٣١.
٢٢. الشنقيطي، محمد المختار بن محمد بن أحمد مزيد الجكنى (١٤٢٥هـ). شرح سنن النسائي المسمى «شروق أنوار المتن الكبرى الإلهية بكشف أسرار السنن الصغرى النسائية»، مطبع الحميضي، ج ١ ص ١٩٥.
٢٣. السنن الصغرى للنسائي، ج ٨ ص ١٣٢.
٢٤. السيوطي، عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين (١٤٢٠هـ). سنن النسائي بشرح السيوطي وحاشية السندي، المحقق: مكتب تحقيق التراث. بيروت: دار المعرفة، ج ٨، ص ٥٠٨.
٢٥. صحيح البخاري، ج ٤، ص ١٨٩.
٢٦. فتح الباري شرح صحيح البخاري، ج ١٠ ص ٣٦١.
٢٧. ابن قرقول، إبراهيم بن يوسف بن أدهم الوهراني الحمزى، أبو إسحاق (١٤٣٣هـ). مطالع الأنوار على صحاح الآثار، تحقيق: دار الفلاح للبحث العلمي وتحقيق التراث. قطر: وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية، ج ٥ ص ٤٧٢.
٢٨. فتح الباري شرح صحيح البخاري، ج ١٠ ص ٣٦٢.
٢٩. السخاوي، شمس محمد بن عبد الرحمن (١٤١٨هـ). الأجوبة المرضية فيما سئل السخاوي عنه من الأحاديث النبوية، المحقق: د. محمد إسحاق محمد إبراهيم. دار الراية للنشر والتوزيع، ج ٢ ص ٥١٩.

تبيان د وينستانو بمنخولو خرنگوالی او...

٣٠. الشحود، علي بن نايف.(ب ت). المفصل في شرح الشروط العمرية،إعداد:الباحث في القرآن والسنة. المكتبة الشاملة، ج ١ ص ٥٩.
٣١. صحيح مسلم، ج ٣ ص ١٦٨٠ .
٣٢. الزرقاني، المصري محمد بن عبد الباقي بن يوسف الأزهري.(١٤٢٤ هـ).
شرح الزرقاني على موطأ الإمام مالك، تحقيق: طه عبد الرءوف سعد.
القاهرة: مكتبة الثقافة الدينية، ج ٤ ص ٤٢٧ .
٣٣. النووي، أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف.(١٣٩٢ هـ). المنهاج
شرح صحيح مسلم بن الحاج، بيروت: دار إحياء التراث العربي،
ج ١٤ ص ١١٠ .
٣٤. السيوطي، عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين.(١٤١٦ هـ).
الديباج على صحيح مسلم بن الحاج، سعودي عربستان: دار ابن عفان
لنشر والتوزيع، ج ٥ ص ١٦٤ .
٣٥. صحيح مسلم، ج ١ ص ٣٥٥ .
٣٦. العيني، أبو محمد محمود بن أحمد بن موسى بن أحمد بن حسين
الغوثائي الحنفي بدر الدين.(١٤٢٠ هـ). البناء شرح الهدایة، بيروت: دار
الكتب العلمية، ج ٢ ص ٤٤٤ .
٣٧. صحيح البخاري، ج ٣، ص ٤٨ .
٣٨. الحنبلبي، أبو بكر أحمد بن محمد بن هارون بن يزيد الخَلَّال
البغدادي(١٤١٥ هـ). الوقوف والترجل من الجامع لمسائل الإمام أحمد بن
حنبل،المحقق: سيد كسرامي حسن، دار الكتب العلمية، ص ١٥٥ .
٣٩. صحيح مسلم، ج ٤، ص ٢٠٢٤ .

سرمحق عبدالمعبود ضريرى

اندیشه های اقتصادی درسنن امام ترمذی (رحمه الله)

ملخص البحث:

يجتهد في هذا البحث أن يوضح بعض مسائل الاقتصادية التي بينها رسول الله صلى الله عليه وسلم في الأحاديث، و أخرجها المحدث الكبير الإمام ترمذى رحمه الله في سننه و ينعكس هذه المسائل في أبوابه التي وضعها في سننه، مثل: تحريم الربا، اطلاق المصطلحات الحسنة للتجار، نحو تسمية النبي صلى الله عليه وسلم اصطلاح التجار عوض السمسار، نهي عن السلعة الكاذبة، يعني حلف الكذب لشراء السلعة، التبكيـر في التجارة و العمل، كتابة الشروط يعني كتابة الأوراق و الأسناد التجارية، كيفية بيع من يزيد، نهي عن تلقـي الجلب و بيع الحاضـر لبـادي يعني رفع الوسائط الكثيرة عن السوق، قانون العرض والطلب، نهي عن بيع الغـرر و بيع المـعلق على الخـطر و عن بيعـتين في بـيعة، بـيع ما ليس عندـالإنسـان، احتـكار و غيرـها، ليـكون العـقـائد الاقتصادية لـامـام تـرمـذـى رـحـمـه اللهـ، مـعـالـم الطـرـيق وـمنـار الـهـداـيـة لـلـذـين يـجـتـهـدون لـتـطـبـيق النـظـام الـاقـتصـاد الـاسـلامـى فـى الـعـالـم الـاسـلامـى.

خلاصـه بـحـث: در مـقالـه هـذا كـوشـش مـى گـردد تـا برـخـى اـز مـوـضـوعـات اـقـتصـادـى تـوضـيـح گـردد كـه پـيـامـبـر بـزـگـوار اـسـلام آـنـها رـا بـصـورـت وـاضـح بـيان نـمـودـه اـنـد و اـمـام تـرمـذـى مـحدـث بـزرـگ جـهـان اـسـلام در كـتاب مشـهـورـش سـنـن تـرمـذـى، با قـاـيم نـمـودـن اـبـواب آـنـها رـا انـعـكـاس دـادـنـد اـنـد، مـانـند: تـحرـيم سـودـ، اـنتـخـاب وـاـزـهـ هـاي زـيـباـ برـاي تـجـارـتـ، قـسـم درـوغـ جـهـت فـروـشـ كـالـاي تـجـارـتـىـ، سـرـعـتـ در تـجـارـتـ وـ كـارـ وـ بـارـ، تـحرـير اـسـنـادـ وـ مـكـاتـبـ تـجـارـتـىـ، چـگـونـگـى بـيعـ

تبیان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

مزایده و لیلام، ممانعت از واسطه های زیاد در بازار، پذیرش قانون عرضه و تقاضا در بازار، بیع غرر و معاملات محتمل الوقوع ، شرط قراردادن یک قرارداد به قرارداد دیگر، بیع مالیس عنداانسان، احتکار و غیره. تا باشد که اندیشه های اقتصادی امام ترمذی رحمه الله مشعل راه و سبب هدایت برای کسانی گردد که جهت تحقق معاملات اقتصادی اسلامی در جوامع اسلامی تلاش می نمایند.

الحمد لله و الصلاة والسلام على رسول الله و على آله و أصحابه اجمعين.

اما بعد:

دین مقدس اسلام دین کامل و همه شمولی است که تعلیمات نجات بخش آن در تمام عرصه های زندگی، اعم از عرصه های سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی گره گشای تمام مشکلات بوده و تمام نیازمندی های بشر را جواب گو می باشد.

معاملات اقتصادی یکی از موضوعات مهم و مورد بحث در اسلام به حساب می رود، معامله اقتصادی عبارت از تلاش و کوششی می باشد که یک انسان جهت به دست آوردن منافع اقتصادی انجام میدهد که در گذشته ها به برخی از معاملات: خرید و فروش، مساقات، اجاره و غیره اطلاق می گردید. اما در شرایط کنونی که معاملات گوناگون اقتصادی پدیدار گردیده، در نتیجه آن، برخی از اصطلاحات و واژه های جدید به میان آمده که به شیوه محوری در معاملات اقتصادی مورد بحث قرار می گیرند؛ مانند: آزادی بازار، نرخ گذاری، معاملات بانکی و غیره خرید و فروشهای متنوعی که امروز در بازارها مروج گردیده است .

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

طرح جامع، کلی، معقول، وحیانی و قابل تطبیق را که دین مقدس اسلام در این زمینه پیش نموده است، طرح مستقل، مفید و عادلانه می باشد که بر مبنای وحی الهی و احکام اسلامی استوار می باشد.

امام ترمذی یکی از علمای بزرگ و محدث نامور جهان اسلام در کتاب مشهورش الجامع الصحيح سنن ترمذی، این مسائل را به بررسی گرفته است که طی موضوعات ذیل به مشاهده می رسد: تحريم سود، انتخاب واژه های زیبا برای تجارت، قسم دروغ جهت فروش کالای تجاری، سرعت در تجارت و کار و بار، تحریر اسناد و مکاتب تجاری، چگونگی بیع مزایده و لیلام، ممانعت از واسطه های زیاد در بازار، پذیرش قانون عرضه و تقاضا در بازار، بیع غرر و معاملات احتمالی و بیمه کاری، شرط قراردادن یک قرارداد به قرارداد دیگر، بیع مالیس عنداانسان یا سنته بازی، احتکار و غیره.

مقدمه: از آنجایی که نظام اقتصادی اسلام جزء از کلی است که نظام کلی اسلام را تشکیل میدهد، الله تعالی مسلمانان را به انجام دادن معاملات تجاری و اقتصادی دستور داده و آنرا فضل الهی خوانده می فرماید: **﴿وَأَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾**^(۱)

يعنى، افضل الهی (تجارت) طلب رزق نمایید، مال دنیا را به لفظ خیر یاد نموده: **﴿إِنَّ تَرَكَ حَيْرًا﴾**^(۲).

و لباس را بنام زینت و اشیای خورد و نوش را به لفظ رزق یاد کرده می فرماید: **﴿فُلْ مَنْ حَرَمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالظَّيْبَتِ مِنَ الْرِّزْقِ﴾**^(۳).

يعنى: بگو اى پیغمبر "صلی الله عليه وسلم"! چه کسی زینتها و خوراکیهای پاکیزه را که خداوند برای بندگانش آفریده، حرام کرده است؟

همچنان پیامبر بزگوار اسلام بسیاری از مسائل و معاملات اقتصادی را بصورت واضح و روشن بیان نموده اند که در کتب احادیث به مشاهده می رسد، یکی

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

از مؤلفین دست اول کتب احادیث، محدث بزرگ جهان اسلام امام ترمذی رحمة الله می باشد که این احادیث را با قایم نمودن ابواب مستقل و توضیحات لازم و بررسی نظریات فقهی پیرامون آن را در کتاب مشهورش سنن ترمذی جای داده است، در مقاله هذا کوشش می گردد تا از لابلان آن اندیشه های اقتصادی امام ترمذی انکاس یابد تا مشعل راهی باشد برای کسانی که جهت تحقق معاملات اقتصادی اسلامی در جوامع اسلامی تلاش می نمایند.

ضرورت تحقیق: امروز موضوعات اقتصادی یکی از مسائل مهم و سرنوشت ساز جوامع بشری به حساب می روند، بسیاری از مسائل اقتصادی وجود دارد که در کتب احادیث بصورت اجمالی تذکر یافته و علمای جهان اسلام آنرا توضیح بیشتر داده اند، ضرورت است تا همچو مسائل در روشی آیات کریمه، احادیث نبوی و اقوال فقهای کرام و علماء و دانشمندان اسلامی مورد بحث قرار گرفته توضیح گردد و به عنوان یک طرح روشن و قابل تطبیق ارائه شود تا زمینه تطبیق آن مساعد گردد.

مبرمیت: در گذشته های نه چندان دور برخی از نظامهای اقتصادی، خود را علیم برداران نظام اقتصادی دنیا قلمداد نموده، نزاع و جنگهای خانمان سوز، استثمار و سود خواری های مهلک، قمار بازی، فحشا و بی حیایی، ظلم، استبداد و بی عدالتی را تحويل جامعه بشری نموده اند. حالا نیاز است تا نظام اقتصادی اسلام که به عنوان یک نظام وحیانی، برتر، معتدل، اخلاقی، معقول و قابل تطبیق مطرح است، از خلال ارشادات گهربار پیامبر اسلام از کتب احادیث و اندیشه های محدثین دریابیم تا مردم مسلمان از مزایا، برتریها، ارزشها و اعتدال و سهولتهای آن در روشی قرار گیرند، تا زمینه تطبیق آن فراهم گردد.

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

هدف : در نتیجه این تحقیق به اهداف ذیل دست خواهیم یافت:

- ۱.- شناخت معاملات اقتصادی در روشنی ارشادات نبیوی صلی الله علیه وسلم.
- ۲.- تبیین پدیده های اقتصادی از نظر محدثین.
- ۳.- تهییه طرح مناسب اقتصاد اسلامی و غنی سازی آن.

روش تحقیق: در این تحقیق از روش‌های تحلیلی و توصیفی با استفاده از احادیث نبیوی و اندیشه ها و نظریات محدثین و دانشمندان اسلام، استفاده می گردد.

امام ترمذی یکی شخصیت های وارسته، محدث بزرگ، عالم و دانشمند سرزمین ترمذ است که مربوط به ماوراء النهر قدیم و ازبکستان امروزی می شود، این امام بزرگوار دارای تألیفات زیادی است از جمله سنن ترمذی که یکی از کتابهای ششگانه حدیث است، فقهها، محدثین و علمای جهان اسلام در طول تاریخ به صحت و درستی آن صحه گذاشته اند.

در این مقاله می خواهم تا اندیشه های اقتصادی امام ترمذی را در محوریت و روشنی این کتاب بزرگش که جامع، سنن و صحیح است، مورد بررسی قرار دهم. نا گفته نباید گذاشت که اندیشه های اقتصادی امام در این کتاب ضمن ابواب مستقل تبلور یافته است، طوری که امام با قایم نمودن ابواب و با استناد از احادیث صحیح آنرا بصورت واضح تشریح نموده است که خواستم فشرده آنرا در این مقاله خدمت خوانندگان گرامی به عرض برسانم که به گونه ذیل به بررسی گرفته می شود:

۱.- تحریم سود: قسمیکه سود خواری و انجام دادن معامله سودی حرام است، همانگونه دلالی در آن و نوشتن اسناد آن هم حرام است. بناءً انجام مأموریت در بانکهای سودی جواز ندارد، زیرا با تحریر اسناد سودی شریک و همکار در

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

این معامله محسوب می گردد، الله تعالی می فرماید: ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدُوانِ﴾^(۴).

امام ترمذی بابی تحت عنوان: "باب ما جاء في أكل الربی" قایم نموده و در ذیل آن با ذکر احادیث صحیح، تصریح نموده که سود خوار، سود خوراننده، شاهدان و نویسنده آن مورد لعنت رسول الله صلی الله علیه وسلم قرار گرفته است که این مسئله را واضیح می سازد.

چنانکه مینویسد: "عن ابن مسعود قال: لعن رسول الله صلی الله علیه وسلم آكل الربا و موكله و شاهده و كاتبه قال وفي الباب عن عمر و علي و جابر و أبي جحيفة. قال أبو عيسى حديث عبد الله حديث حسن صحيح."^(۵).

از عبدالله بن مسعود رضی الله عنه روایت شده که گفت: رسول الله صلی الله علیه وسلم سود خوار، سود دهنده، شاهد آن و نویسنده آنرا لعنت فرمودند. سپس امام ترمذی گفتند: در این باب از عمر، علی، جابر و ابی جحیفه رضی الله عنه نیز حدیث روایت شده است، وهمچنان گفت: حدیث عبدالله بن مسعود حدیث حسن و صحیح است.

می رساند که امام ترمذی آنرا مورد تأیید و تأکید قرار داده است.

۲- برتری تجارت و انتخاب واژه های زیبا برای معاملات تجاری: تجارت یک پیشه زیباست، پس باید به نامها و واژه های زیبا و مناسب یاد گردد، امام ترمذی رحمه الله در مورد این مسئله بابی تحت عنوان: "باب ما جاء في التجار و تسمية النبي صلی الله علیه وسلم إياهم" قایم نموده و در ذیل آن موضوع را با ذکر احادیث صحیح اینگونه توضیح نموده است: "عن قیس بن أبي غرزة قال: خرج علينا رسول الله صلی الله علیه وسلم ونحن نسمى السمسرة فقال يا عشر التجار! إن الشیطان والإثم يحضران البيع

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

вшوبوا بيعكم بالصدقة. قال أبو عيسى حديث قيس بن أبي غرزة حدیث حسن صحيح.^(۷).

از قيس بن ابی غرزا روایت شده که گفت: رسول الله صلی الله علیه وسلم نزد ما تشریف آوردن در آن هنگام ما تاجران را بنام سمسارها یا دلالها، یاد می نمودیم، پس رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: ای گروه تاجران! بدون تردید که شیطان و گناه هنگام خرید و فروش حاضر می گردند، پس خرید و فروش خود را با پرداخت صدقه بیامیزید. سپس امام سند این حدیث را حسن و صحیح قرار میدهند.

اینجا رسول الله صلی الله علیه وسلم اصطلاح زیبای تجارت را بجای سمسار (دلال یا کمیشن کار) مورد استفاده قرار داده اند. و همچنان سبب رهایی از گناهان چون: فریب، لغو و کذب که ناگهانی در جریان خرید و فروش صورت گیرد را با اعطای صدقه بیان نمودند.

در حدیث دیگر فضیلت تجارت را بیان نموده فرمودند: "التاجر الصدقوق الأمين مع النبيين والصديقين والشهداء" قال أبو عيسى هذا حديث حسن.^(۸).

تاجر راستگو و اماندار در روز قیامت همراه انبیاء، صدیقین و شهدا می باشد.
۳.- ممانعت از قسم دروغ جهت فروش کالای تجاری: فریب و غلطی در خرید و فروش یک عمل ناروا و نا مشروع می باشد، امام ترمذی رحمه الله در مورد این موضوع بابی را تحت عنوان: "باب ما جاء فيمن حلف على سلعة كاذبة" قایم نموده با ذکر حدیث صحیح این مسئله را واضح می سازد: "عن أبي ذر عن النبي صلی الله علیه وسلم قال: ثلاثة لا ينظر الله إليهم يوم القيمة ولا يزكيهم ولهم عذاب أليم قلنا من هم؟ يا رسول الله! فقد خابوا وخسروا فقال المنان المسيل إزاره والمنفق سلعته بالحلف الكاذب" قال أبو عيسى حدیث أبي ذر حدیث حسن صحیح.^(۹).

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

ابوذر رضی الله عنہ از رسول الله صلی الله علیہ وسلم روایت نموده که فرمودند: سه است که در روز قیامت الله تعالی نه بطرف آنها نظر رحمت می نماید، نه آنها را پاک می سازد و برای آنها عذاب دردناکی است، پرسیدیم ای رسول خدا! آنها چه کسانی اند؟ بدون تردید که خوارشند و زیانکار شدند! فرمودند: منت کننده، آویزان کننده ایزار و کسی که کالای خود را با قسم دروغ به فروش می رساند.

۴. تلاش و سرعت عمل در تجارت: تاجران باید در کار و بار خود سرعت عمل داشته باشند، صبح هرچه زودتر به کار و تجارت خود بروند، نباید سست و تنبل باشند؛ زیرا تجارت در اول وقت موجب خیر و برکت می باشد. امام ترمذی رحمه الله در مورد بابی تحت عنوان: (باب ما جاء في التبکير في التجارة) قایم نموده و در ذیل آن این حدیث را ذکر نموده است: "عن صخر الغامدي قال: قال رسول الله صلی الله علیہ وسلم اللهم بارك لآمتی في بکورها قال وکان إذا بعث سرية أو جيشا بعثهم أول النهار وکان صخر رجالا تاجرا وکان إذا بعث تجارة بعث أول النهار فأثرى وكثرا ماله".^(۹).

از صخر غامدی روایت شده که گفت: رسول الله صلی الله علیہ وسلم فرمودند: الهی! در صبح امت من برکت عطا فرمایید. او می گوید زمانی رسول الله صلی الله علیہ وسلم سریه ویا لشکری را می فرستادند آنرا در آغاز روز می فرستاند، و صخر یک شخص تاجر بود، زمانی که کالای تجارتی را می فرستاد آنرا در آغاز روز می فرستاد، سپس آن تأثیر گذار گردید و مال او افزاش یافت. پس تجارت در اول وقت یا در آغاز روز باعث خیر و برکت می باشد.

۵. نیاز به کتابت و تهیه اسناد تجارتی: تحریر اسناد و معاهدات در معاملات تجارتی یک مسئله بسیار مهم و اساسی می باشد که موجب رفع نزاع و کشمکش در میان متعاقدين می گردد، زمانی میان دو مسلمان معامله و

تبیان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

معاهده صورت می گیرد، بهتر است که آنرا بنویسند. امام ترمذی رحمه الله در مورد بابی تحت عنوان: "باب ما جاء في كتابة الشروط" قایم نموده و در ذیل آن این حدیث را ذکر می نماید: "أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْمُجِيدِ بْنُ وَهْبٍ قَالَ قَالَ لِي الْمَعْدَاءُ بْنُ خَالِدٍ بْنَ هُوَذَةَ: أَلَا أَفْرَئَكَ كِتَابًا كَتَبَهُ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ قَلْتُ بَلِي فَأَخْرَجْتَ لِي كِتَابًا (هَذَا مَا اشْتَرَى الْعَدَاءُ بْنُ خَالِدٍ بْنَ هُوَذَةَ مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اشْتَرَى مِنْهُ عَبْدًا أَوْ أَمْمَةً لَا دَاءَ وَلَا غَائِلَ وَلَا خَبِثَةَ بَيعُ الْمُسْلِمِ الْمُسْلِمِ) قَالَ أَبُو عَيْسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسْنٌ غَرِيبٌ".^(۱۰)

عبدالمجيد بن وهب می گوید که معاده بن خالد بن هوذه برایم گفت: آیا نامه را که رسول الله صلی الله علیه وسلم برایم نوشته اند، برایت به خوانش نگیردم؟ گفتم بخوانش بگیر. پس مکتوبی را برایم بیرون کرد، که در آن نوشته بود، (این چیزی است که عداء بن خالد بن هوذه از محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم خریداری نموده است، از ایشان غلام یا کنیزی خریداری نموده اند، (در آن مرض، عیب و فسادی وجود ندارد، خرید و فروش مسلمان از مسلمان است)

البته این در مورد اسناد عام است که در عموم معاملات تحریر می گردد. اما تحریر سند در معامله قرضه لازمی است؛ چنانکه در قرآن کریم حکم مستقل در مورد آن وارد گردیده است: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءامَنُوا إِذَا تَدَآيَنُتُم بِدَيْنِ إِلَيْ أَجَلٍ مُسَمَّى فَأَكْتُبُوهُ وَلَيُكُتبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ﴾.^(۱۱)

تهیه اسناد یک مسئله بسیار مهم و اساسی در معاملات به شمار می رود که تفصیلات بیشتر آن، در مورد به شیوه و نوعیت تحریر و تهیه آن، در فتاوی عالمگیری کتاب مستقلی بنام (المحاضرات و السجلات) موجود است که تفصیلاً روی آن بحث صورت گرفته است.

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی در سنن امام...

در عصر حاضر تحریر و تهیه اسناد تجارتی و بانکی، به پروگرامها و سیستم های مخصوص و مستقل کمپیوتری ارتباط می گیرد که در مراکز تعلیمی و حقوقی به صورت مستقل آموزانده می شود که معاهدہ چگونه نوشته می شود؟ شیوه آن چگونه است؟ و به کدام زبان تحریر می گردد، این یک مسئله مهم اقتصادی در عصر کنونی به حساب می رود.

۶.- چگونگی بیع مزایده یا لیلام: بیع مزایده یا لیلام یکی از مسائل مورد بحث در تجارت می باشد که فقهای کرام در مورد آن نظریات متفاوت دارند: ۱- ابراهیم نخعی رحمه الله به این نظر بود که بیع مزایده به هیچ وجه جواز ندارد، برمنای این حدیث صحیح: "نهی رسول الله صلی الله علیه وسلم عن السوم على سوم أخيه".

رسول الله صلی الله علیه وسلم از بیع بالای بیع برادر مسلمان منع نمودند. در بیع مزایده هر شخص بالای بیع دیگری بیع بالا میکند. ۲- اما جمهور فقهاء (به شمول امامان چهارگانه) آنرا جایز میدانند. آنها در مورد حدیث فوق میگویند که بیع بالای بیع در صورت ممنوع است که طرفین عقد به خرید و فروش کالا توافق و میلان نشان داده باشند، اما در بیع مزایده توافق و میلان صورت نگرفته و بیع نهایی نشده است. ۳- اما بعضی دیگری از فقهای کرام مانند امام اوزاعی به این نظر اند که بیع مزایده تنها در مال غنیمت و میراث جواز دارد، زیرا بیع لیلام از طرف رسول الله صلی الله علیه وسلم تنها در مال غنیمت و میراث نقل شده است.

امام ترمذی رحمه الله در این مورد بابی تحت عنوان: (باب ما جاء في بيع من يزيد) قایم نموده و جهت اثبات آن حدیث ذیل را ذکر نموده است که منحصر به مال غنیمت و میراث نبوده است: "عن أنس بن مالك: أن رسول الله صلی الله علیه وسلم باع حلسا وقدحا وقال من يشتري هذا الحلس

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

والقدح فقال رجل أخذتهما بدرهم فقال النبي صلی الله عليه وسلم من يزيد على درهم؟ من يزيد على درهم؟ فأعطاه رجل درهمين فباعهما منه".

از انس بن مالک رضی الله عنہ روایت شده که رسول الله صلی الله علیہ وسلم بوریا و جامی را به فروش رسانده فرمودند: چه کسی این بوریا و جام را خریداری می نماید؟ شخصی گفت که من آنها را به یک درهم خریداری می نمایم. سپس رسول الله صلی الله علیہ وسلم فرمودند: چه کسی از یک درهم بیشتر خریداری می نماید؟ چه کسی از یک درهم بیشتر خریداری می نماید؟ پس شخصی با دادن دو درهم آنرا خریداری نمود.

در پایان امام ترمذی رحمه الله این حدیث را در درجه حسن قرار داده و نظر خویش را در مورد ابراز نموده: "قال أبو عیسیٰ هذا حديث حسن... والعمل على هذا عند بعض أهل العلم ولم يروا بأسا ببيع من يزيد في الغنائم والمواريث".^(۱۲)

این حدیث حسن است، عمل برخی از اهل علم به آن بوده که آنها در بیع مزایده در اموال غنیمت و مواریث کدام حرجی نمی دیدند.

۷. آزادی های بایع و مشتری در خرید و فروش کالاهای عموماً خریدار و فروشنده در تعیین مبادله آزاد هستند، آنها میتوانند در بازار و فضای باز، به اساس نیروهای فطری بازار(عرضه و تقاضا) قیمت کالای خود را تعیین نمایند.

در عصر نبوی (صلی الله علیہ وسلم) زمانیکه مردم از اطراف مدینه کالاهای خویش را جهت فروش به بازار می آوردند، شهر نشینان در راه با آنها ملاقات نموده و کالایشان را قبل از رسیدن به بازار، خریداری می نمودند که این عمل به نامهای: تلقی البيوع، تلقی الرکبان، تلقی الجلب وغیره یاد گردیده

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

است، ازینکه این عمل منجر به انحصار فروشی و ایجاد واسطه میان بایع و مشتری می شد که باعث افزایش قیمت ها می گردید و جلو نیروی فطری عرضه و تقاضا را می گرفت، بناء رسول الله صلی الله علیه وسلم از آن منع نمودند. فقهای کرام در مورد چگونگی ممنوعیت آن اختلاف نظر دارند: احناف ممنوعیت آنرا معلول به دوعلت: ۱- غرر(فریب). ۲- ضرر(زیان به دیگران) میدانند. اما دیگر فقهای کرام مطلقاً آنرا ناجایز میدانند.

امام ترمذی رحمه الله در رابطه به آن بابی تحت عنوان: "باب ما جاء في كراهية تلقي البيوع" قایم نموده با ذکر احادیث آنرا اینگونه توضیح می دهد: "عن ابن مسعود: عن النبي صلی الله علیه وسلم أنه نهى عن تلقي البيوع" .. قال أبو عيسى ... و حديث ابن مسعود حديث حسن صحيح وقد كره قوم من أهل العلم تلقي البيوع وهو ضرب من الخديعة".^(۱۳).

عبدالله بن مسعود رضی الله عنه از رسول الله صلی الله علیه وسلم روایت نموده است که ایشان از تلقي البيوع منع نمودند. سپس امام ترمذی این حدیث را حسن و صحیح قرارداده می افزاید: به درستی که گروهی از علماء تلقي البيوع را ناپسند دانسته اند و آن نوعی از خدعا و فریب می باشد.

۸. نرخگذاری و کاربرد نیروهای فطری(عرضه و تقاضا) در بازار: در حالت طبیعی و عادی بازار، نرخها طبق قانون عرضه و تقاضا، عادلانه تعیین می گردد، بنابرآن پیامبر اسلام صلی الله علیه وسلم فرمودند: تعیین قیمت در اختیار خداوند است.^(۱۴)

بهتر و اولی این است که اگر قیمت ها بطور عادی و میکانیزم قیمتها در حدود عادلانه، تعیین شوند، احتکار، انحصار فروشی و تبلیغات ناروا و ظلم و تعدی وجود نداشته باشد، در چنین وقت حکومت نباید در نرخها مداخله نماید.

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

امام ترمذی رحمه الله در مورد بابی تحت عنوان: "باب ما جاء لا يبيع حاضر لباد" قایم نموده و با ذکر احادیثی مسئله را توضیح میدهد: "عن جابر قال: قال رسول الله صلی الله عليه و سلم لا يبيع حاضر لباد دعوا الناس يرزق الله بعضهم من بعض".

از جابر رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمودند: نباید شهری برای دهاتی چیزی را به فروش برساند، مردمان را آزاد گذارید تا خداوند بعضی آنها را توسط بعضی دیگر روزی دهد.

"قال أبو عيسى... وحديث جابر في هذا هو حديث حسن صحيح أيضا والعمل على هذا الحديث عند بعض أهل العلم من أصحاب النبي صلی الله عليه و سلم وغيرهم كرهوا أن يبيع حاضر لباد ورخص بعضهم في أن يشتري حاضر لباد وقال الشافعي يكره أن يبيع حاضر لباد وإن باع فالبيع جائز" ^(۱۵).

امام ترمذی این حدیث را حسن و صحیح قرارداده می افزاید: برخی از علمای اصحاب کرام و دیگران به این حدیث عمل داشتند، آنها فروش شهری برای اطرافی را مکروه میدانستند و برخی از آنها آنرا رخصت داده اند، امام شافعی میگوید که فروش شهری برای اطرافی مکروه است، در صورتی که به فروش برساند، نفس بیع جواز دارد. بیع شهر نشین برای دهاتی هم از نظر احناف معلوم به همان دو علت: غرر و ضرر می باشد، پس غرر و ضرر هردو علت ممانعت اند نه حکمت آن. اما عده دیگری از فقهاء کرام به این نظراند که ممانعت بطور مطلق است چه ضرر و غرر باشد یا نباشد.

بناءً حکومت میتواند هر نوع معاملة مباحی را که ضرر آن محسوس باشد، محدود سازد. از این حدیث، قانون عرضه و تقاضا هم دانسته می شود که باید در بازار حکم فرما باشند، نباید با مداخله دلالان و تاجران قرار گرفتن دیگران

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

در قیمت کالاها افزایش رونما گردد، بایع و مشتری باید در بازار ها آزاد گذاشته شود.

۹. چگونگی بیع غرر: بیع غرر یک اصطلاح عامی است که بسیاری از معاملات را در بر میگرد که در آنها سه چیز وجود داشته باشد: ۱- مبیع یا ثمن مجهول باشد، مانند بیع الحصا، منابذه و یا قیمت کالا معلوم نباشد. ۲- مبیع غیر مقدور التسلیم باشد، مانند فروش جنین، ماهی در آب و پرنده در فضا. ۳- معلق ساختن تملک مبیع بر خطر، یعنی تملیک را بریک واقعه که وقوع و عدم وقوع آن محتمل باشد معلق ساخته شود. مثلاً پرداخت قیمت را بر وقوع یک واقعه و یا حادثه احتمالی معلق ساختن.

در بسیاری از معاملات و قراردادهای امروزی غرر دیده میشود، مانند بیمه کاری: بیمه حیات، بیمه اشیاء و بیمه مسؤولیت و غیره که در آنها پرداخت اقساط از طرف بیمه خواهان معین و مشخص می باشد اما در زمان، مقدار و نوعیت پرداخت بیمه از طرف شرکت بیمه جهالت وجود دارد. بناء یک معامله احتمالی می باشد که در آن غرر وجود داشته ممنوع می باشد.

امام ترمذی رحمه الله در مورد بابی تحت عنوان: "باب ما جاء في كراهيۃ البيع الغرر" قایم نموده با ذکر حدیث آنرا توضیح می نماید: "عن أبي هريرة قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم عن بيع الغرر وبيع الحصا".

از ابوهریره رضی الله عنه روایت شده که گفت رسول الله صلى الله عليه وسلم از بیع غرر و بیع حصا (فروش با انداختن سنگ ریزه) منع فرمودند.

سپس امام ترمذی رحمه الله می نویسد: "قال أبو عيسى حدیث أبي هريرة حدیث حسن صحيح والعمل على هذا الحديث عند أهل العلم كرهوا بیع الغرر قال الشافعی ومن بیع الغرر بیع السمک فی الماء وبیع العبد الآبق وبیع الطیر فی السماء ونحو ذلك من البيوع ومعنى بیع الحصا أن

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

يقول البائع للمشتري إذا نبذت إليك بالحصاة فقد وجب البيع فيما
بيني وبينك وهذا شبيه ببيع المناذدة وكان هذا من بيوع أهل
الجاهلية^(١٦).

امام ترمذی با حسن و صحيح قراردادن این حدیث می افزاید که علماء به این
حدیث عمل می نموده بیع غرر را مکروه دانستند. امام شافعی رحمه الله
گفتند: فروش ماهی در آب، فروش غلام فراری، فروش پرنده در هوا و همچو
خرید و فروشهای دیگر، از جمله بیوع غرر به حساب می روند. و مفهوم بیع
الحصاة این است که بایع برای مشتری بگوید: زمانی که سنگریزه را به طرف
تو انداختم آنگاه بیع میان ما و تولازم می گردد، این شبيه بیع مناذده می
باشد و این از جمله بیوع جاهلیت بود.

بیع غرر دارای انواع مختلفی است که بسیاری از معاملات امروزی را فراگیر
می باشد، مانند: بیمه کاری، بیمه زندگی، اشیاء، مسؤولیت و بیمه تعاوی.

۱۰. چگونگی بیعتین فی بیعة یا تعلیق یک بیع به بیع دیگر: بیعتین فی بیعه
شرعًا ممنوع است، فقهای کرام در رابطه به چگونگی آن نظریات متفاوت
دارند که بگونه ذیل توضیح می گردد: ۱- برخی فقهای کرام آنرا به مفهوم شرط
قراردادن یک عقد برای عقد دیگر تفسیر نموده اند، چنانکه شخصی میگوید:
من فلان چیز را برایت به فروش می رسانم مشروط به اینکه تو فلان چیز را
برایم به فروش برسانی، دلیل ممانعت آن، گذاشتن شرط مخالف مقتضای
عقد می باشد که موجب فساد بیع می گردد. ۲- برخی دیگر آنرا اینگونه
تشريح نموده اند که عقد یکی است، اما تردد در ثمن وجود دارد، بگونه که
بایع میگوید: اگر قیمت را نقد می پردازی مبلغ ۱۵ افغانی و اگر نسیه می
پردازی مبلغ ۲۰ افغانی می باشد، مشتری بدون اینکه یک جانب را معین

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

سازد، آنرا می پذیرد، اینجا ثمن متعدد و غیر معین بوده قرارداد را فاسد می سازد. اما اگر قیمت نقد یا نسیه یکی مشخص گردد بیع صحیح می باشد. افزایش در قیمت کالا بنابر نسیه بودن قرارداد: برخی علماء افزایش در قیمت نسیه، نسبت به قیمت بازار یک کالا را ناجایز میدانند، گمان می کنند که این افزایش بنابر مهلت صورت گرفته شاید سود محسوب گردد. اما جمهور فقهاء کرام در صورتی که هردو طرف پول نقد نباشد آنرا جایز میدانند، اینجا تفاوت بسیار ظریف وجود دارد:

اگر شخصی می گوید، مثلاً: من این موثر را برایت به فروش می رسانم، اگر قیمت آنرا یکماه بعد پرداخت نمایی، مبلغ پنجصد هزار و اگر دو ماه بعد پرداخت نمایی، مبلغ پنجصد و بیست هزار می باشد، اینجا مبلغ بیست هزار در مقابل زمان افزود گردیده که سود حرام محسوب می گردد. اما اگر شخصی این موثر را به قیمت پنجصد و بیست هزار افغانی به فروش می رساند تا مدت دو ماه قیمت آنرا بپردازد، این معامله جایز است، این افزودی در اصل قیمت صورت گرفته و در مقابل زمان قرار نگرفته است، بناءً جایز می باشد. پس به قیمت بیشتر از قیمت بازار بصورت اقساط فروختن جواز دارد.

امام ترمذی رحمه الله در مورد، بابی تحت عنوان (باب ما جاء في النهي عن بيعتين في بيعه) قایم نموده این مسئله را با ذکر احادیث صحیح اینگونه توضیح داده است: "عن أبي هريرة قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم عن بيعتين في بيعه"

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که گفت: رسول الله صلى الله عليه وسلم از قرارداد دو بیع در یک بیع منع نمودند.

سپس این مسئله را تشریح بیشتر نموده توضیح میدهد: " قال أبو عيسى حدیث أبي هريرة حدیث حسن صحیح والعمل على هذا عند أهل العلم

تبیان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

وقد فسر بعض أهل العلم قالوا بيعتين في بيعة أن يقول أبيعك هذا الثوب بنقد عشرة وبنسبة عشرين ولا يفارقه على أحد البيعين فإذا فارقه على أحدهما فلا بأس إذا كانت العقدة على أحد منها^(۱۷).

امام ترمذی رحمه الله این حدیث را حسن و صحیح قرارداده می افزاید: علماء به آن حدیث عامل بودند و برخی علماء گفتند که، بیعتین فی بیعة، این است که بگوید: من این لباس را نقداً به قیمت ده درهم و نسیه به قیمت بیست درهم برایت به فروش می رسانم، بدون شخص یکی از این دو بیع از هم جدا شوند، اما اگر با تعیین یکی از این دو بیع از هم جدا شوند، در آن حرجی نیست در صورتی که قرارداد روی یکی از آنها تقرر یابد.

امام ترمذی اینجا تفاوت خیلیها باریک و غامضی را میان افزودن پول در مقابل مهلت زمانی و افزودن در قیمت یک چیز بنابر مهلت پرداخت مؤجل آن، را واضح ساخته است، بگونه که افزودن قیمت در بیع مؤجل جواز دارد، بناء فروش اقساطی یک چیز به قیمت بیشتر از قیمت بازاری آن جواز دارد، چنانکه در بیع مرابحه مأجله دیده میشود.

۱۱. فروش کالا قبل از قبض: در عصر حاضر معاملاتی که بنام سته در بازارها مروج گردیده اند، بگونه که مبیع (کالا) در هنگام فروش نزد فروشنده موجود نبوده بلکه به امید اینکه هنگام مطالبه آنرا از بازار خریداری نموده تسلیم مشتری می نماید، این معامله را انجام میدهد.

این معامله در حقیقت فروش چیزی است که در هنگام فروش نزد بایع موجود نمی باشد، در این معامله اشخاص با دست خالی با ارزش میلیونها افغانی در فضای مجازی توسط موبایل و انترنیت داد و ستد می نمایند که این معاملات در بازارها مخصوصاً در بازارهای سهام بصورت گسترده به مشاهده می رسد.

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

امام ترمذی رحمه الله در این مورد بابی را تحت عنوان: "باب ما جاء في
كراهية بيع ما ليس عندك" قايم نموده با ذكر احاديث صحيح اين مسئله را
بگونه ذيل توضيح داده است: "عن حكيم بن حزام قال: أتيت رسول الله
صلى الله عليه وسلم فقلت يأتيني الرجل يسألني من البيع ما ليس
عندني أبتاع له من السوق ثم أبيعه؟ قال لا تبع ما ليس عندك".^(۱۸)

از حکیم بن حزام روایت شده که گفت من نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم
آمده پرسیدم: شخصی نزدم آمده از بیع آنچه که در وقت بیع نزدم موجود نمی
باشد مطالبه می نماید، آیا میتوانم آنرا از بازار خریداری نموده برایش به
فروش برسانم؟ . فرمودند: آنچه نزدت نیست نباید به فروش برسانی.
در حدیث دیگری از وی روایت شده که گفت: "نهانی رسول الله صلی الله
علیه وسلم أن أبيع ما ليس عندي".^(۱۹)

رسول الله صلی الله علیه وسلم از فروش آنچه نزدم نیست منع فرمودند. در
حدیث دوم این باب مسائل چون: عدم جواز بیع و قرض، شرط گذاشتن در
بیع، منافع از آنچه در ضمانت داخل نشده و بیع آنچه که نزدت نیست،
اینگونه تذکر رفته است:

"ذكر عبد الله بن عمرو: أن رسول الله صلی الله علیه وسلم قال لا يحل
سلف وبیع ولا شرطان فی بیع ولا ربح مالم یضمن ولا بیع ما ليس
عندك. قال أبو عیسی وهذا حدیث حسن صحيح".^(۲۰)

عبدالله بن عمرو رضی الله عنه ذکر نموده که رسول الله صلی الله علیه وسلم
فرمودند: بیع و قرض، دو شرط گذاشتن در یک بیع، دریافت منافع در مقابل
آنچه که در ضمانت داخل نشده و فروش آنچه که در ملکیت نیست، جواز
ندارد.

در این حدیث چهار حکم بیان گردیده است:

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

اول:- عدم جواز قرض و بیع- این اصطلاح سه نوع تفسیر شده است: ۱- باعث اعطای قرض را جهت انعقاد بیع شرط قرارمیدهد که این شرط خلاف مقتضای بیع بوده بیع را فاسد می سازد. ۲- شخصی به دریافت قرض نیاز دارد، اما قرض دهنده خریداری یک چیز را جهت اعطای قرض شرط قرار میدهد که آنرا بیع العینه می نامند که نا جایز می باشد. ۳- شخصی مبلغ یکهزار افغانی را با قرارداد سلم برای دیگری میدهد که ششماه بعد پنج سیر گندم برایش تسلیم دهد، در صورتی که بنابر مشکلی انرا تسلیم داده نتوانست، آن گندم مبیع را مبلغ یارزه صد افغانی برایش به فروش می رساند، این نوعی از سود حرام محسوب می گردد.

دوم:- افزودن دو شرط در یک بیع:، یک شرط که مطابق به مقتضای عقد باشد جواز دارد، هم چنان شرط ملایم عقد و شرط متعارف جواز دارد، در غیر آن شرط مخالف مقتضای عقد یکی هم باشد عقد را فاسد می سازد.

سوم:- بیع مالم یضمن: این قاعده کلی در بیع است، یعنی تا زمانی که یک چیزی در ضمانت و رسک و خطر انسان داخل نگردد دریافت منافع در مقابل آن جواز ندارد، مثلا کالایی را که یک شخص تا حال بالای آن قبضه نکرده و رسک آنرا متحمل نگردیده است، نمیتواند آنرا با افزودن منافع، به دیگری به فروش برساند. یعنی بایع در مقابل کالای منافع به دست آورده میتواند که خطرات و رسک آنرا متحمل گردیده باشد.

چهارم:- بیع قبل القبض: فروش یک کالا پیش قبض آن جواز ندارد، تنها در زمین و اشیای عقاری جواز دارد، اما قبض در اشیای هلاک شونده لازم است. البته در کالای تجاری قبض منحصر به قبض حسی نبوده، بلکه قبض معنوی و حکمی نیز کافی شناخته شده است؛ مثلا انداختن کالا در گدام، یا علامت گذاری و متمایز ساختن کالا و یا قبض شخص دیگری به عنوان وکیل مشتری، کافی می باشد.

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

در این باب مسایلی چون سته بازی های امروز، سلف و بیع (بیع مستقبلیات) بیع عینه مورد بحث میباشد.

۱۲.-احتکار: ذخیره اندوزی یک چیز به نیت اینکه زمانی قیمت آن افزایش یابد به فروش رسانده شود. این یکی از موارد بحث در معاملات اقتصادی می باشد که از نظر اسلام ممنوع شناخته شده است. فقهای کرام در مورد نظریات متفاوت ارائه داده اند: برخی از فقهای کرام، مانند: امام ابوحنیفه و امام شافعی رحمهم الله ممانعت احتکار را منحصر به اشیای خوراکی میدانند و برخی دیگری، مانند امام ابویوسف رحمه الله احتکار در هر چیز را ممنوع می دانند. علت ممانعت احتکار ضرر مردم می باشد، در صورت عدم ضرر به مردم مشکلی در آن دیده نمیشود.

امام ترمذی (رحمه الله) در مورد، (باب ما جاء في الاحتکار) قایم نموده و با استناد به احادیث صحیح مسئله را اینگونه توضیح می دهد: "عن عمر بن عبد الله بن فضلة قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول لا يحتكر إلا خاطئ". از عمر بن عبد الله بن فضله روایت شده که گفت: من از رسول الله صلى الله عليه وسلم شنیدم که فرمودند: احتکار نمی کند بجز خطا کار.

امام ترمذی می افزاید: "عن سعید بن المسيب أنه كان يحتكر الزيت والحنطة ونحو هذا...وحدث عمر حديث حسن صحيح والعمل على هذا عند أهل العلم كرهوا احتكار الطعام ورخص بعضهم في الاحتکار في غير الطعام وقال ابن المبارك لا بأس بالاحتکار في القطن والسخيان ونحو ذلك"^(۲۱)

از سعید بن المسيب نقل شده که ایشان روغن، گندم و مانند آنرا احتکار می نمودند، حدیث عمر حسن و صحیح است، عمل علماء به آن بود که آنها احتکار

تبیان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

مواد غذایی را مکروه میدانستند و برخی احتکار درغیر مواد غذایی را اجازه داده اند، و ابن مبارک گفت که در احتکار پنبه و چرم و مانند آن حرجی نیست. از این بحث دو چیز معلوم می گردد: یکی احتکار هم معلول به علت است و آن علت ضرر است. دیگری تصرف مالک روی ملکیتش تا حدودی مجاز است که برای دیگران در آن ضرر نباشد، یعنی مالکیت بدون قيد و شرط نمی باشد.

نتیجه:

دین مقدس اسلام به عنوان دین کامل و شامل که تعلیمات آن تمام عرصه های زندگی فردی، اجتماعی، دنیوی و اخروی بشر را فراگیر می باشد، هدایات نجات بخش آن قسمیکه در بخش‌های اعتقادی، عبادای و اخلاقی بشر راهگشا بوده، در عرصه های حقوقی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و غیره نیز راهگشا می باشد. چنانکه دین مقدس اسلام دارای یک نظام اقتصادی منظم و مشخصی می باشد که امروز بنام اقتصاد اسلامی مطرح است.

نظام اقتصادی اسلامی یک نظام اقتصادی کامل، معنده، متوازن و همیشه قابل تطبیق می باشد که بر مبنای وحی الهی استوار بوده که در قرآن کریم، حدیث نبوی و فقه اسلامی به شیوه بسیار واضح بیان گردیده است که بسیاری از محدثین عظام و فقهاء کرام در کتابهای خود آنرا توضیح داده اند. درین مقاله اندیشه های اقتصادی یکی از محدثین بزرگ اسلام که امام محمد بن عسی ترمذی رحمه الله می باشد با استناد از کتاب مشهورش سنن ترمذی، به بررسی گرفته شده که اندیشه های اقتصادی این امام بزرگ از لابلای تراجم و بحثهای علمی شان در این کتاب، دانسته می شود.

اندیشه های اقتصادی ایشان پیرامون برخی از مسائل اقتصادی روی موضوعات ذیل به بررسی گرفته شده است: تحريم سود، انتخاب واژه های زیبا برای تجارت، قسم دروغ جهت فروش کالای تجاری، سرعت در تجارت و کارو بار، تحریر اسناد و مکاتب تجاری، چگونگی بیع مزایده و لیلام، ممانعت

تبيان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

از واسطه های زیاد در بازار، پذیرش قانون عرضه و تقاضا در بازار، بیع غرر و معاملات محتمل الوقوع، شرط قراردادن یک قرار داد به قرارداد دیگر، بیع مالیس عنداانسان و احتکار.

پیشنهادات:

از نظام اقتصادی اسلام یگانه نظام کامل، شامل، معتدل، متوازن و همیشه قابل تطبیق بوده که با تطبق و نافذ سازی سازی آن بسیاری از نابسامانی های اقتصادی و اجتماعی بر طرف می گردد؛ بناءً پیشنهادت ذیل در مزینه صورت می گیرد:

۱. اندیشه های اقتصادی امام ترمذی رحمه الله و دیگر محدثین و فقهاء رحمههم الله از متون معتبر ایشان اقتباس گردیده و شامل نصابهای تحصیلی و تعلیمی کشور ساخته شود.
۲. احادیث مرتبط به برخی از موضوعات مهم اقتصادی، از متون معتبر انتخار، به شیوه جزو ها تهیه گردیده و بعد از ترجمه به زبانهای ملی، در اختیار مردم قرار داده شود.
۳. اندیشه های اقتصادی محدثین و فقهاء رحمههم الله که بیشتر از هزار سال قبل از ایجاد نظامهای اقتصادی نوین (سرمایه داری و اشتراکی) مطرح گردیده است، باید به شیوه جدید و علمی مرتب گردیده در اختیار متخصصین اقتصاد و حقوق دانان قرار گیرد.

مأخذ

۱. الجمعة: ۱۰۰.
۲. البقرة: ۱۸۰.
۳. الاعراف: ۳۲.
۴. المائدۃ: ۲.

تبیان ————— اندیشه های اقتصادی درسنن امام...

- ٥.- الجامع الصحيح سنن الترمذی، محمد بن عیسیٰ- الترمذی، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بیروت، تحقیق: أحمد محمد شاکر وآخرون، عدد الأجزاء: ٥ ، ج: ٣. ص: ٥١٢. صحيح. القسم: کتب المتنون، مکتبة الشاملة.
٦. سنن ترمذی. ج: ٣، ص: ٥١٤.
٧. همان مأخذ، ص: ٥١٥.
٨. همان مأخذ، ص: ٥١٦.
٩. همان مأخذ، ص: ٥١٧.
١٠. همان مأخذ، ص: ٥٢٠.
١١. البقرة: ٢٨٢.
١٢. سنن ترمذی، ج: ٣، ص: ٥٢٢.
١٣. همان مأخذ، ص: ٥٣٤.
١٤. - پژوهشگران حوزه و دانشگاه، مبانی اقتصاد اسلامی، سازمان مطالعه و تدوین کتب تهران ایران، سال: ١٣٧٩ هـ ص: ٣١٧.
١٥. سنن ترمذی، ج: ٣، ص: ٥٢٦.
١٦. همان مأخذ، ص: ٥٣٢.
١٧. سنن ترمذی، ج: ٣، ص: ٥٣٣.
١٨. سنن ترمذی، ج: ٣، ص: ٥٣٤.
١٩. همان مرجع.
٢٠. همان مرجع.
٢١. سنن ترمذی، ج: ٣ ، ص: ٥٦٧.

مسلک فهم استاد عنایت الله هلال

د حرابي حد پلي کېدل او د هغې اغېزې

ملخص البحث

هذا البحث بعنوان (تطبيق حد الحرابة و آثاره) توجد الحاجة الماسة إلى تطبيق حد الحرابة في المجتمع الإسلامي؛ لأن أموال المسلمين و أنفسهم محترمة في الشريعة الإسلامية فلذا توجد في الإسلام نظام الجزاء لصلاح أفراد المجتمع و قمع الإجرام، منها الحدود التي هي عقوبات مقدرة شرعاً الله و من جملتها حد الحرابة، فبكتابه هذا الموضوع، توضح و تظهر حكم قطاع الطريق و حد الحرابة، قطع الطريق و الحرابة جريمة عظيمة من أعظم الجرائم التي شرع الله لها الحد؛ لأنها تسبب لهلاك النفوس و نشر الفوضى و الهرج في المجتمع، و يختلُّ النظام الاجتماعي و يزيل الأمان منه؛ لذا يجب على الحاكم أن يطبق هذا الحكم على من يرتكب هذه المعصية لأن في تطبيقها يحفظ النفوس و يصون المجتمع من الفوضى و الهرج و ينشر الأمان و الإطمئنان فيه.

هذا البحث مشتمل على معرفة حد الحرابة و شروط تطبيقه و الآثار المرتبة عليه، و هكذا مشتمل على خاتمة البحث و المقترنات و فهرس المصادر.

لندیز: په اسلامي ټولنه کې د قطاع الطريقی یا حرابة حد د تطبيق ضرورت او اغېزې یو له مهمو موضوعاتو خخه دي؛ حکم چې د مسلمانانو مالونه، نفسونه او ناموسونه محترم دي، د دې خېړنې د ترسره کولو خخه هدف په اسلامي شريعت کې د قطاع الطريق حد یعنې د حرابة حد حکم، د تطبيق لارې چاري

تبيان

د حرابي حد پلي کېدل او د...

او په ټولنه يې اغېزې په ډاګه کول دي، چې په تطبيق سره يې په اسلامي ټولنه کې د وګرو مالونه، نفسونه او ناموسونه خوندي کېږي، وګړي ورسره د سکون او ارام ساه اخلي او په ټولنه مثبتې اغېزې لري. د دي ترڅنګ دا څېړنه په هغه پایله چې زه ورته د بحث په نتيجه کې رسپدلى يم، وړاندیزونو او مأخذونو باندې مشتمل دي.

د څېړني ارزښت: د حرابي حد د تطبيق ضرورت او اغېز مهمه موضوع ده؛ ځکه چې یوه ټولنه امن او سوکالۍ. ته ضرورت لري، چې وګړي يې د امن فضاء کې تجارتونه وکړي، تګ راتګ وکړي او خپلې ورځنۍ چارې په سم ډول سرته ورسوي، دا چې قطاع الطريقي یو لوی جرم دي، د ټولني امن او سکون ورسره اخلاقلېږي، د عامو وګرو ورځنۍ ژوند ورسره تکنۍ کېږي نو ضرور ده چې د حرابه حد ورته تشریح شي او په دي هکله شريعه مطهره خپل موقف بیان کړي دي.

د حرابي حد د ارزښت ستر دليل دا دی چې الله تعالى يې په قرآن کريم کې یادونه کړي، د امت فقهاء ورته پخپلو ليکنو او کتابونو کې د بحث پرمهال ځانګړي پام راګرڅولی، که هر فقهي کتاب وکتل شي د یادي موضوع په اړه به ضرور لړي یا ډېر مسائل ولري.

د څېړني مبرميست: دا چې له هر انسان سره شيطان مل دي، وخت نا وخت ورته وسوسې اچوي او جرمونو ته يې هڅوي چې یو له دي جرمونو خخه لاره شکول او ډاکه ده، چې د ټولني عام وګړي ورسره متضرر کېږي، امن ورسره اخلاقلېږي او په خلکو ویره او ترهه خپرېږي، نو د اسلامي ټولني د امنیت د ساتلو لپاره په حکومتونو لازم ده چې د خپلو وګرو امنیت خوندي کړي، دا

تبيان د حرابي حد پلي کېدل او د...

دول خلک ونیسي او د حرابة حد پري پلي کري تر خونور خلک يې له وژلو، لاس پبنو پړکولو، اعدامولو او تبعید خخه پند او عبرت واخلي.

موخه: د حرابي حد شرعی حکم په داګه کول او د هغې د تطبیق د مثبتو اغیزو او ګټو په ګوته کول او د ټولنې افراد ورڅخه خبرول، د نه تطبیق اضرار يې په ګوته کول او د حراتت حد د تطبیق شرطونه پېژندل د خپرنې له اصلی موخو خخه شمېرل کېږي.

میتود: د دې خپرنې بنېه کتابتونې ده، په همدي اساس په استقرائي میتود سره ترسره شوي، له معتمدو مصادر او مراجعو خخه استفاده شوي، د موضوعاتو ترمنځ تسلسل په نظر کې نیول شوي او په روانه، سلیسه پښتو ژې سره ترسره شوي.^{۵۵}

پوبنتني: د خپرنې اصلی پوبنتني دا دي، چې د حراتت حد خه ته ويل کېږي او د تطبیق اغیزې به يې خه وي؟ او فرعی پوبنتني يې دا دي، چې د حراتت حد د تطبیق شرطونه خه دي او د نه تطبیق اضرار يې خه دي؟

سریزه: إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره وننعواذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا من يهدى الله فلا مضل له ومن يضل الله فلا هادي له وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمدا عبده ورسوله.

دا یو خرگند حقیقت دی چې اسلامي شریعت د انسانانو د ژوند د هر اړخ لپاره خانګري او ګټور احکام رالیرلي، په هغه خه کې چې د انساني ټولنې خير او بنیگنه وي، هغه يې لازمي کري او کومو شيانو کې چې انساني ټولنې ته زیان رسپېري هغه يې ناروا او حرام ګرځولي، سیاست، اقتصاد، کورنۍ نظام،

تبيان د حرابي حد پلي کېدل او د...

عبدات، معاملات، اجتماعي ژوند او نورو ټولو اړخونو ته يې پوره پاملننه کړي او د هغو په اړه يې بشپړ او پوره داسې امور وضع کړي چې که تطبیق شي انساني ټولنې ته اوسنۍ وریښې ستونزې به ډېر زر حل شي.

څرنګه چې د هر انسان سره شیطان مل دي، جرم او ناروا کړنو ته يې هخوي چې د خینې جرمونو لپاره الله تعالی خپل حد رالېږلی او یو جزائي نظام يې مشروع کړي دي، ترڅو د مجرم لاس ونيسي او له جرم کولو نه يې را وګرځوي چې یو له دي جرمونو نه لاره شکول او د خلکو په مالونو ډاکه اچول دي چې دین اسلام د دې لپاره د حرابة حد رالېږلی دی چې په دې لیکنه کې به يې وڅېرو.

د حرابي حد پېژندنه: زموږ په شريعت کې شپږ جرمونه داسې دي چې جزا ورته تاکل شوې ده چې یو له هغې نه قطاع الطريق یعنې ډاکه اچول دي، دا د غلا لویه نمونه ده د دې دواړو جرمونو جزاګانو کې خه نا خه فرق شته دي، په یو جرم کې دلاس پربکولو جزا ده؛ ځکه دا غلا ده او په بل کې د لاسونو او پښو دواړو پربکولو جزا ده؛ ځکه د غلا نه دا جرم لوی دي، دې جرم ته قطع الطريق وايې^(۱).

قطاع الطريق: د قطع معنى پريکول دي او طریق لاري ته وايې، مطلب دا چې داسې لاره اختيارول چې د هغې په وجه د خان او مال، عزت او ناموس د نقصان د انډښنې له وحې په هغه لار د خلکو تګ را تګ بند شي، په قرآن کريم کې د دې لپاره د محاربينو او مفسدينو اصطلاح استعمال شوې ده.

تبيان د حرابي حد پلي کېدل او د...

په غلا او قطاع الطريقي کې توپير: په غلا کې د يو شخص محفوظ مال په پته اخيستل کيري او په ډاکه کې په بنکاره د يو چا خان او مال او يا دواړو ته نقصان رسول کيري، پخوا چې د تگ راتګ وسيلي دومره پر مختلفي نه وي او خلک به عموماً د قافلو او کاروانونو په شکل کې تلل راتلل؛ خکه نو فقهاءو ډاکه د مقابلې د قوت سره د کلې نه بھر لار شکولو او لوټ ماري. سره تعیير کوي، خو په موجوده حالاتو کې په زور او زبردستي په بنکاره د چا په خان يا مال يا دواړو تيری کول په ډاکه حمل کيري.

د قطاع الطريق احکام : په قرآن کريم او نبوي حديثو کې دغسي خلک د محاربينو او مفسدينو په نامه ياد کړای شوي دي، دغه حکم د دي ايت نه اخيستل شوي دي: ﴿إِنَّمَا جَزَّوْا الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْ يُصْلَبُوا أَوْ نُقْطَعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلَفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ﴾^(۲).

(کوم کسان چې الله جل جلاله او د هغه د رسول صلی الله عليه وسلم سره جنګ کوي (په ملک کې فساد او بد امني خپروي) نو جزاء يې دا د چې قتل دي ګړل شي يا دي په دار وڅرول شي يا دي ورله پښې او لاسونه رد او بدل پري ګړل شي، يا دي د کلې نه وشېل شي).

د محاربينو خخه د حاکم غوبښنه او د هغوي د انکار په ترڅ کې د مسلمانانو وجیبه.

که چېږي حاکم او يا يې مرستیال له دغو لار شکوونکو او محاربينو خخه وغوبښتل چې پرته له کوم تيری او تجاوز نه ور باندي حد نافذ کړي او دوی

تبيان د حرابي حد پلي کېدل او د...

انکار وکړي، نو په داسي حال کې د علماءو په اتفاق سره پر مسلمانانو دا فرض دي، چې له دوي سره جهاد وکړي؛ تر خو چې تسلیم شي. همدارنګه هغه کسان چې له دوي سره یو خای په جګړه بخت وي او یا یې حمایت او ملاتې کوي باید چې له هغوي سره هم جګړه وشي چې دا په خپل ذات کې قتال دي او تر دي مخکي د حد نافذول وو.

د محاربينو سره په قتال او جګړه کې پېږد زيات ټینګار شوي، د هغه چا په پرته چې هغوي د اسلامي شريعت اطاعت نه کوي؛ ځکه دوي د خلکو ترمنځ د فساد، مالونو، فصلونو او نسلونو د هلاکت او تباھي. لپاره سره یو خای شوي دي، چې موخيه یې د دين د احکامو نافذول او د ملک ابادول ندي. همدارنګه دوي د هغه جګړه کوونکو په خبر دي، چې د امن خای ته پناه یوسی، یا د غره خوکې ته وخیزې، یا یوې دښتې او یا نورو ئایونو ته ولاړ شي او هلتہ لاري شکوي، که چېږي ورته د دولت لښکر ورشي او غوبښنه ورڅخه وکړي، چې د مسلمانانو له ډلي سره یو خای شئ او د الله تعالى اطاعت وکړئ، خو هغوي پرته لدې چې غاره کېږدي له دغه لښکر سره په جګړه لاس پوري کوي او هڅه کوي چې په شاه یې وتنبوې. لکه په عربانو کې ئینې خلک وو، دوي به لارو ته راوتل او د حاجيانو خخه به یې مالونه اخيستل، همدارنګه ئینې نور کسان وو، چې دوي به په خپل منځ کې د یو بل سره تړونونه کول، چې د شام او عراق ترمنځ لاره به خاري او شوکې به کوي، چې دوي ته (نهیضه) ویل کبده، نو که چېرته په ټولنه کې داسي خلک پیدا شول، نو باید اول ورته دعوت ورکړل شي او که دعوت یې ونه منلو نو باید جنګ ورسره وشي.

تبيان د حرابي حد پلي کېدل او د...

البته له دوى سره جگره کول او له کفارو سره د جگړي کولو تر منځ توپير شته، هغه دا چې د کفارو خخه وي، نو مالونه يې نه اخيستل کېږي، خو که چېرته يې د خلکو خخه مالونه اخيستي وو، نو باید هغه مالونه بېرته ورکړي او باید دومره مال ورڅه واخيستل شي، چې خومره يې له خلکو خخه اخيستي وي. بیا که چېرته د دغه مال خاوندان معلوم وو، نو هغوي ته به بېرته سپارل کېږي. او که چېرته د مال خاوندان معلوم نه وو، نو بیا به د مسلمانانو په مصالحو او گټو کې استعمالیږي.

او که چېرته مسلمانان وو، نو حد به ورباندي تطبيقېږي، چې د حد په تطبيق کې د حرات ترسره کوونکي او د هغوي مرسته کوونکي سره برابر دي او په ټولو به د حرات حد تطبيقېږي^(۳).

د حرابي حد د تطبيق لپاره شرطونه: که چېرته په یو شخص کې دا شرطونه موجود شول، نو دي ته بیا ډاکه مار يا قاطع الطريق ویل کېږي، چې بیا ورباندي د حرات يا شوکې لپاره ټاکل شوې جزاګاني تطبيقېږي چې دا شرطونه په لاندې ډول دي.

۱- اسلام ته التزام درلودل: د جمهورو علماءو په نزد محارب باید د اسلامي شريعت په احکامو ملتزم وي، یعنې مسلمان، ذمي او یا به مرتد وي. په همدي اساس د دوى په نزد په حربې، معاهد او مستأمن باندې د حرابي حد نه تطبيقېږي^(۴).

۲- مکلف (بالغ او عاقل به وي): په دي باندې د ټولو علماءو ترمنځ اتفاق دي، چې محارب باید بالغ او عاقل وي؛ ځکه چې بلوغ او عقل دواړه د تکلیف او مکلفیت شرطونه او د حد د تطبيق لپاره شرطونه دي. په همدي اساس که چېرته

تبيان د حرابي حد پلي کېدل او د...

ورسره ماشومان يا ليوني ملگري وي، نو د جمهورو علماوو په نزد بیا د بالغانو او عاقلانو خخه حد نه ساقطيري. البته د احنافو علماوو په نزد باندي بیا د حرابي حد ساقطيري؛ ځکه چې دا داسي یو جنایت ترسره کول دي، چې تولو ترسره کړي دي.

۳- اسلحه به ورسه وي: د احنافو او حنابله ټ په نزد د ډاکه کونکو سره د اسلحې شتون شرط دي. خود مالکيانو او شوافعو په نزد د اسلحې شتون شرط نه دي. بلکې د دوي په نزد قوت او غلبه شرط دي، اگر که هغه د سوک او خپپې په واسطه هم وي.

۴- د بنار يا کليو خخه به لري وي: يعني په دښتو او د خلکو د ابادی خخه به لري ډاکې کوي.

۵- نارينتوب (نر به وي): د جمهورو علماوو په نزد ذکورت يا نرتوب د محارب لپاره شرط نه دي، خود احنافو په نزد شرط دي؛ ځکه د بنجحو غالبه کېدل په سپرو باندي ناشوني دي.

۶- په بنکاره به شوکماري کوي: يعني په پته به یې د خلکو مالونه نه وي اخیستلي.

د قطاع الطريق جزاګاني: په اسلامي شريعت کې د محارب لپاره يعني قطاع الطريق د جرم لپاره خلور جزاګاني بنودل شوي دي: قتل، قتل او صلب دواړه، قطع، تبعيد، چې هر يو یې ببل ببل واضح کوو:

قتل: دا جزا په هغه قطاع الطريق باندي تطبيق کېږي، چې قتل یې کړي وي، اگر که قاتل هر خوک وي؛ ځکه چې دا حد دي او قصاص نه دي، چې د مقتول دولي په عفوې سره به وښبل شي^(۵).

تبيان د حرابي حد پلي کېدل او د ...

دا جزا د انساني طبیعت د فهم او ادراک له مخې وضع شوي ده؛ ئىكەنچى د تنازع للبقاء د غریزى په موجب ئىينى خلک د نورو په مرگ كې ژوند او د نورو په فنا كې خپله بقا لتوى مگر كە دا وېرە ورسە وي، چې د بل په وزلو كې دې هم ژوندى نه پاتى كېرىي، نو ھېشكەلە به قتل تە اقادام نه كوي، يعنې شريعەت په دې برخە كې هم د جرم د مخنيوي لپاره په نفسياطي طریقە مجادله كوي.

قتل او صلب دواړه: صلب يعنې په دار ځړولو ته ويل كېرىي او دا جزا يعنې وزل او په دار ځړول په اسلامي شريعەت كې د هغه قطاع الطريق جزا ده، چې د لاروي مال يې اخيستى وي او د دې ترڅنګ يې هغه وزلى هم وي، نو قتل او صلب دواړه په حقیقت كې د دوو جرمونو جزا ده چې شخص وزل او بل د هغه مال اخيستل دي، دا چې دا حد دي او قصاص نه دي، نو ئىكەنچى د مجنى عليه ولې مرتكب تە عفوو نه شي كولى.

د ئىينو فقهاء رايە داده چې صلب باید د قتل خخە مخکې صورت ومومىي يعنې لومړي باید په دار وځړول شي تر خوړ شي، د دوى دليل دا دي، چې په دار ځړول پخپله هم جزا ده او جزا ژوندي ته ورکول كېرىي مړي ته نه ورکول كېرىي.

ئىينى نور فقهاء وايي چې قتل باید د صلب نه مخکې تطبیق شي او جنایت کار باید لومړي وزل شي او وروسته په دار وځړول شي؛ ئىكەنچى په نص كې قتل د صلب خخە مخکې ذکر شوي. نومړي رايە د امام ابوحنیفه رحمة الله او امام مالک رحمة الله عليهم ده او دوھمە رايە د امام شافعی رحمة الله او امام احمد رحمة الله عليهم ده^(٦).

تبيان

د حرابي حد پلي کېدل او د...

قطع: دلته د قطع خخه مقصد دا دی چې شي لاس او کينه پښه دې تري غوشه شي او دا جزا هغه لار و هونکي ته ورکول کېري، چې مال يې اخيستي وي او قتل يې نه وي کړي.

دا جزا په عين هماغه اساس ولاړه ده په کوم چې د غلا جزا ولاړه ده مګر هر کله چې دا جرم عادتاً په لارو کې د کليواو باندو نه ليږي په اطمینان سره سرته رسپړي، نو نفسياتي عامل يې د غله د نفسياتي عامل خخه قوي برښني، نو ئکه يې په جزا کې تغليظ او شدت کول لازم دي خود هغه قوي عامل مخه په قوت سره ونیول شي او د مجرم مخنيوي عامل هم قوي شي.

تبعيد: دا جزا په هغه شوکمار يعني قطاع الطريق باندي تطبقيري، چې هغه يوازي په لاره تېربدونکي وبروي، خوک نه وزني او نه له چا خخه مال اخلي، کېداي شي د دغه شوکمارانو هدف يوازي د خپل خان مشهورول وي؛ تر خو خلک ورڅخه ودار شي، نو دا چې د دي سزا سره مخامخ شي، بنه ورله دا ده چې د دي کار خخه تېر شي؛ تر خو خلک په ارام او اطمئنان سره په لار تگ او راتگ وکړي. يا يې شاید علت دا وي چې هر کله شوکمار د خپل هستوګنځي د يوې برخې يعني د لاري امنيت له منځه وړي دي، نو ئکه د ده خخه په هغه ټوله منطقه کې امان سلبيړي په همدي اساس باید له دې خاي خخه وشړل شي، په هرحال که دا علت صحيح شي که هغه يا دواړه، اسلامي شريعت د دي جرم د مخنيوي لپاره په نفسياتي طريقه مجادله کوي، چې اساس او بنستې يې د بشري طبیعت فهم او ادراک دي.

د تبعيد اړوند غوره رايه دا ده، چې د دارالاسلام په حدودو کې باید د يوې منطقې خخه بلې منطقې ته ترسره شي، چې د دواړو منطقو ترمنځ دومره اندازه مسافه

تبيان

د حرابي حد پلي کېدل او د...

موجوده وي، چې د لمانځه قصر او د روزې ماتول پکې روا وي. د دې ترڅنګ بايد هلته بند وساتل شي، چې د حبس موده یې په اسلامي شريعت کې تاکل شوې ده، خو بايد تر هغه وخته پوري بندۍ شي، چې توبه وباسي او د هغې اثار ورڅخه راځرګند شي. که چېرته یې توبه وویسته، نو بايد مخه یې خلاصه او خوشې شي. دا چې خینې فقهاء د تبعید سزا په حبس تفسيري، د هغوى دليل دا دی، چې سزا بايد هدف ولري، په همدي اساس د یو ئاي خخه بل ئاي ته شړل، چې حبس او بندۍ کول په کې نه وي، دا یو بې معنی او بې مقصده کار دی؛ ځکه دلته هم دا امكان شته، چې دغه دول جرم ترسره کړي، نو په همدي اساس نبه دا ده، چې بندۍ شي، تر خو خلک یې د شر خخه په امان شي. په لومړي معنی سره د تبعید دجزا مثال داسې دی، لکه اوس چې خینې مجرمين تربیت گاه ته استول کېږي، چې دا جزا په تاکلي ئاي کې د محکوم په معین حبس باندې بناء ده او د نظریه په وضعی قوانینو کې نوي او تازه نظریه ده⁽⁷⁾.

عبدالرحمن جزيري د قطاع الطريق په باب وايي: چې که دوى زنا وکړي، شراب وحښي او غلا وکړي، نو قتل کول یې واجب دي که محاربي سره وي. او یا دغه جرمونه ئان له وکړي او د حنابله مسلک هم دا دی او که د غه خلکو نه قتل کړي وي او نه یې مال لوټلی وي، بلکې خوک یې زخمی کړي او ژوبل کړي وي، نو بیا چې د زخمونو د ضمان خه حکم دی هغه به پري نافذ شي، یعنې یا خو به همدومره تاوان تري واخیستل شي او یا به همدومره زخم ده ته رسول کېږي⁽⁸⁾.

تبيان د حرابي حد پلي کېدل او د...

په اسلامي ټولنه کې د قطاع الطريقي، يا حرابت حد د تطبيق ضرورت او
اغېزې:

کله چې فکري جگړي اسلامي ټولنه ترڅيل يرغل لاندي راوسته، نو د دي
جګړي سرلارو ولیدل چې مسلمانان د الله تعالى په شريعت باندي منګولي
خښې کړي، د اسلام د قانون په حاكميت باندي ټینګار کوي او وضعی قوانينو
او نظامونو ته هېڅ توجه نه کوي. نو دوى دي پايلې ته ورسبدل؛ تر خو چې دا
شريعت د مسلمانانو د ژوند او حاكميت له ډګر خخه لري نه کړي په خپلو
شومو پلاتونو کې به یې بريا ناشونې وي. دي موخي ته د رسپدو په لړ کې
دوی په داسي هڅو باندي تمرکز وکړ چې د ژوند او حکومت له نظام خخه د
شريعت او د اسلام د اقتصادي، اجتماعي او روزنيز نظامونه او هر هغه څه چې
له اسلام سره تراو لري یو په بل پسې د لري کولو بهير پلي شي.

ټول هغه علوم چې د اسلام سترو علماء او سلف صالحينو دي امت ته په
ميراث پربني، چې په هغې کې د قرآن او سنتو په رينا کې د ژوند نظام بنودل
شوی یواځې په كتابونو او علمي مراجعو کې محبوس پاتې او د یو ميراث په
توګه ورته وکتل شي.

تر دي چې همدي موخي ته هم ورسيدل او د اسلامي ټولني له ژوند او حکومتي
نظام خخه یې دين لري کړ. او هڅه کوي چې دا تشه په وضعی قوانينو ډکه کړي
چې بيا به پدې برخه کې له لوبدیئې ټولني سره د اسلامي ټولني هېڅ توپير نه
وې.

کوم چې د لوبدیئو د دېرو پرمختلليو هپوادونو پوليس او محکمي سره له
دي چې ديرې فعالې دي او همدغه وضعی قوانين بنه په کلكه عملي کوي

تبيان

د حرابي حد پلي کېدل او د...

بيا هم د جرمونو مخه نشي نيولاي. د امريكا او اروپا په ډيرو سوكاله او پرمختللو هبوادونو کي د غلا او ډاكې بېشمېره پېښې پېښېري او يو معمولي غل له سزا گاللو وروسته په يو لوی او وزونکو ډاكو بدليري.

د حرابي جرم د زيان په هکله امام قرطبي رحمة الله چې په ٦٧١ هجري کال کې وفات شوي دي داسي ليکي: ((دا جرم او جنایت اسلامي ټولني ته يو لوی ضرر لري؛ ئکه چې پدي جرم سره په خلکو باندي لاري او همدارنگه کسبونه بنديري. هغه داسي چې اکثره کسبونه د تجارت په سبب رامنځ ته کېږي او په ځمکه کې تګ راتګ کول د تجارت يوه اساسی برخه جوړوي، نو کله چې په لارو کې ويړه رامنځ ته شوه خلک له سفر کولو څخه منع کېږي او تجارت بنديري، چې پدي سره کسبونه او کار هم بنديري چې زيان یې ټولې ټولني ته رسېږي^(٩). همدي عواملو ته په کتو سره او د داسي ډاكوانو او لوټمارو د شر څخه د خلاصون لپاره بيا نو د قطاع الطريقى شرعی حد د تطبيق اړتیا ليدل کېږي. کله چې بيا د اسلامي حکومت او نظام له لوري د نورو حدودو ترڅنګ د حرابي يا قطاع الطريقى حد نافذ شي او د قطاع الطريق د پښې په پري کېدو سره چې د دېسمېنى په لور به یې پري گامونه اخيستل او د هغه لاس د شر څخه چې له لارويانو او مسافرو څخه به یې پري مالونه اخيستل له پري کېدو څخه وروسته به له دا ډول ناوړه عمل څخه منع شي^(١٠).

همدارنگه قطاع الطريق به لدې سزا گاللو وروسته بيا دې کار ته د اقدام جرأت ونه کېږي او د جرايمو د زياتېدو مخه به ونيول شي، د مسافرو او لارويانو امن ټینګ او بې له کوم خطر او ويږي به سفر کوي.

تبيان د حرابي حد پلي کېدل او د ...

بله دا چې د الله تعالى د قانون عملي کول د طبیعت غوبښنه هم ده، هغه داسې کله چې د سليم عقل او طبیعت خبتن د جرم مرتكب کېږي، نو خامخا د آخرت د عذاب نه وبره او فکر ورسره پیدا کېږي او هغه د آخرت د عذاب خخه د خلاصون په هيله ئان د دين قانون ته سپاري، چې پدي هکله مور د ماعز اسلامي رضي الله عنه د کيسې يادونه کوو کله چې هغه د زنا د جرم مرتكب کېږي، نو د رسول الله صلی الله عليه وسلم په وړاندې په تکرار سره په خپل جرم اقرار کوي او غواړي؛ ترڅو مجازات شي او د آخرت له عذاب خخه خلاص شي.

بيا چې د الله تعالى د شريعت سره سم مجازات کېږي او له دنيا خخه ستړګې پنوي رسول الله صلی الله عليه وسلم جنت ته دهه د تلو اعلان کوي.
او همدا شان هغه وخت چې الغامدية رضي الله عنها د رسول الله صلی الله عليه وسلم په وړاندې په خپل جرم (زنا) په ټینګار سره اعتراف کوي او بيا هغه د اسلامي قانون له اصولو سره سم مجازات کېږي، نو رسول الله صلی الله عليه وسلم د الله تعالى له خوا د هغې د توبې د قبلېدو اعلان کوي او ورباندې د جنازي لموئخ کوي او خاورو ته یې سپاري.

دا په خرگند ډول په دي دلالت کوي چې کوم ابدي سعادت د ديني حاکميت سره دي هغه په ځمکه کې د انسان او حتى د کائناتو هم طبیعي غوبښنه ده. او همدا هميشني سعادت او بريا له ديني حاکميت پرته په بله واکمنۍ کې سره نه ترلاسه کېږي. او نه هم د نورو واکمنيو په هکله د چا په تصور کې رائي او ورڅه توقع هم نشي کېدای او نه هم د جرم د ارتکاب په صورت کې څوک ورته ئان تسليموي.

تبيان د حرابي حد پلي کېدل او د ...

پايله:

د دي څېړني د ترسره کېدو خخه وروسته لاندي پايلي لاس ته راخي:

۱- داسي لاره اختيارول چې د هغې په وجه د ئاخان او مال، عزت او نا موس د نقصان د اندېښني له وجي په هغه لار د خلکو تگ را تگ بند شي دېته قطاع الطريقي وايي.

۲- د قطاع الطريق لپاره دين اسلام خلور جزاگاني ټاکلي دي: وژل، وژل او اعدام دواړه، لاس پښې رد بدل پري کول او تبعيد يعني له وطن خخه شرل دي.

۳- اسلامي شريعت د حرابي حد په ټاکلو سره د اسلامي تولني د وګرو ژوند، ناموس او مالونه محترم ګرځولي او د خونديتوب لپاره يې اسباب کارولي دي.

۴- امام قرطبي رحمة الله د حرابي جرم د زيان باره کې داسي ليکلي: دا جرم او جنایت اسلامي تولني ته یو لوی ضرر لري، ځکه چې پدې جرم سره په خلکو باندي لاري او همدارنګه کسښونه بندېږي.

۵- غلا او قطاع الطريق سره خورا زيات توپير لري، ځکه په غلا کې د یو شخص محفوظ مال اخيستل دي او په قطاع الطريق کې بيا په بنکار د یو شخص مال او ئاخان ته نقصان رسول دي.

وړاندېزونه:

د مقالې په پاي کې اړوندو چارواکو ته دغه وړاندېزونه وړاندې کېږي:

تبيان د حرابي حد پلي کېدل او د...

- ۱- د افغانستان داخله وزارت او امنیتي او رگانونو ته وړاندیز دی، ترڅو د خپلو وګرو لپاره د تگ راتګ لاري خوندي کړي، قطاع الطريق ونيسي او د محکمو ته یې وسپاري.
- ۲- د عدليي وزارت خخه مو غوبښنه د چې د حرابة حد د تطبیق ضرورت او اغېزو په هکله سیمینارونه دائئر کړي، خلکو ته عامه پوهاوی وکړي تر خود جرمونو کچه ورسره راتیته او د هېوادوالو ژوند مو له ګوابنونو ژغورل شي.
- ۳- د حج او اوقافو وزارت ته وړاندیز دی، چې د مسجدونو خطیبان وهخوي تر خو د حرابي حد جزاګاني د منبر او و عظونو له لاري خلکو ته واضح او بیان کړي تر خو مو وکړي د دغه دول جرمونو خخه په امان پاتې شي.

مأخذونه

- ۱- علاء الدين، أبو بكر بن مسعود بن أحمد الكاساني الحنفي. (١٤٠٦هـ - ١٩٨٦م). بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع، دويم چاپ، ناشر: دار الكتب العلمية، بيروت. ج ٧، ص ٩٥.
- ۲- المائدة: ٣٣.
- ۳- وزارة الأوقاف والشئون الإسلامية، الموسوعة الفقهية الكويتية، ناشر: دار السلاسل، الكويت. ٢٥/٩٠.
- ۴- وهبه بن مصطفى الزحيلي، (١٩٣٢م). الفقه الإسلامي و أدالته، ناشر: المكتبة الحقانية، پشاور. ٥٣٥٣/٧.

تبيان د حرابي حد پلي كبدل او د...

- ٥- ابن عابدين، محمد أمين بن عمر بن عبد العزيز عابدين الدمشقي الحنفي. (١٤١٢هـ - ١٩٩٢م). رد المحتار على الدر المختار، دويم چاپ، ناشر: دار الفکر، بیروت. ج ٣، ص ١١٢.
- ٦- أبو محمد موفق الدين عبد الله بن أحمد بن محمد بن قدامة الجماعيلي المقدسي ثم الدمشقي الحنفي، الشهير بابن قدامة المقدسي. (١٣٨٨هـ - ١٩٦٨م). المغني لابن قدامة، (ب، ط)، ناشر: مكتبة القاهرة. ج ٨، ص ٢٨٦.
- ٧- تقي الدين أبو العباس أحمد بن عبد الحليم بن عبد السلام بن عبد الله بن أبي القاسم ابن تيمية الحراني الحنفي الدمشقي. (١٤١٨هـ). السياسة الشرعية في اصلاح الراعي و الرعية، لومړی چاپ، ناشر: وزارة الشئون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد، المملكة العربية السعودية. ص ٦٢.
- ٨- محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية. (١٤١١هـ - ١٩٩١م). اعلام المؤquin عن رب العالمين، تحقيق: محمد عبد السلام إبراهيم، لومړی چاپ، ناشر: دار الكتب العلمية، بیروت. ج ٢، ص ١١٦.
- ٩- أحمد بن علي أبو بكر الرازي الجصاص الحنفي. (١٤١٥هـ / ١٩٩٤م). أحكام القرآن، محقق: عبد السلام محمد علي شاهين، لومړی چاپ، دار الكتب العلمية، بیروت. ج ٦، ص ١٥٧.
- ١٠- عبد القادر عودة. التشريع الجنائي الإسلامي مقارناً بالقانون الوضعي، ناشر: دار الكاتب العربي، بیروت. ص ٥٧٤.

معاون سرمحقق یارمحمدصمدی

شناخت انواع خشونت علیه اطفال از دیدگاه شریعت اسلامی

ملخص البحث: من أجل إقامة المجتمع مثالى و قائم على القيم الإنسانية، يجب في بداية البحث عن المجتمع التي خالية من العنف وال الحرب والصراعات، حتى يتمكن الناس من إيجاد طريقهم إلى حياة حقيقية في ظلها، لذاك يتحقق هذا الأمل في حين أن تقوم الأسرة على القيم والتعاليم الإسلامية السامية فإن الأطفال الذين هم جزء من الأسرة و بناء المستقبل للمجتمع، قد يستكمل من خلال إصلاحهم إصلاح المجتمع و بفسادهم يفسد المجتمع، إذا أردنا المجتمع المثالى والمرفه، فلا بدّ من تربية الأطفال و تنمية قدراتهم و بناء العلاقات التي تفوح منه المحبة و الشفقة بعيداً عن العنف تجاه هذه الشريحة الضعيفة من المجتمع والتي تعتبر من الأهداف السامية التي يجب دراستها و مقارنتها في ضوء الإسلام يمنحك هذا البحث فرصة لمزيد من الشرح و التوسيع في هذا الموضوع، التعرف على انواع العنف ضد الأطفال في ضوء الشريعة الإسلامية.

خلاصه: برای تأسیس یک جامعه سالم و مبتنی بر ارزش های انسانی باید در وهله نخست یک جامعه عاری از خشونت، جنگ و ستیز را جستجو کرد، تا انسان ها در سایه آن بتوانند به یک زنده‌گی واقعی راه پیدا کنند؛ بناءً این مأمول زمانی برآورده می شود که خانواده بر اساس ارزش ها و تعالیم والای

تبیان ————— شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

اسلامی بنیان گذاری شود، پس اطفال که جزء از خانواده‌ها و آینده سازان جامعه هستند، با اصلاح آن‌ها جامعه اصلاح و با فساد آن‌ها جامعه فاسد می‌گردد، اگر بخواهیم که جامعه سالم داشته باشیم بدون تربیه اطفال سالم این امر محال به نظر می‌رسد، پس توجه به تربیه اطفال و عدم خشونت علیه این قشر ضعیف جامعه، یکی از اهداف بلند و بزرگی است که بایست در روشنایی اسلام به بررسی گرفته شود، از این رو این تحقیق به ما فرصت می‌دهد، تا هرچه بیشتر به شرح و بسط این موضوع (انواع خشونت علیه اطفال از دیدگاه اسلام) در راستای شریعت اسلامی بپردازیم.

مقدمه: اسلام دینی است که به داشتن یک جامعه مرفه و عاری از همه خشونت‌ها و جنگ و برخورد‌های درونی جامعه را تشویق می‌کند، و بدین باور است که جامعه سالم می‌تواند نقش مؤثر در پرورش انسان‌ها داشته باشد، اگر به این کانون انسان‌ساز توجه جدی مبذول نگردد، و با برخورد‌های سرسری به آن نگریسته شود به یقین باید دانست که عواقب و پس منظر بدی را در قبال خواهد داشت، که در ما بعد تاریخ نمی‌شود به آسانی و ساده‌گی از آن عبور و نقایص را جبران نمود؛ بناءً رفتن به طرف یک جامعه سالم و با تربیه درست اطفال که جزء این مجموعه بزرگ انسانی هستند، نیاز مبرم احساس می‌گردد و این جزء همان اهداف است که اسلام به آن اصرار می‌ورزد، پس تربیه نسل بزرگ انسانی که با تولد و تربیه درست اطفال راه پیدا می‌کند، و این پروانه گان در این مهد بزرگ پرورش و در دامان آن تربیه و از این جا نشو و نمو می‌نمایند.

پس خانواده (سازمان اجتماعی کوچک و محدود و نهاد سازنده‌ای است، که از طریق ازدواج تکمیل می‌شود^(۱) و یا (گروهی از افراد هستند که روابط آنان با یکدیگر بر اساس همخونی شکل می‌گیرد، و نسبت به هم خویشاوند محسوب می‌شوند)^(۲) پس خانواده خوب و معیاری بر اطفال شان خشونت را

تبیان ————— شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

روا نداشته و با رعایت حقوق آن ها می توانند اولاد خوب و سالم به جامعه تقدیم نمایند، تا آن ها مصدر خدمت به جامعه گردند، پس خانواده های که از تعلیم و تربیة اسلامی برخور دار نباشند به یقین انسان های به جامعه تقدیم می شوند، که در آینده به جامعه مضر ثابت می شوند و با عملکرد های منفی شان هر روز فاجعه می آفرینند و سبب آزار و اذیت مردم قرار می گیرند؛ بناءً توجه خانواده ها به ویژه والدین به اطفال شان یک امر مهم است که مسئولیت بعدی وکارکرد های فرزندان شان به آن ها نسبت داده می شود.

پس لازم است تا والدین در راه تربیه سالم فرزندان شان کوشش بخرچ دهند، تا از این نسل انسان های مفید به جامعه تقدیم گردد. از این که انواع خشونت در جامعه فراوان به چشم می خورد، ایجاب تحقیق و شناسایی بیشتر را می نماید، پس هدف ما در این تحقیق شناخت انواع خشونت علیه اطفال از دیدگاه شریعت اسلامی می باشد که بایست به توضیح آن پرداخت.

هدف تحقیق: شناخت مسائل و مواردیست راجع به اطفال که در شریعت جرم شناخته شده است.

مبرمیت: با تحقیق این موضوع به همه هموطنان معلوم خواهد شد که اطفال نعمت بزرگی خداوندی و امانت بزرگ الهی است که باید با آن ها احترامانه و محبت آمیز برخورد صورت گیرد و هر نوع رفتارهای منفی در برابر آن ها از موارد جرم به محسوب می گردد، که البته با نشر این مقاله مردم از آن اطلاع حاصل خواهند نمود.

روش تحقیق: در این تحقیق از روش های کتابخانه، توصیفی و تحلیلی استفاده خواهد شد پس برای وضاحت بهتر موضوع لازم است، تا در مرحله نخست به تعریف خشونت بپردازیم، و سپس به اصل موضوع بپردازیم.

تبیان

شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

خشونت درلغت: خشونت کلمه عربی بود و در لغت به معنای درشت شدن، درشتی کردن، زبری، ناهمواری، درشت خوی، تندخوی، یا رفتاری همراه با تندی و درشتی را گویند.^(۳) و در فرهنگ عمید به معنی کجی، مقابل نرمی، غصه ناک، قهر ناک آمده است^(۴) و در فرهنگ المنجد: خشن: خلاف نعیم آمده و لان الخشونة ضد النعومة واللين؛ زیرا خشونت خلاف نرمی و مقابل نرمی است. از لابلای تعاریف متذکره به درستی برداشت می شود که خشونت شامل بدخوی، غصه و قهر می شود، که تمام اعمال ناخوشایند مثل قهر، نفاق، خلاف، را معنا می دهد که در سایه خشونت جا زده اند. «همچنان در حدیث از رسول الله(صلی الله علیه وسلم) کلمه (بحة) «آمده است^(۵) که معنایی خشونت و شدت در کلام را معنا می دهد.

در اصطلاح: هرنوع فعالیت که با استفاده از نیروی مادی و معنوی که حقوق جمعی یا فردی را از بین ببرد، یا به آن آسیب برساند، یا آن را محدود بسازد خشونت گویند. و یا خشونت عبارت: از حالتی است که در آن خشم و دشمنی علیه شخص و یا شیء به وسیله فشار إعمال می شود. پس خشونت یک تخطی و تجاوز صریح و آشکار غیر قابل قبول است، عده از محققین به این باورند که خشونت نتیجه مطلوب و درستی در پی ندارد، به خصوص زمان که با قهر و خشم إعمال شود و شخص در وقت خشونت به حالت هیجان و تعرض قرار می گیرد و برای مقابله و معارضه با عواملی که منافع و مصالح شخص را تهدید می کند آمده می شود. و یا خشونت: حالتی از رفتار است که با استفاده از زور فزیکی، کلامی، فرد خشن خواسته خودرا به دیگران تحمیل می کند. و یا خشونت: عبارت از اقدام علیه جسم، جان، شرف، مال و حقوق افراد بطوری که ایجاد ترس را نماید، پس اقدام شامل اقدام فزیکی مانند جرح، ضرب، قتل، همچنان اقدام معنوی که شامل توهین، تهدید هم می شود^(۶) و یا اقدام علیه جسم، جان، شرف، مال، حقوق فطری، طبیعی، اجتماعی، معنوی

تبیان ————— شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

فرد، افراد هویت‌ها، هنجارهای اجتماعی می‌شود.^(۷) و یا هر نوع ضرر رساندن را خشونت گویند، پس در اینجا اساس خشونت را ضرر‌شکل می‌دهد خواه ضرر مادی باشد یا معنوی جسمی، باشد یا روانی و یا برخورد زشت و ناسالم با طرف مقابل است که باعث ایجاد غصه، قهر و یا هرگونه ناراحتی می‌گردد، یا عبارت از آن نوع عمل فردی و یا گروهی است که باعث صدمه فزیکی یا روانی شخص گردیده و به ارزش‌های دیگران صدمه می‌زند.^(۸) هرگونه اقدام عمدى و آگاهانه ک با امیال، علائق، باور‌ها، اعتبار و حیثیت فرد یا گروهی مغایر باشد و سبب ترس، رنج و یا اضطراب گردد خشونت گویند.^(۹) از این رو دانشمندان علوم اجتماعی و روان‌شناسی بر این باورند که رفتارهای خشن و غیر طبیعی کودک را در هر سن و سال که باشد، باید جدی گرفت آن‌ها می‌گویند: رفتارهای خشونت‌آمیز در بسیاری کودک‌ها و نوجوان‌ها وجود دارد و برای پدر مادر معلمین ضرورت است، تا از این معضل باخبر باشند و به حل آن بپردازند، و اینگونه رفتارها، کودکان را به سوی انحراف می‌کشانند. بناءً طی چهاردهه است که خشونت از مردم ما قربانی می‌گیرد.

پس محیط خانواده یک محیط گرم و آرام می‌باشد، زمانی که انسان به آنجا می‌رود تمام رنج‌ها و درد‌های خود را فراموش می‌کند؛ بناءً عدالت دهی برای همه اتباع کشور به ویژه اطفال یک تعهد ملی است، که بایست همه به این حق خدادادی شان برسند، بناءً خشونت علیه زنان و اطفال در تمام دنیا با میزان و گراف‌های مختلف وجود دارد و درکشورهای درحال منازعه که حاکمیت قانون در آنجا ضعیف باشد طبیعی است که میزان خشونت‌ها بالاست، متأسفانه در ۴۰ سال گذشته منازعه و جنگ درکشور ما جریان داشته، و ما هر روز شاهد انواع خشونت‌ها درکشور خویش هستیم، پس در یک کلام بایست برای مبارزه با آن راهکارهای علمی و عملی سنجیده شود؛ تا به این فرهنگ ضعیف خاتمه داده شود، پس در نهایت می‌توان

تبیان ————— شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

گفت: بی خبری از دین که از ارزش های عالی تعلیمی و تربیتی برخوردار است، بایست خود را با آن فرامین ها آماده ساخته و در جامعه به منصه عمل گذاشته شود؛ بناءً تطبیق بلا قید و شرط قانون اسلامی می تواند در این راستا ما را کمک کند. تا میزان خشونت ها پایان پذیرد. بنا بر این همه دانشمندان به این باور اندکه طفل تهداب و خشت زرین جامعه اند که در آینده مسؤولیت بزرگ را به شانه می کشند، بناءً این دوره نسبت به سایر دوره های زنده‌گی خیلی حساس و قابل درک می باشد؛ زیرا پایه و اساس شخصیت طفل در این دوره اساس گذاری می شود و از همه بیشتر به کمک دیگران نیازمند هستند، چون اطفال به سبب عدم رشد اكمال جسمی قادر به اتمام پاره کار های شان نیستند و از این رو از جمله اقسام آسیب پذیر جامعه اند که به مراقبت و توجه نیاز دارند؛ همچنان از نگاه حقوقی حق دارند، تا بسانی سایر افراد جامعه بطور عادلانه زنده‌گی کنند و از هرگونه شرایط و محیط که تصور آسیب به ایشان متصور است در آمان بمانند و این حقی است که اسلام و سایر ادیان و ارگان های ملی و بین المللی به آن قابل اند؛ اما بدینه درگذشته های تاریخ این قشر بهانه از این حق محروم بوده است که در ذیل بخاطروضاحت موضوع که سرگذشت اطفال با کج رفتاری ها همراه بوده است به ما نشان می دهد که اسلام چگونه به این قشر ضعیف توجه و مهربانی داشته است.

ارزش و جایگاه طفل درگذشته های تاریخ: تاریخ دوره های کهن و باستانی از حالت فجیع این قشر مظلوم حکایت دارد که چگونه با این قشر مظلوم بر خورد غیرانسانی صورت می گرفت؛ چنانچه در روم باستان کشتن و از بین بردن اطفال از جمله حقوق والدین محسوب می شد و در قرون وسطی اطفال قربانی خدایان و بت های ساختگی می شدند؛ چنانچه (پلوتارک) می گوید: (بزرگان به شور و شوق و علاقه و با خیال آرام و آسوده اطفال خویش را

تبیان ————— شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

درپای بت ها قربانی می کردند و آنانی که طفل نداشتند از دیگران طفل خریداری می کردند و در برابر بت ها سر اطفال را از تن جدا می کردند، گویا اینکه این طفلكان بسانی حیوان و پرنده ها ذبح می شدند و والدین هم بدون کدام اشک، ناله و اندوهی شاهد این صحنه می بودند و اگر والدین اندوه و غمی از خود نشان می دادند، بایست توبه و معذرت خواهی می کردند و در اثناء این صحنه هولناک صدای طبل، هیاهوی و سر و صدای عجیبی طنین انداز می شد، همچنان در زمان جاهلیت عرب صحنه های بدتر از این فجایع به نظر می رسید، آن ها از تولد دختران سخت رنج می برند و تولد دختر را مایه شرم ساری می خوانندند و از شرم به کوه ها متواری می شدند، چنانچه قرآن از این حالت بد شان شکایت گونه می فرماید **﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَى**
ظَلَّ وَجْهُهُ وُسُوقًا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾^(۱۰)

(و هرگاه که به ایشان از تولد دختران خبر داده می شد درحال چهره های شان سیاه و خشمگین می شد) همچنان یکی از عادات جاهلانه شان این بود که از تولد پسران بدرقه می کردند و دختران را زنده به گور می کردند؛ چنانچه قرآن در زمینه می فرماید: **﴿وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُلِّمَتْ ● يَا أَيُّ ذَئْبٍ فَتَلَتْ﴾**^(۱۱)

و آنگاه که درباره هرنفس زنده به گور شده پرسیده شود که به چه جرمی کشته شدند؟

اما آنچه امروز در افغانستان می گذرد به نحوی بدتر از همان گذشته های تاریخ را نشان می دهد آن چنانی که گمان است وضعیت حقوقی طفل درکشور ما خوبتر خواهد شد چنانیں تصور خطاست؛ زیرا اطفال این سر زمین به اثر فقر، ناداری، تنگدستی، درکوچه ها و بازار ها به تکدی و کارهای شاقه می پردازند، و زمانی هم بازیچه مافیایی مواد مخدر قرار می گیرند و یا هم

تبیان ————— شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

بحیث متع تجاری در بازار ها جهانی دست بدست و مورد تبادله قرار می گیرند، هنوز هم این بازار بگونه درکشور ما گرم است، که باید متولیان امور به حل این معضله بپردازند، پس اسلام برای تأمین حقوق طفل چنانچه در پاره احکامش رهنمود های لازمی را فرا راه مسلمان ها قرار داده و دنیای طفولیت را دنیای دلپذیر، شادی ها، زیبایی ها، و رویاهای محبت آمیز ترسیم می کند؛ چنانچه قرآن کریم می فرماید: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَقِيرَاتُ الْصَّالِحَاتُ حَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ تَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾^(۱۲) مال و فرزندان زیب و زیور زنده گی دنیا ند و ماندگارهای نیکو نزد پروردگار تو از نظر پاداش بهتر و از نظر امید (به بازتاب دنیوی و اخروی آن) نیکوتر است.

بازتاب در خشش جایگاه اطفال در سیرت نبوی ﷺ: در سیرت نبوی(صلی الله عليه وسلم) توجه ویژه به اطفال صورت گرفته است، چنانچه رسول الله(ص) با رفتار های شان نمادی برای امت قرار گرفته اند؛ آنکه که در حدیث از رسول خدا ﷺ می خوانیم: «بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمُتَبَرِ يَخْطُبُ إِذْ أَقْبَلَ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ عَلَيْهِمَا قَمِيصَانِ أَحْمَرَانِ يَمْشِيَانِ وَيَعْثِرُانِ فَنَزَلَ وَحَمَلَهُمَا فَقَالَ صَدَقَ اللَّهُ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فَتْنَةٌ رَأَيْتُ هَذِينِ يَمْشِيَانِ وَيَعْثِرُانِ فِي قَمِيصِيهِمَا فَلَمْ أَصْبِرْ حَتَّى نَزَلتُ فَحَمَلْتُهُمَا»^(۱۳)

زمان که آن حضرت خطبه ایراد می کردند که ناگهان امام حسن و امام حسین از دروازه در آمدند، درحالیکه جامه های سرخ به تن داشتند، که درمیان صفوف راه می رفتند می خیستند و می افتدیدن و راه می پالبدند، تا خود را به حضرت برسانند، آن حضرت از منبر پایان آمد ایشان را با خود به منبر بالا بردن و رو به طرف مردم نموده فرمودند: (راست گفته است الله تبارک

تبیان ————— شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

و تعالی که بدرستی مال و اولاد شما باعث امتحان شМАست به خدا سوگند، دیدم فرزندان من به سختی راه می روند طاقت نکردم، تا از منبر پاین شدم و آن هارا در کنار خود گرفتم. روزی پیامبر(صلی الله علیه و سلم) از در خانه بی بی فاطمه(رضی الله تعالی عنها) می گذشتند که ناگهان صدای گریه امام حسین رض را شنیدند، توان شنیدن گریه او را نداشتند و ناگهان داخل خانه شد و فاطمه(رضی الله عنها) را مورد سرزنش قرار داده فرمودند: آیا خبر نداری که گریه او سبب اذیت من می شود. از این رو اسلام به طفل بحیث یک انسان صاحب کرامت می نگرد و طفل مهمترین و بهترین میراث پدر به فرزندش تربیه صحیح اوست، که بایست از این امانت خدا دادی بصورت درست محافظت صورت گیرد.^(۱۴)

انواع خشونت علیه اطفال: از دید اسلام خشونت در حق اطفال می تواند

به شیوه های مختلف تحمیل شود، که در ذیل به هر کدام آن می پردازیم.

۱-قتل اطفال: اسلام به حیات و زنده‌گی انسان ها ارزش زیادی قابل است و هر نوع کوتاه بینی و بی تفاوتی در این راستا گناه بزرگ تلقی شده است، زیرا الله تبارک و تعالی خودش به انسان حیات بخشیده است و هیچ کس حق ندارد بدون دلیل و موجب شرعی این حق را از او سلب کند، اگر کسی به این عمل زشت جرئت کند در حقیقت از حدود الله تجاوز کرده است و مستحق جزای سنگین می گردد؛ زیرا الله تبارک و تعالی می فرماید:»

﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا إِعْيِيرَ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَانَتْ مَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾^(۱۵)

هر کس انسانی را جزء برای قصاص نفس یا فسادی که در روی زمین کرده باشد بکشد گویی که تمام مردم را کشته باشد. چنانچه قرآن کریم تأثداً می فرماید:»وَلَا تَقْتُلُوا أُولَدَكُمْ خَشِيَةٌ إِمْلَقٌ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ

گانِ خطئاً كَبِيرًا﴾^(۱۶)

تبیان ————— شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

و فرزندان خود را از ترس فقر و تنگدستی نکشید، ماییم که آن ها و شما را روزی می دهیم، حقا که کشتن آن ها گناه بزرگ است. پس والدین باید از این امانت بشکلی واقعی حفاظت و پرستاری نموده و در این قسمت امین باشند؛ زیرا آن ها نزد خداوند(جل جلاله) در قبال فرزندان شان جوابگو می باشند، اطفال در این مرحله حساس قابلیت از خود نگهداری را ندارند، تا خود را اعشه و اباته نمایند، بناءً اسلام به والدین وظیفه سپرده است، تا از اطفال خویش در اثناء بروز خطر حفاظت نمایندوقتل اطفال ازموارد است که خشونت علیه اطفال خوانده شده است.

۲- عدم احترام به اطفال: طفل موجود آفریده شده الهی است و امانت بزرگی است نزد والدین آن چنان که بزرگان از حق احترام برخور دارند، اطفال هم منحیث انسان از حق کرامت و احترام و شفقت برخور دار اند، که بایست در همه احوال مورد احترام قرارگیرند، چنانچه قرآن کریم به این حق

اشاره می نماید: «وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ»^(۱۷)

حقا که ما فرزندان آدم را کرامت و شرافت بخشیدیم و آن هارا درخشکی و دریا سوارکردیم، پس کسی که مورد احترام خداوند(جل جلاله) باشد، نباید مورد بی مهری و بی احترامی قرارگیرد، حتی پدر و مادر حق ندارند او را توهین کنند؛ زیرا احترام حق اوست و نه عنایت والدین و دیگران و بایست همگی این حق را بپذیرند و بخوبی انجام دهند و از طرف دیگر هیچگاه ثابت نیست که پیامبر(صلی الله عليه و سلم) طفلی را به سیلی زده باشد، و یا اشک او را جاری ساخته باشد، بل به مظلومیتش می گریست و از بی پناهی اش ناراحت می شد، گاهی خود را به شکلی شتری موقعیت می گرفتند، تا امامان حسن و حسین(رضی الله عنهمما) به خاطر سرگرمی شان بر آن حضرت سوار شوند^(۱۸)

تبیان شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

۳-محروم ساختن طفل از غذا: آنگونه که می دانید نموی جسمانی طفل در مراحل متعدد زنده‌گی با فراهم آوری تسهیلات در این زمینه امکان پذیر است، بناءً دادن غذا و استفاده از آب، هوا، مسکن، خواب مستریح و بازی، نقش مؤثری در نمو و رشد طفل دارد؛ پس والدین مکلفیت دارند، تا از نظر غذا نیازمندی های اطفال شان را بر آورده سازند، اگر والدین به این مهمه توجه نفرمایند و از مکلفیت های خویش طرفه روی کنند، این عمل در ذات خود نوعی از خشونت در برابر اطفال محسوب می شود، آنجا که قرآن کریم می فرماید: **﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكَسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾**^(۱۹) و روزی و لباس آن ها به نحو متعارف برعهدهء کسی است که طفل از آن اوست.

۴-محروم ساختن طفل از بازی و سرگرمی: یکی از نیاز های جدی اطفال که برای رشد و نموی جسمی او یک امر ضروری لازمی و حتمی پنداشته می شود؛ بناءً دانشمندان گفته اند: که طفل سالم خوب می خورد خوب می خوابد و خوب بازی می کند، پس بازی به آن سلسله فعالیت های گفته می شود که طفل باعملی کردن آن لذت می برد و بدون اینکه به نتیجه نهایی آن توجه داشته باشد. اگر ما برای راحتی خود، اطفال را از بازی و سرگرمی منصرف سازیم، و ایشان را مورد تهدید قرار دهیم درحقیقت خلاف فطرت او عمل کرده ایم و خوشبختی او را فدای راحتی خود ساخته ایم؛ بناءً اسلام برای والدین توصیه می دارد، تا برای اولاد خویش زمینه بازی و تفریح را مساعد سازند؛ و می فرماید: (هرکس طفل خورد دارد، باید به او حرکت طفلانه را انجام دهد. بناءً دیدگاه اسلام پیرامون بازی و سرگرمی اطفال خیلی گسترده و مثبت می باشد و می فرماید: (بگذارید تا طفل تان تا هفت سالگی

تبیان ————— شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

بازی کند) زیرا مزاحمت ایجاد کردن دربرابر اطفال در این راستا خود از موارد خشونت محسوب می شود^(۲۰)

۵-محروم ساختن از نام گذاری خوب: نخستین احسان والدین این است، تا بر اطفال شان نام نیکو و شرعی بگذارند؛ زیرا نام خوب تأثیر مثبت در تکوین شخصیت معنوی طفل دارد، پس گذاشتن نام غیر شرعی نوعی از توهین به شخصیت طفل و از موارد خشونت معنوی طفل محسوب می گردد، چنانچه در حدیث از رسول الله (صلی الله علیه و سلم) می خوانیم: «**تسموا بأسماء الأنبياء، وأحب الأسماء إلى الله: عبدالله، و عبد الرحمن**»^(۲۱)

(نام گذاری کنید اولاد های تان را به نام های پیامبران و بهترین نام نزد خداوند (جل جلاله) عبدالله و عبد الرحمن است) پس به نام نیک اولاد ها می بالند و افتخارمی کنند؛ ولی بر عکس از نام سبک می شرمند و احساس خجالتی و کمبودی می کنند، و هر زمان در فکرشان خطور می کند، تا کسی در مجلس او را به این نام بد صدا نزند، باید کوشش شود، تا به اولاد ها که حق شان است باید نام شرعی گذاشته شود و در غیر آن نام خلاف شرع از جایگاه طفل می کاهد و او را نزد مردم کم و نمود می سازد.

۶-محروم ساختن از ترحم و شفقت: اسلام برای محبت ورزی به اطفال توصیه های مکرر دارد، و به تعییل آن انسان ها را تشویق و ترغیب می کند، با رو آوری به آموزه های دینی در می یابیم که رسول الله (صلی الله علیه و سلم) در معنای حديثی می فرماید: (اولادهای تان را دوست داشته باشید و آن ها را ببوسید و با هر بار بوسه برای شما مقام و منزلتی در جنت فراهم می شود) که فاصله میان آن مقام ۵۰۰ سال است(چنانچه پیامبر (صلی الله علیه و سلم) بر این امر تأکیداً می فرماید: «**أَنَّ الْأَقْرَعَ بْنَ حَابِسَ أَبْصَرَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**»

تبیان ————— شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

الله علیه و سلم یقبل الحسن فقال إن لي عشرة من الولد ما قبلت واحدا منهم، فقال: رسول الله صلی الله علیه و سلم إنه من لايرحم لا يرحم^(۲۲) اقرع بن حابس دید که رسول الله(صلی الله علیه و سلم) امام حسن را می بوسد، پس گفت: (من ده فرزند دارم و هرگز آن ها را نبوسیده ام رسول الله (صلی الله علیه و سلم) فرمودند: کسی که رحم نکند، رحم کرده نمی شود؛ و در حدیث دیگری که مؤید این ادعا است، رسول الله(صلی الله علیه و سلم) می فرماید: «اَرْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمُكُمْ مَنْ فِي السَّمَااءِ»^(۲۳)

پس محبت و عشق ورزی به اطفال یک امر فطری و طبیعی است که انسان های با درک و احساس و عالم به احکام دین به آن مبادرت می ورزد، اگر محبت به اولاد در جامعه نمایان نشود معلوم است، که جایش را خشونت می گیرد، که این خود از موارد خشونت خانواده‌گی محسوب می گردد.

۷- محروم ساختن قصدی طفل از تعلیم و تربیه: یکی از مظاهر و عنایت بزرگ اسلام به مسلمان‌ها فضیلت علم و علماء است، قرآن پیوسته از جایگاه شامخ علم و علماء سخن داشته است، با صفحه آرایی به کلام الهی چنین می خوانیم «فَلْمَنْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ»^(۲۴)

(آیا آنانی که می دانند و آنانی که نمی دانند برابرند) و در حدیث از رسول خدا(صلی الله علیه و سلم) می خوانیم: «وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةَ الْأَنْبِيَاءِ وَإِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُورِثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا وَرَثُوا الْعِلْمَ فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحَظٍّ وَافِرٍ»^(۲۵)

و به تحقیق علماء ورثه انبیاء اند، و به تحقیق انبیاء نه درهم و نه هم دیناری از خود باقی گذاشته اند، تنها علم از ایشان به میراث مانده است، پس کسی که او را می گیرد، بایست طوری گیرد که سزاوار آن است. پس یکی از وظایف والدین تعلیم و تربیه اطفال شان است؛ زیرا اطفال که مردان و آینده سازان

تبیان ————— شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

کشوراند، بایست در قسمت تعلیم و تربیه شان والدین و مقامات ذی صلاح توجه ویژه مبدول دارند؛ زیرا هرنوع اهمال در این زمینه این قشر پاک را به سوی تبهکاری ها می کشاند؛ زیرا اطفال در داشتن علم و دانش حق خود والدین و جامعه را کماحقه بجا می آورند، پس با درک این مسئولیت خطیرکه هیچ نظامی به اندازه اسلام به خواندن و نوشتمن توجه نکرده است؛ چنانچه در معنای حدیث می خوانیم: «هر اسیرکه ده نفر طفل مدینه را خواندن و نوشتمن یاد دهد، آزاد است» همچنان اسلام طلب علم را بالای زن و مرد فرض قرار داده است؛ چنانچه رسول الله (صلی الله علیه و سلم) می فرماید: «طلب العلم فریضة علی کل مسلم»^(۲۶) طلب علم بر هر مسلمان فرض است.

۸- محروم ساختن طفل از حفظ الصحه: اسلام توجه بیشتری به نظافت و حفظ الصحه انسان مبدول داشته است، بناءً درآ موزه های دینی تأکید بر نظافت اعتدال در تغذیه و بهره گیری ازطیبات و دوری از خبائث صورت گرفته است، چنانچه می خوانیم: ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتٍ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾^(۲۷)

بخورید از پاکیزه های که به شما روزی دادیم. پس دریک نگاه توجه به حفظ الصحه طفل از وظایف برجسته والدین می باشد که بایست در تمام مراحل از رشد و نموی طفل از آن محافظت و مراقبت صورت گرفته و راهکار های دقیق و سنجیده شده را در راه تأمین این نیاز روی دست گیرند. چنانچه بعد از تولد، به طفل شیر(مادر) که حاوی تمام پروتئین های مورد نیاز طفل در آن نهفته می باشد، تا میعاد که شریعت اسلامی مشخص ساخته است به طفل بدهد، زیرا خداوند(جل و جلاله) می فرماید: ﴿وَالْوَلِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِيمَ الْرَّضَاعَةَ﴾^(۲۸)

و مادران باید فرزندان خود را دو سال کامل شیر دهند این(دستور) برای کسی است که می خواهد دوران شیرخوارگی(طفل) را تکمیل کند؛ همچنان

تبیان شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

مادر مسئولیت دارد، تا غذای مقوی به طفل شان بدهند، والدین می‌توانند وقت کافی را به سرگرمی اطفال شان که برای صحت طفل یک امر ضروری پنداشته می‌شود؛ سپری نمایند، والدین بایست واکسین طفل را به اسرع وقت در زمان معینش تزریق نمایند^(۲۹) اللہ تعالیٰ برای رهای ازین معضله بهترین وقایه را به مسلمان‌ها توصیه داشته است که در آیه می‌فرماید: ﴿وَلَا

﴿لْقُواْ بِأَيْدِيْكُمْ إِلَى الْتَّهْلِكَةِ﴾^(۳۰)

همچنان باید والدین متوجه خواب منظم طفل شان بوده باشند؛ زیرا بی‌خوابی اثرات منفی را در زندگی اطفال به بار می‌آورد، و در زمان معین اطفال شان را معاینات عمومی کنند. و تا زمانی که قادر به اداره و کنترول خویش می‌شوند، بایست والدین تمام رهنمودهای را که منتهی به ادامه صحت وی می‌گردد، با طفل شان همکاری داشته باشند، مثلاً شیوه شستن روی، دندان وسایل خطرناک برای خواب طفل مهیا سازند.^(۳۱) بناءً طفل در این مرحله حساس که مقاومت وجودش در برابر امراض ضعیف است نسبت به هر مرحله دیگر آسیب پذیر بوده به مراقبت جدی و حفظ الصحه نیازمند اند، اگر اطفال در این مرحله زندگی مورد بی‌غوری و بی‌مهری قرار گیرد، جفاوی است که در حق طفل انجام شده است و از مواردی بارزی خشونت علیه اطفال خوانده می‌شود.

۹- محروم ساختن طفل از مراقبت و نگهداری: اطفال قشر مستضعف جامعه اند، که در این مرحله نمی‌توانند خود را در مقابل حوادث طبیعی و غیر طبیعی وقاوی کنند؛ بناءً نیاز به دیگران دارند، تا در رسیدن به مرحله بلوغ از ایشان حمایت جدی صورت گیرد، پس اسلام مراقبت و نگهداری اطفال را لازمی و ضروری پنداشته است، چنانچه در شریعت اسلامی اصطلاحی داریم

تبیان ————— شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

تحت نام(حضانت) که این معنی را افاده می کند، اگر در این مرحله به طفل توجه صورت نگیرد، مسلماً او از بین خواهد رفت و یا هم ضری جدی متوجه اش خواهد شد؛ پس حضانت و نگهداری کسی که مستقلانمی توانند امور زنده‌گی خود را عهده دار شوند ممکن به سبب عدم تفکیک در معرض خطر و نابودی قرار گیرند. بناءً عدم توجه به او در این مرحله نوعی مسئولیت گریزی والدین از وظایف شان و نمادی بارزی از خشونت در برابر اطفال شان است.

۱۰- محروم ساختن طفل از امنیت: امنیت یکی از مسایل است که در روابط انسان‌ها و هم در ترقی و تمدن زندگی بشر نقش ارزش دارد و شما بدون داشتن امنیت هیچ نوع جامعه را تؤمن با آسایش و آرامی پیدا کرده نمی توانید، قرآنکریم در آیات متعدد به این امر مهم توجه داشته است. پس امنیت در مقابل ترس و هراس، اندوه، خوف، نا امیدی، از نعمات الهی است، آنگونه که قرآن کریم در پیوند به این ارزش می فرماید ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ وَأَمْنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ﴾^(۳۲)

آن خدای که آن‌ها را در گرسنگی طعام داد و از ترس ایمنی بخشید. و در جای دیگر هم به اهمیت موضوع می فرماید ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَجْعَلْ هَذَا بَلَدًا إِمَّاً﴾^(۳۳)

(و به یاد آرید) هنگامی که ابراهیم گفت: پروردگارا این (سر زمین) را شهری امن قرارده؛ بناءً بر این در روشنای آیات و احادیث نبوی و قانون وضعی طفل حق دارد، بدون مزاحمت و درد سر زنده‌گی کند و سلامتیش به خطر نه افتد، از این رو والدین باید در قسمت مراقبت اطفال شان این موضوع را جدی گیرند در غیر آن به مسئولیت خویش درست وفا نکرده اند و در عین حال زمینه خشونت را خود بخود مساعد ساخته اند.

تبیان ————— شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

۱۱- محروم ساختن طفل از حق عدالت: عدالت از زمرة ارزش های عالی و ماندگاری در اسلام است، امری که همه ادیان و باورهای مروج دنیا به آن به دیده قدر می نگرد و درگذشته های تاریخ برای تحقق آن مبارزات پیگیری صورت گرفته و قربانی های زیادی از ملت ها گرفته است، چنانچه در پیام قرآنی جایگاه شامخی به علمبرداران عدالت دیده شده است؛ زیرا عدالت در جامعه امنیت محبت، برادری، تعاون، همدیگر پذیری، ترقی و تمدن را به ارمغان می آورد از این رو تعمیم در اسلام یک هدف است که بایست در حق همه بدون کدام امتیازی در نظر گرفته شود، بناءً والدین و دولت مسئولیت دارند، تا عدالت را در حق اطفال روا دارند؛ زیرا اطفال در محیط که عدالت وجود دارد به تلاش و کوشش فراوان می پردازد و توقع می برنند، تا دولت، افراد و والدین عدالت را در حق شان رعایت نمایند؛ بناءً تبعیض والدین برتری دادن یک اولاد به اولاد دیگر جزئی گریز از وظیفه و ستمی است در حق اطفال شان، پس عدالت در این دوران اثرات مهم در وجود و روان طفل بجا می گذارد که فرار والدین و تبعیض میان اطفال شان از مواردی بارزی خشونت علیه آن ها شمرده می شود. چنانچه در حدیث می خوانیم «**فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ**»^(۳۴)

پس در حق اولاد های تان از خدا بترسیم و میان شان عدالت کنید.

۱۲- تحمیل کاری اجباری بالای طفل: اسلام دینی است که هیچ انسانی را مافوق طاقت و توانش مکلف نه ساخته است، بنا بر ترجمش ساحة مسئولیت اش را منوط به قدرت اجرایی و توانایی های شخصی او واگذار نموده است؛ اگرچنین نشود نوعی از ظلم است که انسان ها در حق یکدیگر روا می دارند، قرآن کریم در مورد عملکرد انسان نظر به توانایی شان می فرماید «**لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا**»^(۳۵)

تبیان شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

خداوند(جل جلاله) هیچ انسانی را مافوق توانش مکلف نمی سازد، پس کار یا خدمتی که انجام آن بر طفل تحمیل شود، سبب ایجاد زیان جسمی، عاطفی، اجتماعی او می گردد. کارشاقه عملیست که اجرای آن از قدرت جسمی طفل بالاتر بوده باشد و بر رشد جسمی، ذهنی، طفل اثرات ناگواری می گذارد. همچنان بهره کشی از اطفال و استفاده از آن به مقصد تجارت و بهره کشی جنسی رفتار نادرست است که منجر به ایجاد صدمه جسمی، ذهنی، روانی و خدشه دار شدن کرامت انسانی طفل می گردد.^(۳۶)

۱۳- محروم ساختن طفل از ابراز نظر: یکی از مظاہر قابل توجه در اسلام اصل آزادی رأی است که ۱۴ قرن پیش اسلام به آن ارزش قابل است، اگر در جامعه آزادی بگونه واقعی تبارز نیابد و محور های زنده‌گی را پوشش ندهد، بی تردید جامعه بصورت آنی به صوب استبداد راه باز می نماید، بهرگوشه و کنار کشور ظلم جوانه می زند، بناءً اصل آزادی در اسلام و نظام های حقوقی جهان بحیث یک ارزش و آرمان قسمتی بزرگی از قوانین شان را سیاه ساخته است. پس در جامعه که آزادی نباشد، هیچ نوع فعالیت های عرصه زنده‌گی کماحقه بشکلی واقعی اش رونق نمی گیرد. همچنان محروم ساختن اطفال از حق داشتن وکیل مدافع، اظهار رأی و نظر و حق داشتن تابعیت، حق سر پرست توسط ارگان های مربوطه، شکنجه و تعذیب اطفال و به حبس دوام و محکوم به اعدام از موارد خشونت در ارگان های عدلی و قضای است، همچنان خشونت در مکاتب با گونه های مختلف و آشکار لت و کوب اطفال، بد رفتاری های جنسی و تعذیب به منظور اخذ اقرار و یا تأدیب از موارد بارزی خشونت ها در جامعه قلمداد شده است.

۱۴- توهین و دشنام طفل: اسلام دینی است که پیوسته رهنمود هایش پیرامون انسان دیدگاه احترامانه ایست، که همواره متوجه آبرو و عزت انسان ها می گردد؛ بناءً به هیچ عنوانی اجازه نمی دهد، تا افراد علیه آبرو وحیثیت

تبیان شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

یکدیگر بتازد، و در همه مجال به سبب یک امر ناچیز و پیش پا افتاده انواع رذالت را به یکدیگر روا دارند، قرآن کریم پیوسته به این صفات می فرماید

﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ الْلَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾^(۳۷)

و آنانی که از هر بیهوده و زشت روی گردانند. و در احادیث رسول الله(صلی الله علیه و سلم) می خوانیم که می فرماید: «إِذَا خَاصَمَ فَجَر»^(۳۸) زمانی که سخن گویند فحش و دشنام می دهند. پس طفل که خود از جمله انسان است که هنوز با ناملایمات روزگار بلد نشده و ناهنجاری ها و کشمکش های زنده گی دخیل نبوده و موجود بی آلایشی است که می سزد در راستای تعالیم والای دینی به اندک اشتباه شان مورد دشنام و فحش قرار نگیرند؛ زیرا دشنام و فحش خود نوعی از خشونت علیه ایشان محسوب می گردد.

۱۵- اختطاف اطفال: یکی از موارد خشونت علیه اطفال در شریعت اسلامی و قانون وضعی اختطاف و ربودن اطفال به خاطر بر آورده شدن اهداف متعدد انجام می شود خشونت علیه اطفال خوانده شده است. که بالأثری آن طفل، خانواده و اجتماع خسارات هنگفتی مادی و معنوی را متحمل می گردد، پس دریک نگاه این عمل در ذات خود و از منظر شریعت و عقل زشت و نا روایی پنداشته می شود، که باید دولت و ارگان های مربوطه جلوی آن را بگیرند، تا خانواده ها و جامعه از گزند مفسدین در امان بمانند. پس در یک نگاه اختطاف در لغت: گرفتن چیزی به سرعت را گویند و یا به معنای ربودن به سرعت، برکنندن و کشیدن و بردن را گویند.^(۳۹) در اصطلاح: عبارت از اقدام شخص و یا اشخاص مسلح نامعلوم به گرفتن و در قبضه آوردن اشخاص معین بخاطر حصول اهدافی می باشد^(۴۰) و یا ربودن شخص و یا اشخاص به قصد مالی، یا گرفتن انتقام و یا به منظور دیگر به عنف و یا حیله، توسط شخص و یا اشخاص دیگری انجام می شود.^(۴۱) در فقه

تبیان شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

اسلامی هم تعریف از آن صورت گرفته و آن را اختطاف یک عمل غیر شرعی و انسانی می داند «وَكَذَا الْمُحْتَلِسُ) فَإِنَّهُ الْمُحْتَطِفُ لِلشَّيْءِ مِنْ الْبَيْتِ وَيَدْهُبُ أَوْ مِنْ يَدِ الْمَالِكِ»^(۴۲)

و همچنان است مختلس پس او مختطف چیزی را از خانه می گیرد و می رود، یا از دست مالک خود می گیرد. «الاختطاف :أخذ الشيء بسرعة و استلاب . و يقول بعض الفقهاء : الاختطاف هو الاختلاس ، والاختلاس هو أخذ الشيء علانيةً بسرعة»^(۴۳) اختطاف گرفتن و ربودن چیزی به سرعت را گویند، بعضی فقهاء گویند: اختطاف همان اختلاس است، اختلاس گرفتن چیزی به سرعت و آشکار است.«وَالاختِلَاصُ الْأَخْتَطَافُ وَهُوَ أَنْ يَأْخُذَ الشَّيْءَ بِسُرْعَةٍ»^(۴۴) اختلاس همان اختطاف است و آن گرفتن یک چیزی به سرعت است. پس با صفحه گردانی به اوراق زرین قرآن کریم از اختطاف و پیامدهای منفی آن مسلمان‌ها را باخبر ساخته است که در آیه می فرماید **﴿تَخَافُونَ أَنَّ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ﴾**^(۴۵)

همواره می ترسیدید که مردم (قریش و کفار دیگر) شما را (از این سر زمین) برایند؛ چنانچه به ظهور رسیده است که اختطاف اطفال بهر هدف که بوده باشد در تاریخ کشور با میزان متفاوت در سیمای خشونت علیه اطفال وجود داشته است.

۱۶- لت و کوب اطفال: دید و بینش اسلام نسبت به اطفال مثبت بوده، که بایست همواره با او با لطف، مهربانی، ترحم و بردباری برخورد صورت گیرد، بدترین نوع خشونت علیه اطفال همان لت و کوب اطفال هاست که هم جسم و هم روح آن هارا زیر فشار قرار می دهد، شاید شماموارد رابه یاد نداشته باشید، که نبی کریم (صلی الله علیه وسلم) اطفال را به سبب تخلفی که از آن‌ها سرزده باشد مورد لت و کوب قرار داده باشد؛ چنانچه روزی عده‌ای

تبیان شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

پیامبرگرامی اسلام پرسیدند که آیا شما فرزندان تان را می بوسید؟ فرمودند: بلی آن ها گفتند: قسم به خدا که ما فرزندان مان را نمی بوسیم سر انجام فرمودند: «**مَا أَمْلِكُ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ نَرَعَ مِنْ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ**»^(۴۶) من مالک این نیستم که خداوند(جل جلاله) شفقت و مهربانی را از دل تو بیرون کرده است. چنانچه در حدیث از رسول الله(صلی الله عليه و سلم) می خوانیم: که باید با اطفال بانوازش مهربانی، رهنمای صورت گیرد و در صورت که تمام راه ها منتهی به نتیجه مسدود گردد، فقط اسلام بخاطر بیرون رفت و تغیرمثبت در اطفال و عدم کاستن هیبت والدین و بی باک شدن اولاد نسبت به والدین داشتن عصارا درخانه جهت ترس اطفال تجویز نموده است، تا با خیمچه باریک ضرب یسر (زدن اندک و آسان) صورت گیرد؛ چنانچه در حدیث می خوانیم: « و لَا ترفع عنهم عصاك أدبا و أخفهم في الله»^(۴۷) عصای تأدیب را از سر آن ها دور نساز و آن ها را از خدا بترسان.

۱۷-استخدام درکارهای شاقه: ناگفته پیدا است که طفل از جمله قشر ضعیف البنيه جامعه است که که توان تحمل بار سنگین را ندارد، شرعاً توظیف اطفال درکارهای شاقه و مافوق توان شان امر نا پسندیده است که با هیچ نورم اخلاقی همخوانی ندارد؛ چنانچه قرآن کریم بر رد آن در آیه می فرماید **﴿لَا يُكِلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾**^(۴۸)

خداآوند هیچ کس را جز به اندازه توانش مکلف نمی سازد. آنگونه که می اندیشید در حدیث از رسول الله(صلی الله عليه و سلم) به تأیید این مطلب اشاره می نماید که نباید معاهد را در داراسلام مافوق توان شان مکلف نمود، البته این امر در حق اطفال مسلمان به طریقه اولی صدق می نماید؛ چنانچه در حدیث می خوانیم: «**أو كلفه فوق طاقته**»^(۴۹) و یا او را مافوق توانش مکلف سازد پس حمل بار گران بر اطفال پی آمدهای منفی در پی دارد که

تبیان ————— شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

می توان از این جمله عدم رشد ذهنی، عقلی و جسمی اطفال را نام برد که بایست از آن خود داری صورت گیرد.

۱۸-به خطر مواجه ساختن طفل: اطفال موجودی است که هیچ گاه توانای این را ندارند، تا در مراحل گودکی در برابر حوادث و رویداد های خطر آفرین از خود دفاع نمایند، و اگر والدین و متولیان امور اطفال به آن ها توجه نکنند، خواه مخواه آن ها خود را به خطر مواجه می سازند؛ چنانچه الله پاک در قرآنکریم می فرماید: «وَلَا تُلْقُوا يَأْيُّدِيْكُمْ إِلَى الْتَّهْلِكَةِ»^(۵۰)

و خود را با دست های خود به هلاکت نه اندازید، در صورت عدم رسیده گی به این مأموریت(مراقبت اطفال) این عمل در ذات خود از موارد خشونت علیه اطفال محسوب می گردد.

۱۹-مجبر ساختن طفل به گدایی: عمل گدایی در فرهنگ دینی ما یک عمل زشت و ناپسند و خلاف کرامت و عزت انسان بازگو شده است، و در آموزه های دینی این عمل(گدایی) شنیع شناخته شده است، از این رو در پیامی از رسول الله (صلی الله علیه وسلم) می خوانیم: «وَالَّذِي نَفْسِي بَيْدَهُ لَأَنْ يَأْحُذَ أَحَدُكُمْ حَبْلَهُ فَيَخْتَطِبَ عَلَى ظَهْرِهِ حَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَأْتِيَ رَجُلًا فَيَسْأَلُهُ أَعْطَاهُ أَوْ مَنَعَهُ»^(۵۱) اینکه بگیرد، یکی از شما ریسمانی را از کوه باپشت خود چوب پایان کند و به فروش برساند بهتر است برایش از اینکه کسی برایش چیزی می دهد و یا نمی دهد. پس استخدام اطفال به این کار چه توسط اولیای شان صورت گیرد و یا توسط گروه های مافیایی دیگر که امروز به یک حرفة تبدیل شده است خود از موارد خشونت به شمار می رود.

۲۰-تحریک به فسق و فجور و لواط: اجبار به فسق و فجور و لواط یک عمل غیر شرعی و اخلاقی است که با هیچ منطقی انسانی سازگاری ندارد، و اطفال که جسم معصوم و نحیف هستند، نباید به چنین عمل زشت و ناروا

تبیان

شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

جبراً کشانده شوند؛ چنانچه در حدیث از رسول خدا(صلی الله علیه و سلم) می خوانیم: «لَعْنَ اللَّهِ مَنْ عَمَلَ قَوْمَ لُوطٍ، لَعْنَ اللَّهِ مَنْ عَمَلَ عَمَلَ قَوْمَ لُوطٍ، لَعْنَ اللَّهِ مَنْ عَمَلَ عَمَلَ قَوْمَ لُوطٍ»^(۵۲) لعنت خدا برکسی است که عمل قوم لوط را انجام می دهد، و در جای دیگری فرموده است: «مَنْ عَمَلَ عَمَلَ قَوْمَ لُوطٍ فَأَرْجُمُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ»^(۵۳) کسی عمل قوم لوط را انجام می دهد، فاعل و مفعول را رجم کنید. زیرا کشاندن اطفال به این عمل ناروا اطفال را بی شخصیت بزدل و ترسو و خجالت زده بار می آورد و ت مام خوبی های را سبب رشدش می گردد از او می گیرد؛ و این عمل خود از موارد آشکار خشونت علیه اطفال محسوب می شود.

نتیجه: از آنچه نبسته آمدیم چنین نتیجه می گیریم که اسلام آئینی جامع و شامل است که تمام محور های زنده گی انسان ها را پوشش بخشیده است، پس شما نمی توانید هیچ ساحة را از این دایره خارج سازید، از این رو به مسلمان ها برای ساختن یک جامعه مرفه و بدور از جنجال ها و کشمکش ها نسخه ارایه داده است، که رفتن و تجویز با آن نسخه ها می توان راه را از چاه تشخیص داد، پس یکی از راهکارهای روش در دستایر دین مبین اسلام ساختن جامعه سالم و رفتار های نیک و محبت آمیز با اطفال می باشد؛ زیرا اطفال موجودی قابل ترحم اند، و با تربیه درست ایشان جامعه از گزند آفت ها وقایه می شود و اگر در قسمت تربیه و توظیف ایشان به مسیر درست توجه صورت نگیرد، باید بدانیم که به خطا رفته ایم و با اینگونه رفتار ها نمی توان توقع جامعه سالم را داشت، پس شناسایی موارد خشونت در شریعت اسلامی و مبارزه به آن، ناملایمت ها بدون یک شناخت کامل ناممکن به نظر می رسد، و با شناخت انواع خشونت علیه اطفال، بایست با آنها از درب تأدیه حقوق شان از منظردین مقدس اسلام حرف زد، تا نسل خوب و تربیت یافته و

تبیان شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

کادر های جدید به جامعه تقدیم نمود و کشور خود را از این نا بسامانی ها وارهانیم.

پیشنهادات: از آنچه تا کنون نبسته آمدیم به مراجع آتی موارد ذیل را پیشنهاد می دارم.

۱- به وزارت محترم عدليه پیشنهاد می دارم، تا سند اصولی همه جانبه را به ارتباط حقوق طفل به مراجع ذیربط تقدیم نماید.

۲- به ارگان های عدلی و قضای پیشنهاد می دارم، تا دوسیه های اطفال را هرچه سریعتر طی مراحل نموده و مراحل محاکمه را در نظر داشته باشند.

۳- به مراکز تربیه و اصلاح اطفال پیشنهاد می دارم، تا برنامه های درست و اصلاحی را برای اطفال مختلف روی دست گیرند، و با برخورد درست اسلامی با ایشان رفتار نمایند.

۴- به وزارت محترم ارشاد حج و اوقاف پیشنهاد می دارم، به امامان مساجد هدایت دهنده، تا عند الضرورت مسائل حقوق اطفال را از منظر اسلام و مسؤولیت های والدین، خانواده ها و اساتید مکاتب و اجتماع را در آن به بیان گیرند.

۵- به تمام خانواده های مسلمان و مریبان مکاتب پیشنهاد می دارم بخارط تقلیل جرایم درجامعه با اطفال برخورد اسلامی نموده، تا اطفال، دانش آموزان در آینده انسان های مطلوبی به بار آیند.

مأخذ

۱. جمعی از نویسنده گان وزارت ارشاد حج و اوقاف، خانواده سالم و جامعه خوشبخت، چاپ اول، سال نشر، ۱۳۹۱، ص ۷.

۲- همان مأخذ، همان صفحه.

تبیان شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

- ۳- جمعی از دانشمندان اکادمی علوم، دائرة المعارف آریانا، ج ۳، نوبت چاپ، دوم، ناشر: اکادمی علوم افغانستان، ریاست دائرة المعارف، محل چاپ، مطبعة نبراسکا، افغانستان، سال چاپ، ۱۳۸۹ هـ، ص ۶۳۲.
- ۴-- عمید. حسن، فرهنگ فارسی عمید، ج ۱ نوبت چاپ، ۲۱، ناشر: مؤسسه انتشارات امیر کبیر، ایران، تهران، سال نشر، ۱۳۷۹ ص ۸۶۳.
- ۵- ابو عبدالله، محمد بن یزید، القزوینی، سنن ابن ماجة، ج ۱، ناشر: دارالفکر، بیروت، ص ۸۱۵.
- ۶-علی اصغر، رضوانی. اسلام شناسی و پاسخ به شباهات، ناشر: مسجد مقدس جامکران، سال نشر، ۱۳۸۶ هـ، ص ۳۶۱.
- ۷-خشونت، <https://fa.wikifeqh.ir> تاریخ اخذ: ۱۴۰۳/۷/۲۸ هـ ق.
- ۸-تعريف خشونت: <http://free-muslim.org/fa/> تاریخ اخذ: ۱۴۰۳/۷/۲۸.
- ۹-معنا شناسی خشونت: <http://ensani.ir/fa/article/۹۱۱۵۳>.
- ۱۰-النحل: ۵۸.
- ۱۱- التکویر: ۸.
- ۱۲-الکھف: ۴.
- ۱۳-ابو عبد الرحمن، احمد بن شعیب النسائی، سنن النسائی، بشرح السیوطی و حاشیة السندي، ج ۳ الطبعه الخامسة، ناشر: دارالمعرفة، لبنان، بیروت، سال نشر: ۱۴۲۰ هـ ق، ص ۲۱۲.
- ۱۴- حضرتی. غلام دستگیر، و عبدالحق، آموزش حقوق طفل، مطبعه ظفر، ناشر: کمیسیون حقوق بشر، کابل، سال نشر، ۱۳۸۲ ص ۲-۶.
- ۱۵-المائدة: ۳۲
- ۱۶- الاسراء: (۳۱)
- ۱۷- الاسراء: ۷۰.
- ۱۸- حضرتی. غلام دستگیر و عبد الرحمن، آموزش حقوق طفل، ص ۲۵

تبیان شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

- ١٩-البقرة: ٢٣٣.
- ٢٠-آموزشی حقوق طفل، ص، ١٠-١١.
- ٢١- سليمان بن احمد بن ايوب، ابوالقاسم الطبراني، المعجم الكبير، ج، ٢٢ الطبعة الثالثة، ناشر: لبنان، بيروت، سال نشر، ٤٤٠، ص، ٣٨٠.
- ٢٢-السنن البرى للبيهقى، ج، ٧، ص، ١٠٠.
- ٢٣-ابن الاثير، جامع الاصول من احاديث الرسول، ج، ١ رقم اللحدیث، ٢٦١٠، ص، ٢٦٥٤.
- ٢٤-الزمر: ٩.)
- ٢٥-ابو عبدالله محمد بن يزيد القزويني، وماجة اسم ابيه يزيد، سنن ابن ماجة، ج، ١ رقم الحدیث، ٢٢٨، ص، ٢٦٨.
- ٢٦-ابوالقاسم، سليمان بن احمد الطبراني، معجم الاوسط، ج، ٦ ناشر: دارالحرمين، قاهره، سال نشر، ١٤١٥ هـ ص، ٩٦.
- ٢٧-البقرة: ٥٧.
- ٢٨-البقرة: ٢٣٣.
- ٢٩-نکات مهم درباره تغذیه و سلامتی کودکان که باید بدانند، / تاریخ اخذ: <https://www.dgikala.com/mag/childrens-health/> ١٤٠٣/٧/٢٤ هـ ش.
- ٣٠-البقرة: ١٩٥.
- ٣١- تاریخ اخذ: <https://www.dgikala.com/mag/childrens-health/> ١٤٠٣/٧/٢٤ هـ ش.
- ٣٢- قریش: ٢.
- ٣٣- البقرة: ١٢٦.
- ٣٤-ابوبکر احمد بن الحسین، بن علی البیهقی، السنن الکبری، ج، ٦ رقم الحدیث، ١٢٣٥١، ص، ١٧٦.

تبیان شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

.٢٨٦-البقرة:٣٥

-٣٦- وزارت عدليه،جريدة رسمي، قانون حمايت از حقوق طفل،سال نشر،١٣٧٩ هـ ش. ص، ١٤-١٥.

.٣٧- المؤمنون:٣

.٣٨- صحيح البخاري، باب اذا خاصم فجر، ج، ٨، ص، ٣٣٩.

-٣٩- عمید، فرهنگ فارسی، ج ١، چاپ ٢٧، ناشر: مؤسسه انتشارات امیرکبیر، ایران، تهران، میدان استقلال، سال نشر، ١٣٦٤ هـ ش ص ٩٤.

-٤٠- ابن عابدين، محمد علاء الدين أفندي، حاشية، رد المحتار على الدر المختار، شرح تنوير الابصار، فقه ابوحنيفه، ج، ٤، ناشر: دار الفكر للطباعة والنشر، لبنان، بيروت، سال نشر، ٢٠٠٠ م، ص، ١١٥.

-٤١- مقدسی، عبدالله بن احمد بن قدامة، ابومحمد المغنی، ج ١، چاپ، اول، ناشر: دار الفكر، لبنان، بيروت، سال نشر، ١٤٠٥ هـ ق ص .٢٣٥

-٤٢- كمال الدين، محمد بن عبد الواحد السيوطي، المعروف بابن الهمام، فتح القدیر، ج، ١٢، ص .٢٣٠

-٤٣- وزارة الاوقاف والشئون الاسلامية، الموسوعة الفقهية الكويتية ج، ٢، ص، ٣٧١.

-٤٤- زین الدين، ابن نجیم الحنفی، البحر الرائق، ج، ٥، ناشر: دار المعرفة، لبنان، بيروت، ص، ٦٠.

.٤٥- الانفال: ٢٦.

.٤٦- صحيح البخاري، كتاب بدء الوحي، ج، ٣، ص .٨٧.

-٤٧--الامام الحافظ محمد بن اسماعیل البخاری، ادب المفرد، ج ١ الطبة الاولى، ص .٣٣

.٤٨-البقرة:٢٨٦

تبیان شناخت انواع خشونت علیه اطفال...

- ٤٩-ابوداود، سليمان بن الاشعث، السجستانی.سنن ابن ابی داود، ج، ٣، رقم
الحادیث، ٣٠٥٦، ص، ١٣٦.
- ٥٠-البقرة: ١٩٥.
- ٥١-ابو عبدالله،محمد بن اسماعیل بن ابراهیم، المغیرة، صحیح البخاری، ج،
٥، ص، ٣١٦.
- ٥٢-ابو عبدالرحمن احمد بن شعیب بن علی الخراسانی، النّسائی، السنن
الکبری، ج، ٦ الطبعة الاولی، ناشر: مؤسسة الرسالۃ، بیروت، سال نشر،
٤٨٥. هـ ق.ص، ١٤٢١.
- ٥٣- ابوعبدالله الحاکم محمد بن عبد الله، بن محمدبن حمدویه بن نعیم بن
الحکم، الضبی، الطھمانی، النيسابوری. المستدرک علی الصحیحین، ج، ٤،
الطبعة الاولی، ناشر: دارالکتب العلمیة، بیروت، سال نشر، ١٤١١ هـ ق. ص،
٣٩٥.

خپنڌوی اسدالله میاخیل

امام ابو یوسف رحمه الله لومړنی قاضي القضاط

ملخص البحث:

حمدأً لله و شكر إليه بأنى كتبت بحثي العلمي و التحقيقي علي حياة شخصية العلمية (الأمام ابویوسف یعقوب بن إبراهيم) الذي وقف حياته من الطفولية إلي آخر رقم حياته إلي تعليم و التدريس و القضاء . إسمه یعقوب بن إبراهيم لقبه ابویوسف ولد في کوفه مدينة من مدن العراق في أسرة الفقيرة. أبویوسف من علماء الحديث و التفسير و تاريخ العرب و من طفوليته دائمأً يحضر إلي دروس إمام أبوحنيفة نعمان بن ثابت وكان يجلس معه. أبویوسف صارا قاضياً في زن خلفاء العباسية ، هذا الإمام هو السبب الأصلي في انتشار فقه الحنفية في أقطار الدولة العباسية، هو الشخص الأول الذي سميت بقاضي القضاط و مات في زن خلافة هارون الرشيد وكان علي منصب د القضاء.

بحث لنديز: دخدای تعالی د حمد، ثنا او شکر ئای دی چې خپل یو مهم امام ابویوسف (رحمه الله) ژوند ته وقف کړي دی، هغه خپنڌي بحث مو د شخصیت چې تول عمر یې له ماشومتوبه بیا د عمر تراخري سلګیو پوري په تدریس، تبلیغ او د قضاط په منصب کې تیر کړي دی، امام ابویوسف(رحمه الله) چې اصلي نوم یې یعقوب او د پلار نوم یې ابراهيم دی او لقب یې ابویوسف دی، د عراق په یوه مشهور بنار کوفه کې په یوه غريبه کورني کې سترګې غړولي دی، هغه د حدیثو، تفسیر او عربي قومونو په تاریخي بهير

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

کې زیات معلومات درلودل، هغه د وروکوالی خخه د اسلامي امت د لوی امام ابوحنیفه نعمان بن ثابت(رحمه الله) درسي حلقي ته همیش ورته، ابویوسف(رحمه الله) د عباسی خلافت د درې خلیفه گانو په دوران کې د قضاء سپیخلې دنده ترسره کړې ده، ابویوسف (رحمه الله) حنفی فقه د عباسی خلافت په ټولو بنارونو کې عامه کړه، هغه لومړنې شخص و چې په قاضي القضا و نومول شو. د هارون الرشید دخلافت په زمانه کې داسې وخت وفات شو چې لا هم قاضي و.

سریزه: حمد او ثنا هغه ذات لره ده چې د کائناتو خالق او مالک دی، په خپل بلا کيف امر سره یې ټوله هستي د نیست خخه هست کړې او د هست خخه به یې د فنا په لور بیاپې، درود او سلام دې وي د هغه په اخرين پیغمبر (محمد صلی الله عليه وسلم باندې چې د ټولو مخلوقاتو لپاره رحمت را لېرل شوې دی.

خدای تعالی انسانان د عقل او علم په برکت اشرف المخلوقات گرځوی دی، په انسانانو کې ځینې هغه دی چې دعلم او زده کړې سره یې علاقه د ماشوم توب خخه بیا د ژوند تر اخري سلګیو پوري وي، یو له هغه شخصیتونو خخه چې د علم په ډګر کې د یو ځلاندہ ستوري په شان څلیدلې امام ابویوسف یعقوب ابن ابراهیم(رحمه الله) دی، هغه شخص چې د کوفي په یوه غریبه کورنې کې پیدا شوې خود وخت د شاهانو د توجه وړ وګرځیده.

امام ابویوسف(رحمه الله) د امام ابوحنیفه نعمان ابن ثابت(رحمه الله) یو له هغه سرشناسه شاګردانو خخه و چې اسلامي امت او خاصتا د عباسی خلافت د دربار د فتوا مرجع یې حنفی فقه و ګرځوله. هغه د الخراج په نامه کتاب هغه

تبیان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

وخت ولیکه چې د وخت خلیفه د یوه قانون د موجودیت او تدوین ضرورت احساس کړ. ابویوسف (رحمه الله) هغه شخص و چې په اسلام امت کې د لومړي ئل لپاره په قاضی القضاط و نومول شو، حتی هغه ته به د دنیا جهان د قاضیانو قاضی ویل کیده.

هغه همیش په هر ډګر کې د حنفي مسلک خخه به زغرده دفاع کړي او د حدیثو د ستر امام (مالك ابن انس رضي الله عنه) سره یې مناقشې کړي.
د علم په ډګر کې یې اسلامي امت ته خپل لیکلې اثار پریښی چې نن او په راتلونکې کې به د امت د اسلامي علومو شاگردان او زده کوونکي تري استفاده کوي، هغه خلکو ته د قضاء منصب او د هغې اهمیت ورپه گوته کړ.

د موضوع مبرمیت: د اسلامي امت د علماء، فتوا ورکوونکوو، مجتهدینوو او خاصتا د حنفي فقه د علم بردارنو ژوند پېژندل د نوي نسل لپاره اړین دي، تر خو ئوان کهول و پوهېږي چې حنفي فقه او مسلک د لویوو لویو شخصیتونو په قربانیو او زحمت ګاللو مور ته رارسیدلې دی.

اصلی سوال

۱- امام ابو یوسف (رحمه الله) خوک او کوم خدمتونه یې حنفي فقه ته کړي دي؟

۲- د اسلامي امت لومړي قاضی القضاط خوک و؟

فرعي سوالونه

۱- د امام ابو یوسف (رحمه الله) د نسب سلسله او ولی په انصاري هم بلل کیده؟

۲- د امام ابو یوسف (رحمه الله) علمي استعداد په کومه اندازه و؟

۳- امام ابو یوسف (رحمه الله) د کومو عباسی خلیفه ګانو په وخت کې قاضی و؟

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

٤- قاضی ابویوسف(رحمه الله) خرنگه عباسی خلیفگان تر خپل تاثیر راوستل؟

اهداف

۱- د امام ابویوسف (رحمه الله) شخصیت پیشندل.

۲- خپل خوان نسل په دې پوه کول چې د اسلامي امت مجتهدينو د ژوند په ډیرو سختو شرایطو کې خپل شرعی مسؤولیتونه درک کړي او د اسلام د دین د سرلوړی لپاره یې ډیرې قرباني ورکړي دي.

۳- خپلو نسلونو ته روښانه کول چې د اسلامي امت واکداران، هم علماء، هم سیاسیون او هم لیکوالان وو.

۴- دا واضح کول چې قاضی باید د وخت دربارونه تر خپل اغیز او تاثیر لاندی راولي نه چې قاضی د دربار تر تأثیر او فرمانبردار وي.

کرنلاره او میتود: په دې مقاله کې له استقرائي تحلیلی کرنلارې خخه استقاده شوې ۵د.

دنسب سلسله: نوم یې یعقوب بن ابراهیم بن حبیب الانصاری الکوفی البغدادی او په ابویوسف(رحمه الله) سره مشهور و، د عربانو د بجیله قبیلی خخه و کورنی یې د مدینی له انصاروو سره د خپلوي او حلف د اړیکو له امله انصاری بلل کیده.^(۱) د نسب سلسله یې مشهور صحابي حضرت سعد بن بجیر بن معاویة ته رسیبری ، د سعد (رضی الله عنه) د مور نوم حبته و چې زیات وخت نسبت یې مورته هم شوې او په سعد بن حبته مشهور شوې و.

امام ابویوسف(رحمه الله) د هجرت په (۱۱۳) کال په کوفه کې زیریدلې دی او په (۱۸۲) هـ ق او په بل روایت په (۱۸۱) هـ ق^(۲) د پنج شنبې په ورځ

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

ما سپنیین وفات شوی دی. شجاع بن مخلد یو د هغه وخت د علماء خخه واپی: مور د ابویوسف قاضی(رحمه الله) جنازی ته ورغلو هلته عباد بن العوام و له هغه می واوریدل چې ویل یې: «د اسلامی امت خلک باید د ابویوسف(رحمه الله) په مرگ یو بل ته تعزیت وواپی» داسې حال کې مړ شو چې عمر یې(۶۹) نه شپیته کالو ته رسیده.^(۳) د درې عباسی خلیفه گانو(مهدی، هادی او هارون الرشید) په دوران کې قاضی و.^(۴) د ځوانی په عمر کې د حدیثو په زده کړه مصروف و، د هشام بن عروه، او د هغوي د نورو همزولو خخه یې احادیث روایت کړي دی. او بیا یې علم فقهه ته مخه کړ او د عبدالرحمن بن ابی لیلی شاګرد شو، له هغه وروسته د امام ابوحنیفه(رحمه الله) د مدرسې دائمي شاګرد او په وروستو کې د امام خای ناستې تعین شو.

امام ابویوسف (رحمه الله) په یوه غریبه کورنی کې سترګې غړولي دي، هغه واپی: زه به چې کله د امام ابوحنیفه(رحمه الله) درس ته حاضر شوم، په یو روایت کې مور ذکر شوی او بل روایت کې پلار چې پلار به می را پسپی راته او زه به یې د دې په خاطر چې کاروکړم د کور نفقه پیدا کړم له درسي حلقي را وویستلم ، په یوه روایت کې داسې هم نقل شوی، پلار می هغه وخت و فات شوی و چې زه ماشوم و م ، مور می زمور د کورنی د مشکلاتو د حل په خاطر د یوه قصاب سره مزدور کار کښینولم زه به د قصاب پرئای امام ابوحنیفه (رحمه الله) درس ته ورتلم.

هره ورڅه مور را پسپی درسي حلقي ته راتله او بیرته به یې قصاب خانې ته بوتلم، له ما خخه درس پاتې شو له مسلسل غیرحاضری خخه می استاد هم

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

خبر شو زه له خو ورخو روسته يو خل بیا درس ته حاضر شوم، امام زما د غیابت پونستنه وکړه زه هم مجبور شوم او خپله د غربت قصه مې ورته وکړه. امام ابوحنیفه (رحمه الله) له درس خخه روسته د پیسوه يوه کڅوړه راکړه چې سل درهم پکې وه او راته يې وویل: درس ته رازه چې دا خلاصې شوې بیا به يې درکرم. امام ابو حنیفه (رحمه الله) د هغه له زیات زکاوت او هونسیاری خخه متاثر شوې و. امام ابویوسف(رحمه الله) وايې: ما هيڅکله اړتیا پیدا نکړه ترڅو خپل استاد ابوحنیفه(رحمه الله) ته ووایم چې زموږ کور کې خه شې نشته بلکه هغه به د اړتیا وړ توکۍ زموږ کورته په وخت لیږ.^(۵)

تاریخ طبری لیکې: پلار يې يوه ورخ د امام ابوحنیفه (رحمه الله) درسي حلقي ته راغی او ورته يې وویل: امام ابوحنیفه(رحمه الله) مشکلات نلري د هغه د ډودۍ مشکل نشته او موږ خو یوې مړې ډودۍ او معاش ته ضرورت لرو. د خپل ځوی شکایت يې امام ابوحنیفه(رحمه الله) ته وکړه چې ځوی مې کار نکوي، دا چې امام ابوحنیفه نعمان بن ثابت(رحمه الله) د یعقوب بن ابراهیم(امام ابویوسف رحمه الله) خخه متاثرو، ورته يې وویل: پرېړده چې يوه ورخ د پادشاهانو سره معتبر خواړه په هغه معتبرو لوښو کې وخروري (د هغه وخت د شاهانو د معتبرو خورو نوم يې ورته واخیست او هم يې هغه لوښي ور یاد کړل چې شاهانو به پکې خوارک کاوه) پلار يې ددی خبرو په اوريدو حیران شو او دا ورته يو غیر ممکن کار بنکاره شو، چې د يوه غریب انسان ځوی دي بیا د شاهانو سره ډودۍ وخروري، الهي تقدیرات و او د امام ابوحنیفه(رحمه الله) پیش ګوې، کله چې امام ابویوسف(رحمه الله) قاضي تعین شو هارون الرشید ډودۍ ته راوباله او ورته يې وویل: رازه امامه موږ ته نن

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

يو خوراک تيار شوي چې هروخت داسې خوراک مور ته خوک نه تياروي دا هماغه قيمتي خوراک و چې امام ابوحنيفه (رحمه الله) يې د ابویوسف(رحمه الله) پلار ته نوم اخیستې، خوراک او لوښې يې چې ولیدل ويې خندل هارون الرشید د خندا علت پونستنه وکړه ده ورته ټول هغه داستان ووايې چې امام ابوحنيفه(رحمه الله) يې پلار ته ويلې وه، هارون الرشید وویل: الله تعالى دي په امام ابوحنيفه(رحمه الله) رحم وکري «ينظر بعين عقله ما لايراه بيعن رأسه» امام ابوحنيفه د عقل په سترګو هغه شيان وينې چې د سر په سترګو يې نشي ليدلې.^(۶)

د امام ابویوسف (رحمه الله) خوی یوسف هم د مرګ تر وخت قاضي و یوسف امانت دار، ربنتینی، صادق او پاک طبیعته انسان و پلار يې ورته زيات خپل كتابونه تدریس کړي وه د قضاء په منصب بنه پوه شوي و.^(۷)

د امام ابویوسف (رحمه الله) علمی استعداد: امام ابویوسف(رحمه الله) د امام ابوحنيفه(رحمه الله) په درسي حلقة کې؛ د امام ابوحنيفه(رحمه الله) ئای ناستې ابویوسف(رحمه الله) د پوره استعداد خاوند و، هغه د فقهه ترڅنګ په تفسیر، حدیثو او د عربی قومونو په تاریخ پیژندنه کې هم شهرت درلوده. یعقوب ابن ابراهیم د فتوا مرجع وه. امام ابویوسف(رحمه الله) چون د پوره علمی استعداد خاوند و هغه د علمی اثارو د لیکللوو هود وکړ او په حنفي فقه کې يې لاندي كتابونه ولیکل: اختلاف الأمسار، أدب القاضى على مذهب أبي حنيفة، آمالی في الفقه، كتاب البيوع، كتاب الجواب مع يحتوي أربعين كتاباً

تبیان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

في اختلاف الناس و الرأى المأخوذ به، كتاب الحدود، كتاب الخراج، كتاب
الرد على مالك بن أنس، كتاب الفرائض، وغيرها^(٨)

امام طحاوی ویلی دی، ما د ابراهیم بن ابی داود النرسی خخه اویدلی
هغه به ویل: ما د یحیی بن معین خخه اویدلی دی چې ویل به یې: «د رایی
په خاوندانو^(٩) کې په حدیثو ثابت شخص د ابی یوسف خخه بل خوک نشته» او
امام نسائي(رحمه الله) په خپل کتاب الضعفاء کې کله چې د امام
ابوحنیفه(رحمه الله) د یارانو بحث کوي وايی: «أبو یوسف رحمه الله ثقة»
ابو یوسف(رحمه الله) ثقه ده. همدغه موضوع ابن حجر په خپل کتاب لسان
المیزان کې هم نقل کړې ده.^(١٠)

قاسم بن محمد البجلي(رحمه الله) وايی: ما د اسماعيل بن حماد بن ابی
حنیفه(رحمه الله) خخه اویدلی: زما ملگري (٣٦) شپږ دیرش کسان دی، د
دوی له جملې اته ويشت (٢٨) یې د قضاء دمنصب لپاره جوړ دی، شپږ (٦)
تنه د فتوا وړ دی، او دوه کسه داسي چې قاضيانو او مفتيانو ته ادب یا تعليم
ورکولای شي بیا یې امام ابی یوسف او امام زفر(رحمهم الله) ته اشاره وکړه.

طاهر بن ابی احمد الزبیري(رحمه الله) قصه کوي: یو شخص به د امام
ابو یوسف(رحمه الله) په مجلس کې همیش چپ ناست و یوه ورخ امام ورته
وویل: ولې خبری نه کوي؟ هغه وویل: روزه دار به کله روزه افطار کوي؟ امام
ورته وویل: کله چې لمر ولویړي. هغه ورنه بیا پونښته وکړه که لمر د شپې تر
نیمايې هم و نه لویډه؟ امام ورته وايی: ته په حقه یې چې خبری نه کوي زه
خطا شوې یم چې له تا مې غوبښته د خبرو کولو وکړه. د هغه سوال په

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومړنی...

حقیقت کې د یوه غیر معقول شاگرد سوال و چې که لمر تر نیمې شپې و نه لویبری نو ئکه امام ابویوسف (رحمه الله) وویل: ستا چپوالې بنه دی.

امام ابویوسف (رحمه الله) به دا خبره کوله: د هغه شخص ملګرتیا چې د شرم او حیاء خخه نه ویریبری د قیامت په ورځ عار وي.

د امام ابویوسف (رحمه الله) خخه دا خبره مشهوره ده چې: درې لوی نعمتونه د خدای تعاليٰ دي؛ د اسلام نعمت، د روغ صحت نعمت او د مالداري نعمت چې انسان یو چاته محتاج نه وي.^(۱۱)

امام ابویوسف (رحمه الله) وايې: ما هيڅکله د امام ابوحنیفه (رحمه الله) په کومه مسأله مخالفت ندي کړي، مګر هغه به د امام نظر او رأيه وه خو تري به گرځیدلې و خو ماته به هماغه رايه او نظر په حقه بنکاریده.^(۱۲)

فضل بن غانم (رحمه الله) یوه قصه نقل کړي ده، هغه وايې: امام ابویوسف (رحمه الله) یو وخت سخت مريض و، امام ابوحنیفه (رحمه الله) یې خو ئله پونستني ته ورغې اختر ئڅل یې داسي حالت کې وليد چې مرض یې سخت و امام ابوحنیفه استرجاع (انالله وانا اليه راجعون) وویله اوبيا یې زياته کړه: ما خو خپل ئای ناستې خلکو ته همدا معرفي کاوه، که دې وفات شي نو زيات علم به ورسره وفات او لمنځه ولاړ شي، له مرض خخه خدای تعاليٰ ابویوسف (رحمه الله) روغ او جوړ کړ. کله چې دهغه صفاتو خخه خبر شو چې امام ابوحنیفه (رحمه الله) ده کړي وه خپل ئخان ورته ډېر اوچت شخصیت بنکاره شو خپل ئخانته یې د علمي مجالسو لپاره جدا ئای ناستې انتخاب کړ؛ نور به د امام ابوحنیفه (رحمه الله) مجلس ته نه راته، امام یې د غیرحاضرۍ پوبنستنه وکړه کوم شخص ورته وویل چې ابویوسف (رحمه الله) اوس خپل ئخانته

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

جدا علمي مجلس جوړ کړي؛ امام ابوحنیفه (رحمه الله) یو شخص ته وویل: ته د یعقوب مجلس ته ورشه ورنه پونښته وکړه؛ یو شخص یو جوړه رخت خیاط ته وروړي چې دا راته قطع کړه او په یوه درهم یې ورسره فیصله وکړه؛ خو ورځي وروسته هغه خپل کالیو یا رخت پسې ورځي خیاط ورته منکر شو چې ما سره نشته، د کالیو خاوند ولاړ خه وخت وروسته بیا راغې هماغه رخت یې قطع کړي ورته لاس کې ونیوه چې دا واخله اوس خیاط د مزدوری مستحق کېږي که نه؟ که یعقوب درته وویل: چې مستحق کېږي ورته به ووايې چې غلط شوي او که یې وویل چې نه مستحق کېږي بیا به هم ورته ووايې چې غلط شوي، هغه شخص د ابويوسف(رحمه الله) مجلس ته ورغې او هماغه سوال یې مطرح کړه، امام ورته وویل: د مزدوری مستحق کېږي، ورته وویل شول غلط شوي لړ انتظار یې وکړ بیا امام ابويوسف(رحمه الله) وویل: د مزدوری حق یې نشته، پونښونکي ورته وویل: غلط شوي. امام ابويوسف (رحمه الله) را اوچت شو او امام ابوحنیفه(رحمه الله) پسې ورغې هغه چې ولید ورته یې وویل: غالباً د دغې مسأله په خاطر راغلې یې؟ ابويوسف(رحمه الله) ورته وویل: هو، امام ورته وايې: سبحان الله یو شخص د خلکو ترمنځ د فتوا ورکولو په خاطر کښینې ترڅو په دینې موضوعاتو کې فتوا ورکړي او بیا د اجرت او مزدوری په یوه وړه مسأله نه پوهېږي، امام ته وايې: اى ابوحنیفه(رحمه الله)! همدا مسأله را ونبایه، هغه ورته وايې: که خیاط همدا رخت غلا کړي وي او بیا یې لباس تري جوړ کړي و نو د مزدوری مستحق ځکه نه کېږي چې لباس یې اصلا د خپل ځان لپاره جوړ کړي دی او که لباس یې اصلا د رخت د مالک لپاره ګندلي وي نود مزدوری مستحق ځکه ده چې رحمت یې د لباس د خاوند

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومنى...

لپاره کړي دی. او بیا ورته امام وویل: که هرڅوک دعوا کوي چې د علم د زده کړي خخه مستغنى شوې خپل خان دي ملامت کړي.

یوسف د خپل پلار یعقوب خخه روایت کوي چې ویل یې: زما نیکه سعد د خندق په غزوه کې رسول الله(صلی الله علیه وسلم) ته راوستل شو، هغه ورته د مغفرت دعا او په سر یې لاس را کش کړ، زموږ د نیکه په سر د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) همدغه د لاس راکشکولو برکت به زموږ په کورنۍ کې د قیامت تر ورځي دوام کوي.

ابو یوسف(رحمه الله) و چې د ابوحنیفه او ابن ابی لیلی (رحمهم الله) علم یې خلکو ته ورساوه. ابراهیم ابن جراح وايې: امام ابویوسفیات مریض و زه یې پونتنې ته ورغلم هغه را خخه د یوې مسالې پونتنې وکړه ما ورته وویل: په دې حالت کې هم مسائل مطرح کوي؟ وي ویل: موږ سره دینې درس وايو هغه خوک به کامیاب او سر لوړې وي چې له فرصته ګټه پورته کړي. ^(۱۳)

حمد بن ابی حنیفه(رحمه الله) وايې: ما یوه ورځ ابوحنیفه(رحمه الله) ولید چې بنې طرف ته یې ابویوسف او کین طرف یې زفر صاحب(رحمهم الله) ناستول، د دواړو په یوه مساله کې سره بحث و امام ابویوسف (رحمه الله) به چې کوم دلیل ویلو امام زفر(رحمه الله) به ورته جواب ویلې او چې امام زفر به کوم دلیل ویلې امام ابویوسف (رحمه الله) به ورته دلیل ویلې دا موضوع د ماسبینین تر لمانځه وغزیدله تر خو د ماسبینین آذان وشو امام ابوحنیفه (رحمه الله) خپل لاس پورته کړ او د امام زفر(رحمه الله) په زنګانه یې کینبود او ورته یې ویل: هغه بشار کې چې ابویوسف(رحمه الله) وي ته د ریاست اميد مه کوه او بیا یې د ابویوسف(رحمه الله) په هکله فیصله وکړه.

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

ویل شوی چې د ابویوسف(رحمه الله) د وفات خخه وروسته د امام زفر(رحمه الله) په خیر بل شخص نه و.^(۱۴)

امام ابویوسف(رحمه الله) دومره ذکي شخص و چې پنځوس(۵۰) او یا شپیته(۶۰)
حدیث به یې یوڅل حفظ کړل او بیا به یې نوروته د هنې درس ورکاوه.^(۱۵)

بشرابن ولید وايې: «ما ابویوسف (رحمه الله) خخه اوریدلي چې ویل یې:
اعمش را خخه د یوې مسالې پوبنتنه وکړه جواب مې ورکړ را ته یې وویل: دا
خواب دی له کوم ئای پیدا کړ؟ ما ورته وویل: له هغه حدیث خخه چې له تا
مې اوریدلي و، بیا مې هماغه حدیث ورته ولوست را ته یې وویل: دا حدیث
مې هغه وخت یاد کړې و چې ستا مور او پلار به لا نه وو یوځای شوی چې ته
پیدا شې (مقصد یې دا ټو چې ستا له تولد خخه مې پخوا یاد و). خو زه یې په
اصلی مقصد تر اوسه نه و م پوه شوی.^(۱۶)

امام ابویوسف هغه وخت د الخراج کتاب د لیکلو هود وکړ کله چې هارون
الرشید د یوه داسې کتاب لیکلو غوبنتنه ترې وکړه چې هغه کتاب د خلافت
په محکمو کې د خراج موضوعاتو په شمول د نورو موجوده اقتصادي مسایلو
خواب ویونکې وي. کتاب الخراج په اصل کې د هغه پوبنتنو جواب ده چې له
امام خخه په یوه پوبنتنلیک کې شوی وي.

امام په همدي کتاب کې د اموي او عباسي خلفگانو ته وايې: د قیصر او کسرا
پادشاهي پریپردي او د خلفاوو راشدینو په نقش قدم ولاړ شئ، هغه په خپله
وصیت نامه کې خلیفه ته په اسلام کې د حکومت کولو اصلی تصور وړاندې
کوي، هغه د کتاب په مختلفو برخوکې خلیفه ته دخلکو په وړاندې د مسؤولیت

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

درلودلو تصور ورکړي، خلیفه ته يې خپلې دندې او وظیفې وربنودلې، رعیت او د اسلامي امت وګړي بې خپلو مسؤولیتونو او د خلیفه اطاعت ته را بللي، بیت المال يې د پادشاهانو پر ئای د خلکو او خدای تعالی امانت ګنلي، د محصلولاتو او مالیاتو اصول يې بیان کړي، د غیر مسلمانانو حقوق يې بیان کړي او د ظلم او ستم مخنيوې باید وشي، شخصي آزادۍ باید ساتنه وشي د دهقانانو حقوق باید تر پخو لاندې نه شي، دزندانونواصلاح يې غوبنتی ده.^(۱۷)

امام ابویوسف د قضا په منصب کې: امام ابوحنیفه(رحمه الله) د عباسی خلافت سره د سیاسي او عقیدوي اختلافات په اساس د همکاری خخه انکار کاوه همدا علت و چې د عباسی خلافت مشرانو د حنفي مدرسې پر ئای مالکي مسلک ته ترجیح ورکوله، د دربار او حنفي مدرسې تر منځ ترینګلي حالات تر ډیرې مودې غزیدلې و، د امام ابوحنیفه(رحمه الله) یو تکره شاگرد امام زفر(رحمه الله) د عباسی خلافت د دربار لخوا قضاء کولو ته مجبور شو خو هغه هم انکار وکړ او د ژوند د ژغورلو په خاطر يې له حکومته څان یو طرف گونبه کړ. د عباسی خلیفه المنصور خخه بیا د هارون الرشید تر وخته د دربار پالیسي د حنفي مكتب پر ضد او دهغې د مقابلي په کولو را خرخیدله، هغوي د دي احساس هم کاوه چې باید یو مدون قانون د دربار لپاره وي، د مدون قانون لپاره يې مالکي فقه ته ترجیح ورکوله کله چې هارون الرشید په ۱۷۴ هق کال حج ته ولاړ د امام مالک (رحمه الله) سره د ملاقات وروسته يې تري وغوبنتل چې موطاء (د امام مالک(رحمه الله ليکلې کتاب) د عباسی خلافت

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

په ټولو محاکمو کې د یو مدون قانون په حیث معرفی شي خو امام د دې
خبرې سره موافقه و نکړه او خپل دلایل یې درلودل.^(۱۸)

د عباسی خلافت د دربار توقع خلاف په حنفي مدرسه کې داسي یو شخص را
خرګند او وڅلیدچې د عباسی خلافت د قانون جورونې کړکیچ یې پای ته
ورساوه، حنفي فقه یې د درباره قانون کړه او هیچا یې مخالفت هم ځکه
ونکړای شو چې په تولپوره و، هغه د الخراج کتاب ولیکه او د دربار قانون شو،
دا شخص د امام ابوحنیفه په زړه پوري شاگرد امام ابویوسف(رحمه الله) و.

که چېږي د امام ابویوسف (رحمه الله) غربت، فقر او د هغه د کورنۍ ضعیف
اقتصادي حالت او بیا د یوه مالي سرپرست له لاسه ورکول یې نه و شاید
همدي امام هم د قضا منصب له منلو انکار کړي و، د امام اقتصادي ضعیف
حالت دې ته اړویست چې د خپلې بنځې د کور شاه تیر خرڅلوبوري ورسید
او د هغه خوابنې هغه په دې کار ملامت کړ، غیرت یې دا ملامتني نوره ونه شوه
زغملي، د همدي پیښې وروسته هغه بغداد ته ولاړاو د خلیفه مهدی سره یې
په ۱۶۶ ه کال ولیدل هغه د شرقی بغداد د قاضي په حیث وتاکه، د خلیفه
الهادی په وخت کې هم په هماګه منصب پاتې شو خو د هارون الرشید په
وخت کې چون په هغه یې اغیز زیات و دټول عباسی خلافت قاضي القضاط
تعین شو. امام ابویوسف(رحمه الله) په همدغه منصب کې تنها په اوسنۍ
اصطلاح د ستري محکمي ريس نه و بلکي د عدلې وزیر هم ځکه و چې د
قانون جورونې پروسه د همده په غاړه وه.

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

د مولانا مودودي (رحمه الله) په وینا امام ابو یوسف (رحمه الله) وکړای شول د مدرسي د یوکونج کې کښیناستلو پر ئاخى حنفي فقهه د سلطنت د معاملاتو په تطبيق کې عملی وګوري، په تولو هیوادونو کې د قاضيانو د تعین او عزل صلاحیت د همده په لاس کې و. د حنفي مدرسي اړوند اشخاص یې د ټول اسلامي خلافت په قلم رو کې مقرر کړل چې دا په حقیقت کې حنفي مدرسي ته یو ستر خدمت و، په خلافت کې د امویانو د خلافت دوری را پدیخوا د یوه مدون قانون د نه موجودیت خلا یې په خپل علمي استعداد سره ډکه کړه.^(۱۹) امام ابو یوسف (رحمه الله) لومړني شخص و چې په قاضي القضا و نومول شو،^(۲۰) امام ابو یوسف (رحمه الله) خپل خوی (یوسف) د بغداد په غربې ساحو قاضي تعین کړ کله چې ابو یوسف (رحمه الله) وفات شو هارون الرشید یوسف د قضاء په منصب هماغسي پرینبند.^(۲۱)

د قضاء د عدالت داستان یې خه داسي و: یوه نصراني په هارون الرشید باندي دعوه وکړه چې اميرالمؤمنين زما باغ نیولې، هارون الرشید په خواب کي وویل: چې هغه ځمکه زما د نیکه خخه راته په میراث پاته شوې، قاضي نصراني شخص ته وویل: ایا تا خواب واوریده، اوس ووایه چې له تاسره شاهدان شته؟ نصراني وویل: له ماسره گواهان نشه ليکن ته مدعی عليه ته قسم ورکړه، ابو یوسف (رحمه الله) د هارون الرشید مخامخ همدغه د زاره عيسوي دعوا واوریده، عيسائي شاهدان نه درلود نو ځکه قاضي د وخت خلیفه ته مخ وروار او چې قسم و خوري، هارون الرشید قسم و خور، فيصله وشوه اونصراني بيرته ولاړ.^(۲۲) د لته قاضي د شرعی اصولو په نظر کې نیولو سره د وخت یو لوی امام ته هم قسم ورکوي.

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

حضرت امام ابویوسف رحمة الله عليه وفرمايل : چي زماله دې واقعې خخه د نیولو ویره ده، خدای تعالی بے رانه پونښته کوي. یوه شاگرد ورنه پونښتل: چي له داسي فيصلې سره سره دنیولو ویره دې ولی شته ؟
وې فرمايل: له دې کبله چي ما دواړه طرفه په یوه ځای نه وو کښېنولي، هارون الرشید په امتیازی ځای کې ناست او نصرانی دمدعی په ځای ولاړو.
هارون الرشید هم بايد په هغه خاص ځاكې چې د مدعی عليه لپاره د قاضي مخته تاکل شوي ودریدلې و.

امام ابویوسف رحمة الله عليه یولوی پرهیزگاره شخص و، د قاضي القضاة د دندی ترڅنګ یې نفلي لمونځونو او نفلي روزو ته زیاته توجه کوله، عمر د حماد ځوی چې هغه د ابو حنيفه(رحمه الله) ځوی ده وايې: ما د ابویوسف(رحمه الله) خخه اوریدلې دې چې ويل به یې: په دنيا کې هیڅ مجلس راته دومره خوندor نه دی لکه د ابو حنيفه او ابن ابي لیلی مجلسونه، ما هیڅ یو فقيه ندي لیدلې چې له ابو حنيفه(رحمه الله) خخه په فقهه کې زيات علم ولري او نه مې بهترین قاضي له ابن ابي لیلی لیدلې.

امام ابویوسف د هارون الرشید صدر اعظم على بن عيسى گواهي او شاهدي و نه منله دليل ېړاندې کړ ما له مدي صدر اعظم اوریدلې چې وي ويل: «انا عبدالخليفة» زه د خليفه غلام یم که همدا صدر اعظم ربنتيا غلام وي نو د غلام گواهي نه منل کېږي او که ېډروغ ويلى او د چاپلوسی، په وجه ېړي دا خبره کړي بیا خو یې هیڅ شاهدي نه قبلوم^(۲۳)

حسن بن ابي مالک وايې: ما د ابویوسف(رحمه الله) خخه اوریدلې چې ويل به یې، هیڅ لمونځ مې تر او سه ندي کړي چې امام ابو حنيفه (رحمه الله) ته

تبیان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

مې پکې دعا نه وي کړي، همدارنګه علی د صالح خوی به کله چې د ابويوسف(رحمه الله) خخه روایت کاوه نو ویل به بې: ماته دا خبره د فقهاء فقیه او قاضی القضاط او د علماء سید ابويوسف(رحمه الله) ويلى دي.^(۲۴) قاسم د حکم العرنی خوی وايې: ما د ابويوسف(رحمه الله) خخه اوریدلي چې د زنکدن په وخت کې ويل: کاشکې هماغه د فقیری په ژوند کې مړ شوې وم، چې هیڅ د قضاء منصب ته نه وم رسیدلي، سره لدې چې د خدائی تعالی حمد او شکر اداء کوم قصدا مې د هیڅا په هکله ظلم ندي کړي.^(۲۵)

د اسلامي امت د دې ستر او عظيم شخص د مرگ په حالت کې د دې افسوس کول چې کاشکې مې د قضاء دندنه او وظيفه نه وه اجرا کړي، د همدي وظيفې د دروند مسؤوليت احساس د اسلامي امت قاضيانو ته ورپه گوته کوي. هغوي ته وربنایې چې قضاء یو دروند پیتې ده چې حق آداء کول یې سخت کار دی.

امام ابويوسف او د وخت په خلیفگانو یې تأثیر: امام ابويوسف(رحمه الله) د خلفاوو دربارته په چاپروسوی نه و رسیدلي بلکې دهغه خپل علمي استعداد دې مقام ته رسولې و، په چاپروسوی رسیدونکې خلک که هرخومره خپل ځانونه لویو مقامونو ته ورسوی بیا هم د پادشاهانو په فکر کې هغوي د یو چاپروس په نامه مشهور وي، امام ابويوسف(رحمه الله) کله چې د شرقی بغداد قاضي و په یوه دعوى کې یې خپله د خلیفه خلاف پريکړه وکړه. امام ابو یوسف(رحمه الله) یوه ورخ هارون الرشید خپل دربارته راوغوبست ورته بې ووبل: « د عيسى ابن جعفر سره یوه وينزه ده ډيره راته گرانه ده، اوښ یې

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

نه عیسی خرخوی، نه یې بخشش کوي او نه یې ازادوی، زه خه وکرم؟ هغه قسم خورلې چې نه یې خرخوی نه یې آزادوی او نه یې بخشش ورکوی، امام ورته وايې: هغه دې د همدې وينزى نيمایې تا ته بخشش کړي او نيمه به درباندي خرخه کړي، ترڅو د قسم خورلو او حانث کيدلو خخه خلاص شي، اى امامه دا ممکنه ده؟ هو بیا یې همدادسي وکړل.^(۲۶) ابوسلیمان الجوزجانی روایت کوي ما د ابوبیوسف(رحمه الله) خخه اوریدلی دي، چې ویل یې: یوه ورخ د هارون الرشید دربارته ورغلم دوه مرغلري یې په لاس کې همدادسي اړولې او ماته یې ووبل: ايا لدې مرغلرو دې نسلکې لیدلې دي؟ ما ورته ووبل: هو، هغه لوښې چې دا مرغلري پکې دي (مقصد یې د هارون الرشید لاسونه وو) لدې غوره ده، هارون الرشید مرغلري همدادسي را وغورڅولي او وېي ویل: ته د همدې مستحق یې چې وايې اخلي.^(۲۷)

عبدالله ابن مبارك (رحمه الله) وايې: امام ابوبیوسف(رحمه الله) د هارون الرشید ته په داسي شان ورته چې تر حرام سرای پوري به یې سورلې تللې چيرته چې د وخت صدراعظم به هم په پښو تلو بیا به ورته خلیفه په خپله راووت او امام ته به یې سلام واچاوه.

بو خل د هارون الرشید خخه و پوبنتل شول چې تا ابوبیوسف(رحمه الله) ته دومره لویه مرتبه ورکړي ده؟ هغه ورته ووبل: ما چې د هغه علمي استعداد او قدرت ولید په دهندومره احترام او قدر داني وړ دي، او کله چې ۱۸۲ هجري کې امام ابوبیوسف(رحمه الله) وفات شو هارون الرشید د هغه د جنازي سره په پښو روان و د هغه د جنازي لمونج یې خپله وکړ او په خپله پلنۍ هدیره کې

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

يې خاوروته وسپاره او ويې ويل: دا يوه داسي پيښه ده چې ټول اسلامي امت
يو بل ته بايد تعزيت وه وايې. که يو خوک د الخراج كتاب مقدمه ولولي
پوهېږي چې يوه خلیفه ته داسي کلمات استعمالولو معنی داده چې دا انسان
د وخت خلیفه ته هیڅکله چاپووسی نه کوي.^(۲۸)

امام ابو یوسف(رحمه الله) او د استاد لارښوونې: ابو حنيفة النعمان بن ثابت الكوفي رحمة الله عليه خپل شاگرد ابو یوسف(رحمه الله) ته وروسته له هغى چې د امام ابو یوسف(رحمه الله) ذکاوت، علمي استعداد، نیک اخلاق او د علم سره علاقه ورته روبانه شوه وصیت نامه ولیکله په هغه وصیت نامه کې
بي د اجتماعي ژوند آداب، اخلاق، اصول او قواعد ور ونسودل: اې یعقوب (دادا امام ابو یوسف رحمة الله نوم دی) دپاچا عزت کوه، دهغه دمرتبې لوې
وپېژنه او دهغه په وراندي دروغ مه وايې. « ولتكن اذا دخلت عليه تعرف قدرك
وقد رغيرك» اوکله چې دپادشاه حضورته ورځي خپل قدر او د نورو قدر وپېژنه.

« ولا تدخل عليه وبين يديه من أهل العلم من لا تعرفه فإنك إن كنت أدون حالا
منه لعلك تترفع عليه ويضرك وإن كنت أعلم منه لعلك تنحط عنه وتسقط
بذلك عن عين السلطان».

پادشاه ته په داسي مهال چې ورسره داسي عالم ناست وي چې تا نه پېژانده
مه ورځه، ځکه که ته له ناست عالم خخه کمزوري بي او دهغه په مخ کي
خپله علمي لوې بنکاره کړي تاته به له هغه خخه زيان ورسيري. اوکه دده
خخه لوړ او د ديرعلم څښتن بي هغه به ستا دکمزوري کولو کوبښن وکړي اوپه
دي سره به ستا عزت دپادشاه په سترګو کې کم شي.

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

د پادشاه د خپلوانو او دوستانو سره له اريکو ئان وساته فقط هماغه پادشاه سره اريکي تىنگى كرە، تر خو ستا خپل حىيثىت په خپل ئاي پاتى شى. اي ابويوسفه! د عامولخلکو مخکى زياتى خبرى مکوه مگرپە هغە خە كىچى ضرورت وې او درنه پوبىتنە وشى.

په مالى او تجارتى معاملاتو كى زيات بحث مە كوه مگر كە علمى بحث و ترخو له تا خخە مال سره د شوق اميد قطع شى، او د هغوي دا اميد قطع شى چى تە يارشوت اخلى او يار د هغوي مال تە پە طمع يې، دىرىھ خندا مە كوه او دير بازارونو كى مە گرئە، اي ابويوسفه! د مراھق هلکانو سره خبرى مە كوه، هغوي فتنە دى، د ماشومان سره خبرى كول او پە سرىي لاس رابىكىل بىھ كار دې، د شيخانو او علماء پە خنگ كى پە لار مزل مە كوه كە ورخخە مخکى كىپرى بىھ كار نە دە مشرانو عزت بە نە وي شوي او كە ورخخە وروستە شوي ستا د علم سره نە بنايىپ تر خو له خلکو وروستە روان يې.

اي ابويوسفه! د لاري پە سرمە كىنە مسجد كى كىنینە، د خلکو سره پە دوکانونو كى مە كىنینە او پە بازار او مسجد كى خوراك مە كوه. د ورينىمو كالى مە اغوندە ئىكە انسان نرم طبىعتە عادت كوي، د خپل كور والا سره پە خپل فرش دىرىپى قصى مکوه مگر د ضرورت پە اندازە.

امام ابوحنىفه(رحمه الله) پە همدغە وصيت نامە كى د ژوند تۈل دستورات ورتە ورپە گوته كېرى دى. ورتە وايې: اي ابويوسفه! خلکو تە ئان مە بىكارە كوه چى د سلطان او خليفە سره ستا ارتباط دير دى بىبا به درنه د خپل حاجتونو د پورە كولو غوبىتنى كوي او تە به يې نە شې پورە كولاي، د خلکو غلطيو او

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

خطاگانو پسی مه گرخه او که يو خوک خطاء کار او گناهگار درته معلوم شو هغه مه ورته يادوه.

او په اخر کې ورته وايې: « ما په خپلو دعاگانو کې ياد ساته دا وصيت درته ستا د بنېيگنې او مسلمان ملت د بنېيگنې په خاطر کوم

پايله: د همدغې خېنېزې مقالې په ليکنو کې لاندې پايلو ته رسيدلي يو:

۱- امام ابو یوسف يعقوب ابن ابراهيم د حنفي فقه يو سرشناس امام و چې حنفي فقه يې د عباسی خلافت د فتوا مرجع و گرخوله.

۲- امام ابو یوسف(رحمه الله) نه تنها د فقه يو امام و بلکي هغه په حدیثو او تاریخ کې هم کافي مهارت درلودل.

۳- د امام ابو یوسف(رحمه الله) لومړي شخص و چې په عباسی خلافت کې په قاضي القضاطون نومول شو.

۴- مونږ دي نتيجي ته ورسيدو چې د عباسی خلافت دوره هم د علماءو ترمنځ د فقهۍ مباحثو او مناقشو يوه اصلی دوره ووه.

۵- د امام ابو حنيفة(رحمه الله) د مدرسې په شاګردانو کې تر تولو غوره اود امتیاز خاوند امام ابو یوسف و، او د امام ابو حنيفة ورسره مالي همکاري و چې د دي جوګه شو ترڅو خپل علمي بهير ته ادامه ورکړي.

۶- مور ته جوته شوه چې د وخت علماءو او مجتهدینو خپل مالي پانګي هم د همدي دين د نشر کولو لپاره نه دي سېمولې.

۷- امام ابو یوسف (رحمه الله) په خپل علمي استعداد وکړای شول د عبادسي خلافت لپاره يو مدون قانون جوړ کړي او په ټول خلافت کې پري عمل وکړاي شي.

تبيان ————— امام ابو یوسف رحمه الله لومرنی...

وړاندیزونه:

۱. د افغانستان د علومو اکادمۍ ته وړاندیز کووترخو د هغو شخصیتونو په باره کې علمي او تحقیقي خیرنې نوربهم زیاتی کړي چې خپل ټول عمر یې د اسلام د دین خدمت، تبلیغ او تدریس ته وقف کړي وي.
۲. د حنفي فقه د ټولو هغو سرشناسواماںو پیشندل اړین دی چې په همدي فقهی مجال کې یې لیکنې کړي دی، د هغوي په رابطه باید مقالی، علمي سیمینارونه او کتابونه ولیکل او چاپ شي، ترڅو څوان نسل د خپلو اسلامفو د کړنو څخه خبر او خپل ځان لپاره یې سرمشق و ګرځوي.
۳. د امام ابو یوسف (رحمه الله) علمي هغه آثار چې ورته د وخت ضرورت وي په پښتو او دری ژبوباید ترجمه او چاپ شي.

مأخذونه

۱. الامام شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان الذهبي، المتوفى ٧٤٨ هـ ١٣٧٤ م، سير أعلام النبلاء.

۲. محمد بن حبان بن احمد التميمي البستي، المتوفى سنة ٣٥٤ - ٩٦٥ هـ، مشاهير علماء الأمصار، ص ٢٧٠ - هدية العارفين الباباني، ج ٢، ص ٢٢٦ .
٣. تاريخ بغداد - الخطيب البغدادي، ج ١٤، ص ٢٦١ .

٤. عبد القادر بن أبي الوفاء محمد بن أبي الوفاء القرشي أبو محمد، الجواهر المضية في طبقات الحنفية، ج ٢، ص ٢٢١ ، الناشر مير محمد كتب خان.

تبیان ————— امام ابو یوسف رحمه اللہ لومرنی...

٥. خیر الدین بن محمود بن محمد بن علی بن فارسی، الزرکلی الدمشقی المتوفی ١٣٩٦ھ، الاعلام لزرکشی، ج ٩ الناشر: دارالعلوم الملايين، الطبع ١٥، ص ١٩٣.
٦. سابقہ مرجع، ج ١٤، ص ٢٤٤.
٧. ابوبکرٰ محمد بْنُ خَلَفِ بْنِ حَيَّانَ بْنِ صَدَقَةَ الضَّبِّيِّ الْبَعْدَادِيِّ، الملقب "وَكِيع" (المتوفی سنة ٣٠ھ)، أخبار القضاة، ج ٣، المحقق: صححه وعلق عليه وخرج أحادیثه: عبد العزیز مصطفی المراغی، الناشر: المکتبة التجارية الكبرى، القاهره، لصاحبها: مصطفی محمد، الطبعة: الطبعة الأولى عام ١٣٦٦ھ=١٩٤٧م، ص ٢٥٦.
٨. هدية العارفین ٢٢٦/٢، وکشف الظنون، ج ٢، ص ١٤١٥.
٩. د احنافو امامان صحابان په هغه وخت کې د آهل رايې په نامه پېژندل کیدل.
١٠. أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني الشافعی، لسان المیزان، ج ٦، تحقيق: دائرة المعرف النظامية - الهند، الناشر: مؤسسة الأعلمی للمطبوعات - بيروت، الطبعة الثالثة، ١٤٠٦ - ١٩٨٦، ص ٣٠٠.
١١. أحمد بن علي أبو بكر الخطيب البغدادی، تاریخ بغداد، ج ١٤، ص ٢٤٨.
١٢. الجواهر المضییة في طبقات الحنفیة، ج ٢، ص ٢٢١.
١٣. القاضی أبي عبد الله حسين بن علي الصیمری، أخبار أبي حنیفة وأصحابه، الناشر عالم الكتب سنة النشر ١٤٠٥ھ - ١٩٨٥م، ص ١٠١-٢٩.
١٤. أبو العباس شمس الدين أحمد بن محمد بن أبي بكر بن خلکان، وفيات الأعیان وأنباء أبناء الزمان، ج ٦، ص ٣٨٣.
١٥. وفيات الأعیان وأنباء أبناء الزمان، ج ٦، ص ٣٧٩.
١٦. أخبار أبي حنیفة وأصحابه، ص ١٠٢.
١٧. پورتنی مرجع، مخونه ١٧٦-١٧٥.

تبيان ————— امام ابو يوسف رحمه الله لومرنى...

١٨. ابونعمی الاصفهانی، حلیة الاولیاء، توك ٦، مخ ٣٣٢ - مفتاح السعاده، توك ٢، مخ ٨٧.
١٩. سید ابوالاعلی مودودی، خلافت او ملوکیت، پنستو ڙباره قریب الرحمن سعید، مخ ٣٠٤.
٢٠. احمد مراد، قضاۃ فی الاسلام، مرکز الاتحاد للأخبار، قاهره، ١٨ - اگسٹ ١٨.
٢١. پورتنی مرجع، ص ٩٧.
٢٢. تیر مأخذ، ص ٦٠.
٢٣. السرخسی، کتب المبسوط، توك ٦١، مخ ٦١ - خلافت او ملوکیت، مخ ٣٠٦
٢٤. تاریخ بغداد، ج ١٤، ٢٥٢، أخبار أبي حنیفة وأصحابه، ص ١٠٠.
٢٥. أخبار أبي حنیفة وأصحابه، ص ١٠٦.
٢٦. الامام شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان الذهبي المتوفى ٧٤٨ هـ ١٣٧٤ م، سیر أعلام النبلاء، ج ٨، ص ٥٣٨.
٢٧. المکی، توك ٢، مخ ١٢٨ - خلافت او ملوکیت، مخ ٣٠٦.
٢٨. زین الدین بن ابراهیم بن محمد ابن نجیم، الأشباه و النظائر، مخ ٣١٢.

نبوي ارشاد

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «كُلُّ قَرْضٍ جَرَّ مَنْفَعَةً فَهُوَ وَجْهٌ مِنْ وُجُوهِ الرِّبَا» رواه البيهقي.

رسول الله صلی الله علیہ وسلم فرمایلی دی: «هر قرض یا پور چې نفعه یا گته د خان سره راوړي، هغه سود دی.

Published: Academy of science of Afghanistan

Editor in chief: Professor Abdul Raouf Hajrat

Assistant: Research fellow Esmatullah Rahmatzay

Editorial Board:

Professor Abdul Wali Basirat

Professor Said Habib Shaker

Professor Abdul Rahman Hkimzad

Ahmadullah Sabiri

Mohmmad Nabi AL Maidani

Composed & Designed By:

Abdul Raouf Hajrat

Annual Subscription:

Kabul: ۲۲ · AF

Province: ۱۸ · AF

Foreign Countries: ۲ · \$

Price of each issue in Kabul: ۴ · AF

- For Professors, Teachers and members of Academy of science of Afghanistan: ۳ · AF
- For the disciples and students of schools: ۱ · AF
- For other Departments and offices: ۲ · AF